

نبرد خلق

کارگران همه ی
کشورها
متحد شوید

ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

سرمقاله

آتش بیاران معرکه هسته ای برای پایان آن کف می زنند!

منصور امان

این فقط حاکمان جمهوری اسلامی نیستند که پا برهنه بر دغال گر گرفته در لوزان جست و خیز می کنند و عرق ریزان و آه کشان از "برد" خبر می دهند. طیف رنگارنگی از مخالفان اقدامات بین المللی علیه ماجراجویی اتمی "نظام" که اینک شادمانه از نتایج آن دست بر دست می مالند نیز بازیگران نقش دوم این نمایش کمدی - تراژیک هستند.

وارونه نگری حساب شده

از همان هنگام که طرفهای خارجی رژیم جمهوری اسلامی در واکنش به فعالیتهای مخفیانه هسته ای مَلاها و خودداری از پایان دادن به بُحران ناشی از آن به برقراری تحریمهای اقتصادی و نظامی روی آوردند، جبهه متحد رنگارنگی نیز علیه این اقدام بین المللی شکل گرفت که در تمام طول این دوره به مُخالفت فعال با مهار هسته ای رژیم مَلاها پرداخت. از لایبهای بدنام حکومت در خارج کشور تا کارچاق کنهای دو جانبه و از مُتقاضیان داخلی شراکت در حکومت تا پادوهای سیاسی خارجه نشین آنها را می شد کنار یکدیگر زیر این آلاچیق پیدا کرد. ناگفته نباید گذاشت که در میان این جمع، دسته دیگری نیز دیده می شد که مُخالفت آن با تدابیر عملی علیه پروژه هسته ای حکومت از منافع ویژه ای سرچشمه نمی گرفت. اینان یا از سر دلسوزی بدفهم شده به حال مردم و یا به دلیل انفعال سیاسی که در زوروق مُرورانه ترین دلایل سوپر انقلابی پیچیده شده بود، فشار تحریمی بر حکومت را رد می کردند.

بقیه در صفحه ۲

سازماندهی جنبشهای عصر جدید

پس از جنگ سرد (۳۳)

پودموس در اسپانیا، سیریزا در

یونان... شبچی در اروپا

در گشت و گذار است

لیلا جدیدی

در صفحه ۵

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته

۹۹۵ حرکت اعتراضی کارگران و مزدبگیران در سال ۱۳۹۳

صفحه ۹

یادداشت سیاسی

مقام معظم، رکورددار ریاکاری

مهدی سامع

کارورزان سلامت

امید برهانی

صفحه ۱۷

زنان در مسیر رهایی

اسد طاهری

صفحه ۲۰

“سرزمین بی آواز“

م . وحیدی (م . صبح)

صفحه ۲۴

سرمایه داری حقوق زنان در چین را به

عقب می راند

وینستو کولو - وبگاه اخبار کارگران چین
برگردان بابک

صفحه ۱۸

وضعیت مردم در فراسوی

نرمش قهرمانانه

زینت میرهاشمی

صفحه ۴

مایکرو پرولترها

(به مناسبت روز جهانی کارگر)

امید برهانی

صفحه ۷

چالشهای معلمان در فروردین ماه

صفحه ۱۴

دانشگاه در ماهی که گذشت

کامران عالمی نژاد

صفحه ۱۶

«ما بی شمارانیم و برای سرنگونی رژیم استبدادی مذهبی ولایت فقیه متحد و متشکل می شویم»

«مرگ بر دیکتاتوری، مرگ بر خامنه ای، زنده باد آزادی»

یادداشت سیاسی ...

جنگ نمایندگی در یمن در حال تبدیل
به رویارویی بی واسطه با عربستان

مقام معظم، رکورددار ریاکاری

مهدی سامح

منصور امان

پس از ماه‌ها جنگ نمایندگی جمهوری اسلامی علیه عربستان سعودی در یمن به طور پنهان، اکنون با حمله نظامی این کشور و متحدان منطقه‌ای آن به صنعا، این درگیری به گونه رسمی و سرگشاده شعله ور گردیده و در آستانه تبدیل به یک رویارویی مستقیم قرار گرفته است.

عربستان سعودی در واکنش به پیشروی شبه نظامیان حوثی و نیروهای نظامی وفادار به علی عبدالله صالح، رئیس جمهور سرنگون شده یمن، به مداخله نظامی در این کشور روی آورده است. ریاض توانسته است برای برداشتن این گام، ائتلافی از کشورهای عربی خلیج فارس (به جز عُمان) و نیز مصر، اردن و پاکستان تشکیل دهد و پشتیبانی ایالات متحده را نیز به دست آورد.

از هنگام آغاز بحران سیاسی در یمن که بیش از همه در رقابت قبایل این کشور در کسب نفوذ سیاسی و اقتصادی بیشتر و همچنین دسیسه چینی اجزای بوروکراسی آن علیه یکدیگر ریشه دارد، جمهوری اسلامی به گونه فعال به جانبداری از قبیله شیعه حوثی در برابر رقبای سنی آن پرداخته است. حُجّت الاسلام علی شپزازی، یک نماینده آقای خامنه‌ای در واحد تروریستی قدس، در باره این رویکرد توضیح داده است: "انصار الله یمن، نسخه مشابه حزب الله لبنان است."

به این ترتیب رژیم ولایت فقیه همچون نمونه‌های عراق و سوریه، یک بار دیگر با سمت و سوی فرقه‌ای دادن به بحران داخلی موجود، به موج سواری روی آثار و پیامدهای خونین و فاجعه‌بار آن پرداخته تا به رویای جُنون آمیز خویش، تبدیل به "قدرت منطقه‌ای"، پر و بال بیشتری بدهد.

رژیم مَلاها به عنوان تنها پشتیبان حوثیها، گام به گام شروع و تشدید جنگ داخلی در یمن را تشویق کرده و به جلو رانده است. حاکمان ایران و از جمله آنها، آقای جعفری، سرکرده سپاه پاسداران، با ابراز شادمانی از تحولات ویرانگر یمن بشارت می‌دادند که "در یمن انقلابی بزرگ شبیه انقلاب ایران" رخ داده و آقای حسین شریعتمداری، جریده نویس اندرونی آقای خامنه‌ای، تحریک می‌کرد: "انقلاب اسلامی در حال وقوع یمن گام مهار نشدنی و بلندی است که فروپاشی حکومت آل سعود را به دنبال خواهد داشت."

تازه‌ترین رویدادها پیرامون یمن و مداخله نظامی ائتلاف منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای، بر این بستر به حرکت درآمده است؛ آتشی که رژیم ولایت فقیه به گونه پیوسته بر آن بنزین ریخته و اینک می‌رود تا ابعاد خطرناک تر و مهارناپذیری بیابد.

پیامدهای ماجراجویی رژیم ولایت فقیه اما فقط دامان مردمان یمن را در شکل تبدیل میهن شان به باتلاق دولت شکست خورده و به بازیچه بدل شدن حاکمیت ملی آنها در دست قدرتهای خارجی نمی‌گیرد. مداخله گری آقای خامنه‌ای و همدستانش در یمن همچنین با تشدید دشمنیها در منطقه و به آشوب کشاندن قلمرو زیست مشترک ملل آن، مردم ایران را آماج تهدیدها و خطرهای پیش بینی پذیر و نیز غیرقابل پیش بینی قرار می‌دهد.

مردم ایران تا همینجا هزینه نابخردی و سبکسری ائمه رژیم ولایت فقیه را بیش از تاب و توان خویش پرداخته اند، آنها نیاز ندارند با ماجراجویی خارجی - فرقه‌ای مَلاها به کام یک بحران فلاکت بار تازه فرو روند.

فراسوی خبر ... آدینه ۷ فروردین

خامنه‌ای در مورد دود و دم یادی اش مبنی بر «پیروزی» در لوزان می‌گوید که هیچ جای تبریک گفتن نیست و اصلاً هیچ چیز مشخص نشده است.

در مورد این که آیا چیزی مشخص شده یا نه، دو سند وجود دارد که می‌توان به آن استناد کرد. فکت شیت آمریکا و فرانسه. بر اساس سندی که وزارت خارجه آمریکا منتشر و وزارت خارجه روسیه هم آن را تایید کرده، مشخص می‌شود که خیلی چیزها مشخص و بر روی آن توافق شده و کارگزاران ولایت بدون دنده و ترمز عقب نشینی کرده اند. این عقب نشینی برای ولایت خامنه‌ای آن چنان سنگین است که هیچ پوزبندی نتوانست دهان حسین شریعتمداری را ببندد. سند وزارت خارجه فرانسه هم تقریباً مشابه همان فکت شیت وزارت خارجه آمریکا است. بدین ترتیب خامنه‌ای که به دروغ مدعی می‌شود که «مردم» [بخوانید باندهای درون ولایت] باید در جریان آن چه اتفاق افتاده قرار گیرند، اگر مدعی است که هیچ توافقی صورت نگرفته طی یک دستور و یا حکم حکومتی، وزارت خارجه ولایت اش را موظف کند که فکت شیت خود

را منتشر کند. چه راز و رمزی در این میان وجود دارد که ولایتی، مشاور ولی فقیه در امور بین المللی با انتشار این سند مخالفت می‌کند و حسین شریعتمداری سردبیر ارگان بیت همراه با ۲۰۰ نماینده مجلس ارتجاع بر انتشار

پس از تفاهم یا توافق لوزان تعادل هریم قدرت به لرزش افتاد. از یک طرف ارسال تبریکات به مناسبت «پیروزی» از جانب بالاترین کارگزاران ولایت و از طرف دیگر موج حمله سهمگین به جانب تیم مذاکره کننده به راه افتاد. از این رو مقام معظم برای پرکردن شکافی که باتلاق ائمه پس از شکست پروژه ریل گذاری جدید در ولایت به وجود آورده، دو بار به صحنه آمد و اوج ریاکاری را به نمایش گذاشت.

آن اصرار می‌ورزند. به نظر می‌رسد که آثار فرورفتن در باتلاق ائمه به بیت هم سرایت کرده و خامنه‌ای همزمان با «نرمش قهرمانانه»، «ریاکاری مصلحت آمیز» را هم در پیش گرفته است.

و بالاخره خامنه‌ای مدعی شد که جای تبریک گفتن وجود ندارد. این حرف را خامنه‌ای در زمانی زد که تبریکات فیروزآبادی و عزیز جعفری مثل تیر زهرآگین به چشم باندهای مخالف «نرمش قهرمانانه» آقا فرو رفته بود. اگر خامنه‌ای در این مورد هم ریاکاری نمی‌کند و در جریان به راه افتادن این دود و دم نیست چرا با اولین تبریک جلوی آن را نگرفت؟ واقعیت این است که خامنه‌ای به این تیرهای زهرآگین برای مخالفان و آن مسخره بازیها در لحظه ورود ظریف به ایران نیاز داشت به شرطی که کنترل شده باشد و آثار آن موجب این سوال نشود که اگر این نرمش قهرمانانه «پیروزی» است، دلیل آن همه هزینه‌های نابخردانه چه بوده است؟ طرح این سوال در خود این پتانسیل را دارد که به «جنش بازخواست» از ولی فقیه و در ادامه به قیام علیه رژیم تبدیل شود. نگرانی اصلی خامنه‌ای همین است و یکی به نعل و یکی به میخ زدن او هم برای جلوگیری از وقوع همین امر است. کابوس فتنه مقام معظم را هنوز رها نکرده و نخواهد کرد.

از هنگام توافق موقت ژنو تا امروز که مذاکرات رژیم ایران با ۶ کشور بزرگ از پیچ لوزان عبور کرده، سید علی خامنه‌ای به عنوان مسئول اول پروژه ائمه مرحله به مرحله در ریاکاری رکورد شکنی کرده است. وی پس از توافق موقت ژنو مدتی سکوت کرد و سرانجام به ناچار به منبر رفت و لیستی از عقب نشینیهای خود را شمارش کرد. در لیست عقب نشینیها بسیاری از خط قرمزهایی که در گذشته توسط مقام معظم ترسیم شده بود، بدون هیچ توضیحی به تیر غیب گرفتار شدند.

پس از تفاهم یا توافق لوزان تعادل هریم قدرت به لرزش افتاد. از یک طرف ارسال تبریکات به مناسبت «پیروزی» از جانب بالاترین کارگزاران ولایت و از طرف دیگر موج حمله سهمگین به جانب تیم مذاکره کننده به راه افتاد. از این رو مقام معظم برای پرکردن شکافی که باتلاق ائمه پس از شکست پروژه ریل گذاری جدید در ولایت به وجود آورده، دو بار به صحنه آمد و اوج ریاکاری را به نمایش گذاشت.

خامنه‌ای مدعی شد که در جریان جزئیات مذاکرات بوده و در جزئیات مذاکرات هم دخالت نمی‌کند. اما ظریف پس از بازگشت از

لوزان در یک ضد حمله به طور شفاف اعلام کرد که مقام معظم در جریان جزئیات مذاکرات بوده است. کدام یک دروغ می‌گویند؟ به گمان من خامنه‌ای دروغ می‌گوید، نه به این دلیل که ظریف راستگو است، بلکه به این دلیل که ظریف جرعت ندارد چنین ادعای کلانی اگر واقعی نباشد را مطرح کند. همگان می‌دانند که در چنین قراردادهایی جزئیات نقش اساسی دارد. برای مثال خامنه‌ای فقط خواستار حق غنی سازی به طور کلی که می‌تواند با حرکت تعداد کمی سانتیفریوژ هم به رسمیت شناخته شود، نشده بود. او وارد جزئیات شده بود و گفته بود که به ۱۹۰ هزار سو برای غنی سازی نیاز دارد و این رقم را یک خط قرمز اعلام کرده بود. بنابراین وقتی تیم مذاکره کننده از این تعداد عدول می‌کند منطقی نخواهد بود که قبول کنیم بدون کارت سبز خامنه‌ای چنین اقدامی از جانب تیم مذاکره کننده صورت گرفته است. ریاکاری ولی فقیه در این مورد دو جنبه دارد. اول این که خد و مَرز جزئیات و کلیات را تعیین نمی‌کند و دوم؛ در حالی که در جریان همه امور هست، خود را در مورد برخی موارد مشخص که نقش مهمی دارد، به دروغ غیرمسئول معرفی می‌کند.

سرمقاله

آتش بیاران معرکه هسته ای برای پایان آن کف می زنند!

بقیه از صفحه ۱

در استدلالهای متنوع طیف اصلی، به گونه سهل انگارانه ای جای عامل و معلول عوض می شد و دستگاه بخران، وارونه سر روی میز تجزیه و تحلیل قرار می گرفت. بدین صورت، با هر گام پیشروی بخران اتمی، حکومت کمی بیشتر از زیر لبه انتقادهای آنان بیرون می آمد و به جای آن نقش فاکتور خارجی در تنشها و رو به وخامت گذاشتن شرایط اقتصادی کشور برجسته تر می گردید.

شاید ملموس ترین نمونه از رویکرد رسوای طیف مزبور، برخورد به موضوع کمبود دارو و وسایل پزشکی باشد که از سال ۹۱ و در دومین دوره ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد، گماشته ولی فقیه بر منصب ریاست جمهوری، شدت گرفت. در حالی که "نظام"، جامعه ی به گروگان گرفته شده را دسته دسته بر "قطار بی دنده و ترمز" سوار می کرد تا به سوی مرگی فجیع بر اثر نبود امکانات و وسایل درمانی بفرستد، اینان در جامه "مادر ترزای" خیراندیش، طرفهای خارجی حکومت را مسوول دانسته و به این دلیل سرزنش می کردند. آنان بیماران را سپر انسانی برای طرح درخواست پایان دادن به تحریمها قرار دادند.

فراوان نشدنی، "کمپین" های طیف مزبور در رسانه های خارجی و "نامه های سرگشاده" به سران دولتهای غرب است، بدون آنکه حتی یک بار حاکمان کشور به طور جدی طرف خطاب و اعتراض قرار گیرند و این برافروختگی به ظاهر انسان دوستانه دامن سوزنیان و لکوموتیوران "قطار بی دنده و ترمز" را بگیرد.

آنگاه که فاش گردید دولت نظامی - امنیتی چگونه بودجه خرید دارو و تجهیزات حیاتی پزشکی را صرف واردات خودروی لوکس و به راه انداختن بازار سیاه کالاهای دیگر ساخته، خصلت سیاسی عملکرد طیف مزبور، مفهومی جنایی نیز یافت. آنها خواسته یا ناخواسته شریک و پشتیبان فساد حکومت شده و با هر دو پا در باتلاق آن فرو رفته بودند.

وارسی از پشت عینک "نظام"

همچنان که از این نمونه پیداست، سیاست مزبور برخلاف چهره ظاهری خود، از طریق تلاش برای کاستن از فشار بر حکومت و باز کردن روزنه تنفس و مانور برای آن، در عمل به بالارفتن مدار بخران و جان سختی آن یاری می رساند. روی دیگر این سکه، تشدید وخامت شرایط زیست جامعه و فشرده شدن بیشتر پنجه های بخران

اتمی مَلاها بر گلولی آن است، یعنی همان بهانه ای که جمع متحد دلایلهای لایبها، "اصلاح طلبان" حکومتی و شبه مخالفان روی آن موج سواری می کند. در همین حال یک نگاه دقیق تر به طیف مزبور و خواستگاه رویکردهای آن که این دست همداستانی و همدستیها را ناگزیر می سازد، نشان می دهد که زاویه ورود آن به چالش هسته ای رژیم مَلاها، نگاه و روایت "نظام" از آن است. اگر این ویژگی در مورد حقوق بگیران و مشتاقان الدوله ها عادی و روتین به حساب می آید، فهم آن برای "مادر ترزا" های وطنی و سوپر انقلابیون قلابی همچون همیشه غافلگیر کننده است.

در محاسبات آنان در مساله ماجراجویی هسته ای حکومت که آن را زیر تابلوی "حق مسلم" هم عرضه می کرد، در انتها دو راه حل بیشتر وجود ندارد، یا کنار آمدن به هر شکل با پروژه هسته ای مَلاها یا دخالت نظامی و جنگ! بنابراین در این جا انتخاب فقط می تواند بین بد و بدتر باشد و از آنجا که در هر حال جنگ ترسناک تر و پلشتی آن ملموس تر است، پس مصلحت آن است که کبک زرد "آقا" قورت داده شده و باج شایسته ای به گروگان گیرها پرداخت گردد.

سرچشمه همه هشداریهای صلح دوستانه در باره خطر جنگی که نزدیک به یک دهه است پیرامون درگرفتن همین امروز یا فردای آن آژیر فرمز کشیده می شود را در تلاش بی دریغ برای دو قطبی کردن راه حل بخران هسته ای مَلاها و سنگین کردن قطب به ظاهر صلح آمیز آن می توان یافت. ناگفته نباید گذاشت که این عوامفریبی مبتذل، بسیاری را نیز با انگیزه های واقعی و نگرانی نسبت به سرنوشت کشور و مردم تحت تاثیر خود قرار داد، بدون آنکه دریابند در واقع به چه سیاست و نقشه خطرناکی یاری می رسانند.

در تبلیغات طیف مورد بحث تلاشهایی با کاراکتر مسالمت آمیز همچون تحریمهای نفتی، بانکی و جز آن برای تولید فشار بر حاکمان کشور و محدود ساختن امکانات عملی ماجراجویی آنها، به مثابه پیش مرحله جنگ و حتی زمینه ساز آن معرفی می شد. در هیچ نقطه این سناریو جایی برای احتمال عقب نشینی حکومت در نتیجه این فشارها و سرکشیدن "جام زهر" توسط آن جایی نداشت و آگاهانه و با اصرار نادیده گرفته می شد تا دروغ بی الترناتیو بودن انتخاب بین بد و بدتر شکاف برنندارد.

همانگونه که می توان حدس زد، همسویی با حاکمان جمهوری اسلامی پیرامون راه حل پایان یافتن بخران هسته ای، گریزی از فرار رستن و رسیدن به تعادل و کارنامه فاجعه بار و خانمان

برانداز حاکمان کشور زیر عنوان "واقع گرایی" آنها است. بر این پایه به طور مشخص از آقای علی خامنه ای، مسوول این نابخردی خسارت بار، گاه به صراحت و گاه در پوشش قدردانی از "حمایتهای" او یاد می شود. در همین طبقه بندی می توان به نمایش روحوسی با شرکت آقای ظریف در نقش دکتر مُصدق اشاره کرد که در آن برای کارگزار درجه دو و گوش به فرمان، در مرتبت چرخ روان کاری در گل فرورفته دیپلماسی "نظام" هورا کشیده می شود.

این زمینه سازی ریشخند آمیز، در حقیقت می بایست هموار کننده گام بعدی باشد که در آن "واقع گراها" از هر گونه مسوولیتی در برابر سیاست مخرب که ۱۲ سال بر کشور تحمیل کردند، مُعاف شده و از تیررس پرسشها و نقد مردمی که گرسنگی داده شدند و تحقیر گردیدند، خارج می شوند. به بیان روشن تر، ترند مزبور پایین آوردن هزینه ای شکست را برای امران و عاملان بخران اتمی نشانه گرفته و نسخه تخفیف آثار "جام زهر" برای "نظام" در مجموع است.

۲- مدیریت و پایین آوردن سطح انتظارات جامعه از بهبود شرایط خویش پس از نیمه جان شدن هیولای آدم و ثروت خوار پروژه هسته ای. این امر به ویژه در شرایطی که "نظام" به دلیل شکست استراتژیک در موضع ضعف به سر می برد و زیر پای دستگاه سرکوب آن از برخی از مهمترین پایه های اتکالی خود خالی گردیده، برای جلوگیری از اشغال فضاهای به وجود آمده توسط بخشهای گوناگون جامعه که با خواسته های صنفی - سیاسی به جنبش درمی آیند، بسا مهم و حیاتی است.

برآمد

عقب نشینی خارجی حکومت از این نگاه که چشم انداز پایان کابوس بخران هسته ای و آثار زیانبار و هستی سوز آن را در افق قرار می دهد، یک تحول امیدوار کننده برای جامعه به حساب می آید. همزمان برای آنکه این تحول به نتایج لمس پذیر و پایدار در زندگی روزمره منتهی شود، لازم است که جامعه با تغییر شرایط به گونه ایجابی برخورد کند و به طور مستقل گرد خواستها و مطالبات مشخص خویش، پیرامون آن فعال گردد.

همانگونه که تجربه هسته ای نشان داد، رژیم ولایت فقیه فقط زیر فشار تن به عقب نشینی می دهد. برای پس نشاندن داخلی آن، تولید فشار اجتماعی و افزایش دم به دم آن با پیوند مطالبات صنفی و سیاسی، چشم پوشی ناپذیر است. این مسیر را از همینجا و همین امروز با افشا و طرد مشاطه گران، میانه بازان، دلالان سیاسی و ریزخورهای سَفَره حکومت باید آغاز کرد.

وضعیت مردم در فراسوی نرمش قهرمانانه

زینت میرهاشمی

فردای لغو تحریم ۸۰ درصد مشکل اقتصاد باقی است.»

محمود سریع القلم استاد دانشگاه و یکی از مشاوران اقتصادی حسن روحانی در شماره روز شنبه ۱۵ فروردین روزنامه شهروند نوشت: «از فرضهای نادرست امروز رسانه ای در ایران این است که اگر مذاکرات هسته ای به سرانجام برسد، همه مسائل ایران حل خواهد شد، ولی آینده ما ایرانیان در گرو عوامل دیگری است که باید به آنها توجه کنیم... مبنای توسعه، سیستم است. مبنای سیستم، همکاری است. از تعارض و اختلاف درگیری با هموطنان خود پرهیز کنیم، از رانندگی گرفته تا توزیع امکانات. تولید کنیم حتی شده مداد بسازیم. ابداع کنیم حتی شده بند کفشی ابداع کنیم که بیست سال کار کند. کار کنیم. تولید کنیم. کمتر مصرف کنیم. صادرات کالا و خدمات را گسترش دهیم. توانمند شویم.»

رویدادهای همزمانی مذاکرات با کشورهای ۱+۵ و تسلیم اجباری در برابر فکت شیشه‌های آمریکایی و فرانسوی، برخلاف نظر مشاور روحانی، فعلا به سرکوبی بیشتر فعالان اجتماعی و زندانیان سیاسی منجر شده است. ولی فقیه تلاش می کند، هزینه خوردن جام زهر را با اعدام و سرکوبی زندانیان بی دفاع بپردازد.

در این میان یک چالش جدی برای سرمایه داران خارجی و مدافعان ایرانی آنها وجود دارد. تلاش پاپوران رژیم برای جذب سرمایه خارجی به تضمین امنیت برای صاحبان سرمایه خارجی نیاز دارد. طبیعی است که این امنیت با وجود دیکتاتوری ولایت فقیه و همزمان پتانسیل مردمی برای تغییر و تحول در ساختار رژیم قرون وسطایی، سازگاری ندارد. بر همین مبنای دوره پسا تحریم، آستان حوادثی است که می تواند به

ایجاد نکرده، که وضعیت آنان را فاجعه بار کرد.

اگر قرار است زندگی مردم حداقل بهبودی داشته باشد باید، دستمزد کارگران و زحمتکشان عادلانه بر اساس نرخ تورم باشد، امنیت کار وجود داشته باشد، نرخ بیکاری کاهش پیدا کند، تولید و صنعت گسترش یابد، محیط زیست بهبود پیدا کند، بحران آب کاهش پیدا کند، ارزش پول حداقل ثابت بماند و...

در شرایطی که هیچ گونه تحریم اقتصادی جدی وجود نداشت، نرخ تورم سیر صعودی پیدا کرد، نقدینگی افزایش یافت، بیکاری و سقوط سطح زندگی اکثریت مردم افزایش پیدا کرد، ارزش ریال به شدت کاهش پیدا کرد و محیط زیست مردم در ابعاد کلان مرز فاجعه را درنوردید به طوری که جایگاه دهم از نظر تخریب محیط زیست به رژیم ایران تعلق گرفت. روزنامه خراسان در شماره دوشنبه ۱۸ فروردین نوشت: «در فاصله سالهای ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲ رتبه ایران در محیط زیست ۳۶ پله سقوط کرد... ظرف ۴۵ سال حدود ۳۵ درصد کل پوشش جنگلی نابود شده و دو سوم خاک ایران به سرعت در حال تبدیل شدن به بیابان است.»

مثلی است معروف که می گوید؛ سالی که نکوست از بهارش پیداست. واقعیت زندگی اکثریت مردم نشان داد که پولهای دریافتی پس از توافق ژنو، برای بهبود زندگی مردم هزینه نشد. قدرت خرید کارگران کاهش پیدا کرد، خط فقر افزایش پیدا کرد و حداقل دستمزد بسیار کمتر از آن چه باید بر اساس نرخ تورم محاسبه می شد، افزایش پیدا کرد. با پولهای آزاد شده، بیکاری بازم افزایش پیدا کرد و همزمان نقدینگی به رشد سرسام آور خود ادامه داد.

پسا تحریم، آستان حوادثی است که می تواند به سرنگونی رژیم بیانجامد.

برای کارگران و مزدبگیران که جز فقر و استثمار سهمی نداشتند، راهی جز برهم زدن رقص ستمگران و تلاش برای سرنگونی رژیم وجود ندارد.

سرنگونی رژیم بیانجامد. برای کارگران و مزدبگیران که جز فقر و استثمار سهمی نداشتند، راهی جز برهم زدن رقص ستمگران و تلاش برای سرنگونی رژیم وجود ندارد.

روزنامه شهروند در شماره روز سه شنبه ۱۸ فروردین با مهدی پازوکی، استاد اقتصاد دانشگاه علامه تهران مصاحبه کرده و این استاد اقتصاد در بررسی موانع پیش روی اقتصاد ایران پس از تفاهم لوزان و قطعی شدن احتمالی توافق هسته ای، اساس چالشهای اقتصادی را «مدیریت اقتصادی» اعلام می کند و می گوید: «تحریم، تنها ۲۰ درصد مشکل اقتصادی ایران است و

در طرحهای صنعت نفت و گاز را به سرمایه گذاران خارجی داده است. پاپوران رژیم بی اعتنا به دلواپسی آتش زندگان پرچم آمریکا، ضیافتها و قرارهای خود را برگزار می کنند. خیرگزاری حکومتی مهر از «آغاز مذاکرات نفتی زنگنه و روحانی برای پسا تحریم» می نویسد. قرار است کنفرانس بین المللی صنعت نفت ایران در ماه سپتامبر در لندن برگزار شود که در این کنفرانس از «قراردادهای جدید رونمایی» شود.

سوال این است: قراردادهای نفتی با غولهای نفتی چه بهبودی در وضعیت معاش مردم به وجود می آورد؟ لغو تحریمها که داد و ستد بانکی و فروش نفت را تسهیل می کند و ثروت حاصل از فروش نفت و گاز در چه سمتی هزینه می شود؟

پولهایی که قرار است آزاد شوند چگونه خرج خواهند شد؟

به جز چین، چه کشورهای دیگر قرار است با کالاهای خود بازار ایران را اشغال کرده و صنایع کشور را ورشکست کنند؟ آیا پولهای آزاد شده تا کنونی افزایش

می توان حدس زد چه رقابتی بین این غولها بر سر تصاحب سهم بیشتری از این «خوان یغما» وجود دارد. جدی بودن رقابت بر سر تصاحب بازار ایران با جمعیت ۸۰ میلیونی به خاطر موقعیت نفت و گاز ایران است و نیز به این علت که رژیم ایران علیرغم عدم حضور در سازمان جهانی تجارت، تا کنون بیشترین خدمت را به امپریالیسم و نئولیبرالیسم کرده است.

حقوقی برای کارگران و مزدبگیران در برداشته است؟

با لغو تحریمها، بابک زنجانیها و کسانی که تحریم را با چراغ سبز و اجازه دانه درشتها، دور زدند و پولها به جیب زند، تکلیف شان چه می شود؟ دانه درشتها، رانت خواران و آقاز زاده ها و مافیای واردات و گرداندگان اقتصاد شبه دولتی و ... با دوره «پسا تحریم» چگونه برخورد خواهند کرد؟ و بیشمار سوالهای دیگر...

با فرض این که تحریمها لغو شود و داد و ستد بانکی آغاز و پولهای فروش نفت و گاز آزاد شوند، مساله مرکزی مدیریت دوره پسا تحریم است که در اختیار حکومتی فاسد قرار دارد و نمی تواند بهبودی در وضعیت مردم در دوره پسا تحریم داشته باشد. شاهد بودیم که بیش از هزار میلیارد دلار درآمد ارضی در دوره ۸ ساله احمدی نژاد که تحریم جدی هم طی هفت سال آن وجود نداشت، نه فقط بهبودی در زندگی مردم

کنش و واکنشهای درون هرم قدرت بر سر تفاهم نامه لوزان همچنان ادامه دارد. به روایت پاپوران رژیم توافقی هنوز در کار نیست و این کاغذهای نوشته شده هر لحظه می توانند پاره پاره شوند. سرکرده سپاه تبریک می گوید و ولی فقیه می گوید تبریک گفتن ندارد. دلواپسان شعار می دهند که چنان و چنین می کنیم. از سوئی دیگر نفت فروشان رایزنیهای خود را با غولهای خریدار نفت شروع کرده و از سرمایه داران آمریکایی در رستوران فرانسوی پریوه در خیابان فرشته تهران پذیرایی می کنند. نیویورک تایمز نشست روز دوشنبه ۳۱ فروردین با شرکت فعالان صنایع نفتی، غذایی آمریکا و اروپا در تهران را بسیار مهم تلقی کرده که تا کنون سابقه نداشته است.

هجوم غولهای نفتی چند ملیتی و رقابت آنها برای بستن قراردادهای چرپ و چیلی روشن است، اما سراسیمگی پاپوران رژیم و رقص شادی آنها در جذب سرمایه های خارجی چه دلیلی می تواند داشته باشد. به راستی رقص و شادی نفت فروشان و خریداران نفت قرار است چه تحولی برای مردم ایران بیافریند.

به گفته پاپوران رژیم ۱۰ غول نفتی برای بازگشت به ایران اعلام آمادگی کرده اند. این طور که از خبرها بر می آید این غولهای نفتی و مدیران و صاحبان سرمایه های بزرگ در صف ایستاده اند که به محض لغو تحریمها همکای خود را شروع کنند. می توان حدس زد چه رقابتی بین این غولها بر سر تصاحب سهم بیشتری از این «خوان یغما» وجود دارد. جدی بودن رقابت بر سر تصاحب بازار ایران با جمعیت ۸۰ میلیونی به خاطر موقعیت نفت و گاز ایران است و نیز به این علت که رژیم ایران علیرغم عدم حضور در سازمان جهانی تجارت، تا کنون بیشترین خدمت را به امپریالیسم و نئولیبرالیسم کرده است.

ایران با بیش از ۳۴ تریلیون مترمکعب ذخایر گاز و ۱۵۷ میلیارد بشکه ذخایر قابل برداشت نفت، پدیده شناخته شده و جذابی می تواند برای غولهای نفتی باشد. بیژن زنگنه وزیر نفت رژیم وعده ۲۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری سالانه

سازماندهی جنبشهای عصر جدید پس از جنگ سرد (۳۳)

پودموس در اسپانیا، سیریزا در یونان... شبحی در اروپا در گشت و گذار است

لیلا جدیدی

نزدیک به هیچ پوششی از رسانه ها نگرفته بود.

فساد در دستگاه دولتی اسپانیا

فساد در دستگاه حاکمه نیز در رویگردانی مردم از حزب حاکم و رویکرد آنان به پودموس بی تاثیر نبوده. بنا بر گزارشی در لوموند دیپلماتیک، بیش از دو هزار پرونده فساد و تقلب در دست بررسی دستگاه قضایی اسپانیا است که دستکم نام پانصد کارمند عالی رتبه در آنها به چشم می خورد. تخمین زده می شود که فساد دولتی هزینه ای برابر با چهل میلیارد دلار داشته است و دو حزب عمده که شامل حزب حاکم، "حزب مردم" و "حزب کارگران سوسیالیست اسپانیا" می شوند، چشم و گوش خود را به روی این امر بسته و تلاشی برای مجازات تبهکاران نمی کنند.

نشریه مزبور همچنین می نویسد: "در حالی که نیمی از بیکاران هیچگونه مستمری دریافت نمی کنند، ۳۵ موسسه از بزرگ ترین شرکتهای اسپانیایی از پرداخت مالیات فرار می کنند. از سال ۲۰۰۹، نیم میلیون کودک به دست فقر سپرده شده اند. این در حالی ست که عده ای به ثروتهای کلان دست پیدا کرده اند".

از همین روست که حکومت برای جلوگیری از اعتراضهای مردمی، قانونی به نام "امنیت شهروندان" وضع کرد تا از این راه مانع گردهمایی در محلهای عمومی شود.

تغییر دیالوگ

پس از انتخابات پارلمان اروپا، پابلو ایگلسیاس گفت: "چالش فردای ما ساختن یک جایگزین سیاسی دیگر در کشور است. فردا ما با دیگر رفقایمان در جنوب اروپا دست در دست یکدیگر خواهیم گذاشت تا در پارلمان اروپا بگوییم که نمی خواهیم مستعمره آلمان و ترویکا باشیم".

پودموس همچنین سال گذشته رتبه سوم را در بسیاری مناطق از جمله "مادرید" و "استوریاس" به دست آورد.

آنها قصد داشتند با حزب کمونیست (IU) که در واقع با پودموس سیاستهای مشترکی در باره ریاضت اقتصادی مانند حذف بیشتر بدهیها، پایان دادن به تخلیه خانه ها، ملی کردن بانکهای تعاونی و پایان بخشیدن به خصوصی سازی داشت، ائتلاف کنند. اما این امر میسر نگردید زیرا حزب کمونیست در بسیاری مواقع از حذف خدمات دولتی حمایت می کرد.

بقیه در صفحه ۶

بین مردم چندین کشور اروپایی و به ویژه در میان مهاجران جوان محبوبیت یافت.

اگر چه با گذشت سه سال میدان مذکور خالی است، اما از درون آن تجمعات، پودموس متولد شده و رو به رشد دارد. این در حالیست که برخی از احزاب حاکم در کشور های اروپایی رو به بی اعتباری و زوال گذاشته اند.

سال گذشته، در انتخابات پارلمانی اروپا واکتشیهای اعتراض آمیزی نسبت به سیاستهای حکومتهای وقت که شامل چپ و راست میانه می شوند، صورت گرفت. این اعتراضها علیه اقتصاد نو - لیبرالی که سبب نابرابری، ناامنی و فقر بیشتر شده بود و به ویژه علیه سیاستهای ریاضت اقتصادی و قوانین مهاجرتی شکل گرفته بود. در آن هنگام بسیاری از مردم از سیاستمداران و حکومتهایی که به مطالبات مردم اهمیت نمی دادند، می گریختند و در مقابل به سمت جنبشهای ضد ساختارهای حکومتی می رفتند. در بسیاری از کشورها "ضد سیاست رسمی" بودن در شکل یک حال و هوا بین نیروهای مترقی وجود دارد، اما نه به صورت یک جنبش اجتماعی و سیاسی.

اما خوشبختانه دور شدن اینان از نظام سیاسی سنتی این بار بدین معنی نبود که جذب راست افراطی شوند. یک نمونه آن هم در یونان بود که سیریزا در انتخابات پارلمانی اروپا اکثریت آرا را به دست آورد. در پرتغال و هلند نیز اپوزیسیون و احزاب سوسیالیست آرایی فراتر از پیش بینیها کسب کردند.

نتایج انتخابات پارلمانی در اسپانیا اما بسیار شایان توجه است. دو حزبی که از زمان پایان دیکتاتوری "فرانکو" سیاست این کشور را قبضه کرده بودند، یعنی حزب محافظه کار توده (PP) و حزب کارگران سوسیالیست اسپانیا (PSOE)، شاهد ریزش جایگاه خود شدند و آرای آنها از ۸۱ درصد در سال ۲۰۰۹ به ۵۰ درصد رسید. در مقابل، اتحاد چپ کمونیستها (IU) آرای خود را به ۱۰ درصد رساند و احزاب کوچک مانند طرفداران چپ "استقلال جمهوری کاتالون" که در کاتولینا مقام اول را بدست آورد، نیز با تقویت جایگاه سیاسی خود روبرو شدند.

اما آنچه که می توان به انفجار تشبیه کرد، ۸ درصد آرا و ۵ کرسی بود که پودموس، این سازمان جوان که تنها چهار ماه از پیدایش آن گذشته بود و تمرکز اصلی خود را بر مخالفت با ریاضتهای اقتصادی قرار داده بود، به دست آورد. افزون بر آن، این جریان هزینه کمپین بسیار مختصری داشت و

نقشی حاشیه ای داشت. این جنبش تنها در مدت یکسال پس از ظهورش به مهمترین جنبش اپوزیسیون در اسپانیا تبدیل شده است. اگر بخواهیم علت اصلی محبوبیت شتابان آن را بازگو کنیم، افزون بر مخالفت با سیاستهای ریاضتی و سیاستمداران حکومتی، باید به روشهای غیر سنتی ارتدوکس و خشک ایدئولوژیک آن و همزمان بلندپروازیهای سیاسی و رواج نوع تازه ای از دموکراسی در آن اشاره کرد.

اکنون صحنه سیاسی در اسپانیا دگرگون شده

"پابلو ایگلسیاس"، رهبر پودموس، پس از شرکت در یک مناظره تلویزیونی آلتزاتیو، شهرت و محبوبیت خود را به دست آورد. او در این مناظره، سیاستمداران دولتی و روزنامه نگاران و اعضای گروه "ضد سرمایه داری چپ (Izquierda Anticapitalista)" حتی برخی دیگر فعالان را مورد انتقاد قرار داد. هدف او پیشبرد پروژه رادیکالی بود که بتواند اکثریت اجتماعی را به اکثریت سیاسی تبدیل کند.

پودموس که ریشه در گروه "ام - ۱۵" دارد، همان جنبش "برآشوبیدگان" است که در سال ۲۰۱۱ میدانهای شهرها را به تسخیر خود درآورد و بسیاری از فعالان سیاسی متفرق را بسیج کرد. صدها هزار تن در میدان "پوئرتا دل سول"، در قلب پایتخت اسپانیا گردهم آمدند و علیه بانکها که کنترل اقتصاد کشور را در دست دارند و نبود دموکراسی واقعی دست به اعتراض زدند.

ام - ۱۵ که شاهد فقدان دموکراسی در همان سال در هنگام انتخابات شده بود، با شعار "سیاستمداران ما را نمایندگی نمی کنند" به صحنه آمد و اعتراضهای توده ای را حول محور دموکراسی خواهی سازماندهی کرد. مردم با شور و هیجان وصف نشدنی در چهارصد "میدان عمل" که در سراسر اسپانیا با یاری گروههای محلی برپا شده بود، دست به اعتراض زدند. پودموس به سرعت در

در دو شماره پیشین "نبرد خلق" (شماره های ۳۵۵ و ۳۵۷) در باره "سیریزا (Syriza)"، حزب چپ رادیکال یونان و چگونگی پیدایش، کوششها و سرانجام پیروزی آن شرح داده شد. این حزب محبوبیت خود را در مخالفت با سیاستهای ریاضتی که یونان را زیر فشار بدهیهای صندوق بین المللی پول، اتحادیه اروپا و بانک مرکزی اروپا به مرز ورشکستگی کشانده، به دست آورد و سرانجام در انتخابات سراسری پیروز شد. با این تحول اکنون دریاچه امیدی به روی میلیونها تن از زحمتکشان این کشور که نو - لیبرالیسم زندگی شان را به تباهی کشانده، گشوده شده است.

در این نوشتار پس از سیریزا، به آشنایی با حزب نوظهور و چپ پودموس (Podemos) به معنی "ما می توانیم" در اسپانیا پرداخته می شود. به امید آنکه نیروهای چپ و مترقی ایرانی با پیگیری این رویدادها نه تنها در تقویت و حمایت از چنین جنبشهای انقلابی بکوشند، بلکه از آموزشهای آن در جنبش انقلابی مردم ایران نیز بهره بگیرند.

"پودموس" را بشناسیم

پیرامون بحرانهای سیاسی بزرگ و پدیده پودموس و سرچشمه های مبارزات اجتماعی در اسپانیا کمتر صحبت شده است. پس از جنگ سرد در کشورهای دارای رژیمهای نو - لیبرالی هستند، بحرانهای وسیع اجتماعی و سیاسی شکل گرفت. جنبش پودموس نمادی از واکنش به این بحرانها است و هیچیک از ساختارهای سیاسی موجود مانند سندیکاها، سازمانهای غیردولتی بزرگ و یا رسانه ها در برآمدن آن نقشی ندارند.

پودموس به علت موضع گیریهایی چپ اما به سبکی نو، محبوبیت خود را در میان مردم کسب کرد. این در حالیست که پیش از سال ۲۰۱۱ چپ در اسپانیا

سازماندهی جنبشهای عصر جدید پس از جنگ سرد (۳۳)

که باور کرده اند "ما می توانیم"، حتی پیش از آنکه پاسخ روشنی به این پرسش داشته باشیم که "ما چگونه می توانیم".

وی می افزاید: "اما این بدین معنا نیست که در این جنبش ضد سرمایه داری برای پیدا کردن استراتژی، برنامه و تاکتیک یا دمکراسی کار و مناظره نمی کنیم. ما مانند یک ماشین هستیم که با دو دنده حرکت می کند. ما هم نیاز به شکست دادن دشمنی که دولت است داریم و هم گفتگو و بحث بین دوستانمان. هر دو برای ما مهم هستند. هر کدام وقت مناسب خود را دارد".

آنچه پودموس امروز به عنوان برنامه حداقلی خود ارائه می دهد، از جمله شامل "تشکیل مجمعی از رهبران، اصلاحات مالیاتی، بازسازی ساختار بدهیها، مخالفت با بازگشت سن بازنشستگی به ۶۷ سال، گذار به کار هفتگی ۲۵ ساعته در مقابل ۴۰ ساعت کنونی، همه پرسی در مورد سلطنت، بازسازی صنعتی، بازپس گیری حق حاکمیت که به بروکسل واگذار شده و خودگردانی مناطق اسپانیایی می شود با پیش بینی یک اتحاد با نیروهای مشابه در جنوب اروپا و به طور عمده "سیریزا" در یونان که اتحادیه اروپا از پیروزی آن در بیم است. با این حال، همین برنامه های "پودموس" قدرتهای مالی را تهدید می کند؛ چیزی که آقای ایگلسیاس آن را "اروپای آلمانی" و "کاست" می نامد (لوموند دیپلماتیک). وی همزمان بر این امر که برنامه پودموس به هیچ وجه حداکثری نیست، تاکید دارد.

روشن است که رهبر پودموس با هر چه پیشروی بیشتر در میان توده مردم، دشمنان سر سخت تری برای خود دست و پا می کند. دو واکنش خصمانه نسبت به او شایان توجه است. "سالوادور سوترس"، روزنامه نگار روزنامه "آل موندو"، ایگلسیاس را با رهبر باستانی روم "تیکولا سوتوسکو" مقایسه کرده و می گوید که وی می خواهد "خون فقیرترینها را تا آخرین قطره بریزد". یکی از نمایندگان "حزب مردم" با صراحت بیشتر گفته است: "باید یک گلوله به سرش شلیک کرد".

منابع:

-زاویه چپ: مصاحبه طارق علی با لوک ستوبارت، ۱۲ مارس ۲۰۱۵
-لوموند دیپلماتیک: پودموس، حزبی که اسپانیا را به پیش می برد، ژانویه ۲۰۱۵
-تشریح کارگران سوسیالیست: پودموس به جلو گام بر می دارد، فوریه ۲۰۱۵
-زاویه چپ: پودموس، ضد سیاست و چپ اسپانیایی، ۲۸ مه ۲۰۱۴
-وبسایت موسسه رزا لوکزامبورگ: تزهایی درباره پودموس و "انقلاب دمکراتیک" در اسپانیا، دسامبر ۲۰۱۴، برگردان آرش برومند

اگر چه سیریزا در حال حاضر تلاش می کند همه راههای خروج از بحران اقتصادی را بررسی کند و بیاماید و نمی توان در داوری عجله کرد، اما در عین حال پودموس که شانس پیروزی در انتخابات برای سال آینده را دارد، در روست که لازم است پیرامون استراتژی سیاسی و اقتصادی خود بازنگری کند و آنرا در مباحثی پیرامون استراتژی کلی

اعتراض دارند و می گویند شما چرا هیچگاه از واژه "زحمتکش" استفاده نمی کنید؟ ایگلسیاس در پاسخ می گوید: "در آغاز جنبش ۱۵ مه، دانشجویان دانشگاه من که سیاسی بودند و آثار مارکس و لنین را خوانده بودند، وقتی برای اولین بار با افراد عادی در یک گروهی شرکت کردند، به حالتی عصبی می گفتند "اینها چیزی نمی فهمند" و "تو اگر خودت هم

بقیه از صفحه ۵

بدین صورت پودموس ثابت کرد که مخالفت با نظم سیاسی حاکم همیشه مختص به دست راستها نیست و در سمت چپ هم می شود نیروها را بسیج کرد. این جنبش نشان داد می تواند راستهای افراطی را به گوشه براند. ایگلسیاس می گوید که اسپانیا دوران پر خطری را طی می کند، زیرا راست

جهانی چپ پیش ببرد. در حال حاضر صحنه سیاسی اسپانیا در تسخیر پودموس قرار دارد. این امر را نظر سنجیها به اثبات رسانده است. این سازمان با بسیج اجتماعی توانسته ۹۰۰ گروه پایه در سراسر کشور تشکیل دهد. در ماه اکتبر ۲۰۱۴ نزدیک به ۱۰ هزار تن در کنگره بنیانگذاری حزب شرکت کردند. همچنین در میتینگهای محلی، صدها محله درباره بحران، سرمایه داری و دمکراسی به بحث و گفتگو پرداختند. در این رابطه سطح گفتگوها نیز قابل توجه است، زیرا هم نشان از رویکرد پرآگامیستی در انتخابات ۲۰۱۵ دارد و هم دربرگیرنده نقدهای تند و تیز علیه نو - لیبرالیسم و سیاستهای بورژوازی است.

برنامه پودموس

"خسوس هن"، عضو یک حزب سوسیالیست چپ (ایسکریا انتی کاپیتالیست)، یکی از پایه گذاران پودموس است. وی در کنگره ماه ژانویه سال جاری تصمیم گرفت حزب خود را منحل کرده و به جنبش پودموس بپیوندد. "مجمع شهروندان"، یک ارگان تشکیلاتی پودموس، در ماه اکتبر سال گذشته تصمیم گرفت که رهبران پودموس نمی توانند عضو احزاب سیاسی دیگری باشند. وی می گوید: "امروز آنچه که برای اکثریت شهروندان مهم است این است

ندانی، یک کارگر هستی". اما مردم تصور می کردند اینها ساکنان کره ای دیگر هستند. دانشجویان نا امید به خانه برمی گشتند و این درست همان چیزی است که دشمن ما انتظارش را دارد. آنها می خواهند ما در پناه نمادهای سنتی خود همچنان در اقلیت بمانیم". رهبران پودموس تحت تاثیر "آنتونیو گرامشی" بر این باورند که تنها با پیکار سیاسی ساختارهای اقتصادی و اجتماعی واژگون نمی شود، بلکه در زمینه فرهنگی نیز باید تلاش کرد؛ کاری که طرف مقابل با استفاده از انواع ابزار از جمله مهمترین آن تلویزیون انجام می دهد.

در حال حاضر، پودموس و سیریزا نزدیکی زیاد و دوستی قوی دارند و سیریزا اکنون در قدرت است. از همین رو یونان می تواند آینه ای از چشم اندازهای اسپانیا باشد. "وینسنت ناوارو"، جامعه شناس شاخص اسپانیایی، استراتژی سیریزا در مذاکرات با ترویکا را شکست خورده اعلام کرده و می گوید: "سیریزا بر خود میانه بازانه ای با اتحادیه اروپا در پیش گرفت که نه تنها یونان را از پرداخت بدهیها نجات نداد، بلکه تهدید خروج از اتحادیه هم فعلا منتفی شد و در واقع اروپا به رهبری آلمان توانست سیریزا را گول بزند. او قولهای انتخاباتی خود را کنار گذاشته و در واقع به بخش مهم سیاستهای سخت ترویکا در مورد باز پرداخت بدهیها تن داده است".

افراطی "مانند ماهی در آب در حال حرکت است". با این همه، چپ اسپانیا در این زمینه در مقایسه با همتهای اروپایی خود از این امتیاز برخوردار است که بخش عمده ای از راست افراطی و ناسیونالیست اسپانیا به طور رسمی جذب "حزب مردم" شده و دشوار است که علیه ساختار رسمی وارد میدان گردد.

پودموس علت اصلی محبوبیت خود تنها برنامه سیاسی خود نمی داند، زیرا در گذشته شکل دیگری به نام "ایسکریا اویندا" یا "چپ متحد" نیز با برنامه های مشابهی وجود داشت. علت اصلی به باور رهبران پودموس این است که در گذشته تحلیلهای نامشخص و با واژه های مبهم صورت می گرفت. ایگلسیاس در این باره می گوید: "مردم به کسی به خاطر هویت ایدیولوژیک، فرهنگ و ارزشهایش رای نمی دهند، بلکه برای این رای می دهند که با او موافق هستند".

"لاگو"، جامعه شناس و عضو شورای شهروندی پودموس، می گوید پودموس باید دیالوگ سنتی چپ را با مسایل روزمره مردم پیوند دهد. وی می گوید: "ما بطور مشخص از سرمایه داری صحبت نمی کنیم، اما از ایده های دمکراسی اقتصادی دفاع می کنیم". با این حال مارکسیستهای رادیکال در این زمینه با پودموس مخالفند. آنها نسبت به نوع واژه های بکار گرفته

به مناسبت روز جهانی کارگر

مایکرو پرولترها

می گیرد." (گزارش ایرنا از هشتمین جلسه شورای هماهنگی مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک ۱۹ اسفند ۱۳۹۲)

محل کار کودکان کار، کوره های آجرپزی و خشت زنی، کارگاههای قالی بافی، تولیدیهای پوشاک، زمینهای کشاورزی و برای گروه سنی نوجوان، بزرگترها، کارگری و نگهداری در پروژه های ساختمانی است. گروه دوم و سوم به طور عمده از مهاجران افغانی تشکیل شده اند. کودکان خیابان با حداقل سنی ۳ و حداکثر ۱۳ سال مشغول فروش آدامس، فال، جوراب، دستمال و گل فروشی و سن ۱۴ تا ۱۸ سال مشغول جمع آوری کاغذ و پلاستیک از مخازن زباله و تحویل آن به غرفه های بازیافت

امید برهانی

بزرگ ایران اسلامی که روزی قرار بود مال کوخ نشینها و مستضعفین باشد، بیشتر دیده می شوند.

کودکان کار از کانالهای مختلفی وارد بازار کار می شوند که یکی از آنها دزدیدن و فروش آنها به صاحبان کارگاهها و باند های گدایی یا فروش اعضا بدن است! آری ... آنها دزدیده و خرید و فروش می شوند تا از آنها به صورت برده یا بانک اعضا بهره برداری کنند. این بهره کشی ضد انسانی جلوه

زندگی و مرگ بین زباله های

سرمایه

و در این میان وضع کودکان کار و خیابان اسف بار تر است، چون در ابتدای راه فلاکت اند و با وجود این باور عوامانه و استثمارگرانه که با کار و سختی در بچگی و نوجوانی به موفقیت و ثروت در بزرگسالی می رسند، باید دهه های طولانی، از پرورش و آسایش، مهارت، رفاه، امنیت و سلامت محروم بمانند و

"حیات اجتماعی انسانها در جامعه سرمایه داری، دارای تضادهایی اساسی و رفع نشدنی است؛ کلیتی متضاد از ساختارهای در نهایت تعیین شده با اقتصاد که در فرایند تکامل خود، نیروها و روابط سازنده خویش را نابود ساخته و زمینه تکامل اجتماعی را در نظری کلی فراهم می آورد. یکی از هولناک ترین جلوه های این تضادها این است که بخش بزرگی از کودکان شاغل در کارخانه ها و مانوفاکتورهای مدرن، از همان لطیف ترین ایام کودکی، به ساده ترین فعالیت یدی گویی میخکوب می شوند و سالهای طولانی آنها را استثمار می کنند، بدون آن که هیچ گونه مهارتی را بیاموزند که بعدها حتی در همان کارخانه نیز سودمند واقع شود. این بازتولید همان فرایندی است که در طول تاریخ، طبقه را به کاست تبدیل نموده و نابرابریهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را دائمی می سازد." (مارکس)

دیکتاتوری سرمایه، فقر و نابرابری اجتماعی، دو قطبی ناهمگون توسعه و عقب ماندگی و بالاخره جنگ (خارجی یا داخلی) می آفریند و از این همه، ناقص الخلقه ی کرپه مهاجرت و تبعات در هم لولنده آن یعنی جرم و جنایت، قانون گریزی، بیکاری و مشاغل کاذب دلالتی، گدایی، خرده فروشی و تن فروشی بیرون می زند.

در چرخه کار مولد، کار به تولید محصول و کالا به سود منجر می شود و سود هم به صرف انباشت سرمایه، نگهداری و ازدیاد ابزار تولید و پرداخت دستمزد و باز تولید نیروی کار می رسد. در کار کاذب و غیر مولد اما چرخه از هم می پاشد. چون سرمایه ای نیست، تولیدی هم نیست، مسیر سود قطع می شود. نیازی به ابزار تولید نیست و نیروی کار منتقل و غیر حرفه ای، جای ابزار تولید را هم می گیرد و در آن تنیده می شود. اینجاست که دلالت، گدا، خرده فروش و تن فروش خود ابزار می شوند؛ ابزاری نه برای تولید، بلکه برای ایجاد و مصرف نیازهایی کاذب. این نیروی کار مسخ شده و خارج شده از چرخه تولید دیگر حد و مرز سنی و جنسی نمی شناسد. نبود امنیت، درآمد، رفاه و حداقل معیشت، زن ۷۵ ساله لیف حمام فروش، جوان سی ساله پخش کننده تراکت و دختر بچه پنج ساله فال فروش را بر سر یک سفره خالی می نشاند.

شهرداری اند. کودکان کار در معرض ساعتی طولانی کار سخت و بدن فرسا، بدرفتاری، فحاشی، تنک و حتی آزار جنسی از سوی سرکارگر یا کارگرهای بزرگتری هستند که خودشان زمانی تسلیم این سلسله مراتب و تابع این قانون نانوشته بودند و گویا قرار است ناقل عمودی این میراث به زیر دستها باشند.

کودکان خیابان در گروههای دو یا چند نفره که اغلب اعضای خانواده و فامیل هستند، کار می کنند. از بیرون شهر یا از محله هایی بسیار دورتر از محل کسب و کار خود می آیند. نزدیک به تمام آنها کفش و لباس کثیف، کم و نامتناسب با گرما و سرمای فصل و محیط دارند، گرسنه اند و پول و خوراکی تعارفی ابران را در هوا می زنند. لاغری، کم خونی و کمبود ویتامین از بدن و چهره شان می بارد. در معرض سرما، تصادف و معلولیت، خشونت، تعرض و حتی دزدیده شدن هستند.

وضع کارگران بازیافت به همین صورت گریه آور است. آنها به طور میانگین ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان در روز درآمد دارند. اغلب در مخازن زباله و یا مابین مواد بازیافتی به دنبال غذا می گردند و دانسته یا ندانسته مواد مخدر حمل می کنند. به خاطر زباله گردی مداوم، بسیار کثیف و در معرض بیماریهای پوستی،

بقیه در صفحه ۸

روشنی از واقعیت نظام دلالتی، سود و سرمایه داری در ویرایش ارتجاعی و فاشیستی آن یعنی جمهوری اسلامی است. در جهان سرمایه داری که همه چیز می تواند به کالا تبدیل شود، بدن این کودکان نیز به عنوان کالا در معرض فروش قرار می گیرد. به همین دلیل چه فروش اعضای بدن کودکان و سوواستفاده های جنسی از آنها و چه ابزار قرار گرفتن آنها به عنوان نیروی کار سود آور، در کشورهای تحت سلطه سرمایه داری جهانی و از جمله در ایران، در حال جا افتادن و رویتین شدن است.

"روزنامه اعتماد" در گزارشی به تاریخ ۲۹ بهمن سال ۱۳۹۲ از وجود بازاری در دروازه غار تهران که در آن بچه خرید و فروش می شود، پرده برداشت و اعلام کرد که در این بازار، کودکان از صد هزار تومان تا پنج میلیون تومان داد و ستد می شوند. به دنبال درج این خبر که در گزارشهای رسمی دیگر نیز مطرح شد و افرادی از خود رژیم چون رضا جهانگیری فر، معاون توسعه خدمات اجتماعی شهرداری تهران نیز آن را تایید کردند، محمدتقی حسینی، معاون امور بین الملل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی رژیم مستضعف پرور هم ضمن اعتراف به گستردگی پدیده کودکان خیابانی در جامعه گفت: "اگر چه خرید و فروش کودکان رسمی نیست و جای رسمی برای خرید و فروش کودکان وجود ندارد، اما این خرید و فروش انجام

کودکانه های نادیده دیروز و امروز خود را خرج خشونت، جنایت، ایدز و اعتیاد فردی شان کنند.

حتی میان کودک قالی باف و کارگاه پوشاک و آجر پزی که سقفی بالای سر بیگاری خود دارند با کودک آدامس و فال و دستمال فروش یا نوجوان زباله جمع کن که فرش اش خیابان و سقف اش آسمان است، تفاوتی نیست. همه در معرض خشونت فیزیکی و جنسی، گرسنگی، سرما، بیماری و بی مهری، معلولیت و مرگ زودرس اند، برای بقای خود و خانواده ی مفلوک خود و - خوش شانس ترها - برای خرج مدرسه خود تلاش می کنند.

بیش از ۲۲۰ میلیون کودک کار در سراسر دنیا وجود دارد که نسبت به جمعیت ۷ میلیارد و ۲۸۵ میلیونی جهان در آستانه سال ۲۰۱۵، ۳ درصد از این جمعیت را شامل می شود. در ایران آمارهای حکومتی هفتصد هزار و آمارهای فعالان حقوق کودک، دو میلیون کودک کار و خیابان را رقم می زنند که برابر با دو درصد جمعیت است. این گروه جمعیتی رو به رشد که اکنون دیگر در حال شکل دهی طبقه اجتماعی مشخصی است و من ترجیح تلخی می دهم که آنها را با توجه به گروه سنی و فوتیتپ کارگری شان "مایکرو پرولتر" (طبقه کارگر کوچک) بنامم، روز به روز در اماکن عمومی و کارگاههای حومه تهران، مشهد، قم و سایر شهرهای

“سرودها، ستاره ها” (۲)

بیاد: زهرا کاظمی

م . وحیدی

دوباره رو صندلی اش لمید، سپس با دو انگشت دست اش، چشمهایش را کمی مالش داد و در همان حال با آرامش و با کلمات شمرده ادامه داد: - مثل اینکه اینجا بهت خیلی خوش می گذره ها؟! فکر نمی کردم تا الان زنده مانده باشی! خیلی جون سختی! بگو ببینم تو با این همه ادعای تحصیل و سواد و عقل و شعوری که داری، چه موقع به این نتیجه رسیدی که جمهوری اسلامی حکومت خوبی نیست و باید درانظار جهانیان افشایش کرد و اینطوری باهاش جنگید...ها؟! مکث کرد و دوباره گفت:

- تو اصلاً فکر می کنی ما از کسی می ترسیم؟ تو فکر می کنی ما قانون خارجیها را قبول داریم...ها؟! نه خانوم، ما قانون خودمان را اجرا می کنیم، اسلام قوانین خودش را داره، تعزیر داره، شلاق داره، سنگسار داره، اعدام داره و خیلی چیزهای دیگر که بیشتر باهاش آشنا می شی، خارجیها یا غیر خارجیها، هیچ کس نمی تونه تو کار ما دخالت کنه، ما اختیار مملکتمان را داریم و به چه کسی مربوطه که ما چیکار می کنیم؟! تو برو فکری به حال خودت بکن، نمی خواد بری برای مردم و زندانیان دل بسوزانی، دلت به حال خودت بسوزه! مکثی کرد و افزود:

- به خودت نگاه کن بدبخت! چار پاره استخوان شده ای، از ضعیفی و لاغری داری می میری، دیگه چیزی ازت باقی نمونده، با این وضعیتی که داری فکری کنی تا چند روز دیگه می تونی مقاومت کنی؟ این سرتق بازیها را بگذار کنار، اصلاً برای چی مقاومت می کنی؟ به خاطر کارهای غیر قانونی که کرده ای؟! ...ها، به خاطر چی؟

هوای اتاق، از دود سیگار سنگین شده بود. یکی از پاسدارها تو چشم قاضی زل زده بود. انگار می خواست چیزی بگوید، اما حرف خود را خورد و به عقربه های ساعت خیره شد. قاضی اضافه کرد:

- تقصیر ماست که به شماها این قدر بال و پر داده ایم، تقصیر ماست که از روز اول به شماها این قدر آزادی دادیم که حالا این طوری تو صورت خودمان لنگ و لگد می اندازید. شماها که لیاقت آزادی ندارید! اصلاً شما را چه به این حرفها، همان بچه داری و همسر داری هم از سرتان زیاده، از همان روز اول باید می زدیم تو سرتان تا حالتان جا بیاد که امروز پاپی نظام و خط امام نشوید.

ادامه دارد

قاضی پک دیگسری به سیگارش زد و دود آنرا با لذت بیرون فرستاد و نرم گفت:

- هووووم م ... تو همان عکاس و مخبری هستی که اینور و آنور عکس می گرفتی و کارهای غیر قانونی می کردی ... ها؟! سپس روی صندلی اش جابجا شد و ادامه داد:

- عجب! لابد میگی مگه عکس گرفتن تو ایران جرمه؟ بله جرمه! تو این مملکت همه چیز جرمه و همه مجرمند، مگه اینکه عکس اش ثابت بشه، این سیاست ماست، اگر نمی دانستی بدان! البته برای تو نفس کشیدن هم جرمه، چون اینجا کانادا نیس که هر غلطی خواستی بکنی، اینجا جمهوری اسلامی، صاحب داره، حساب داره، کتاب داره، قانون داره ...

قاضی در حالی که ابروهایش کم کم تو هم می رفت حرف خود را چند ثانیه قطع کرد، خم شد رو میز و خاکستر سیگارش را در زیر سیگاری تکاند و گفت:

- عجب گرفتاری شدیم ها! گیر چه آدمهای نفهم و نادانی افتادیم ها! آخه بگو ضعیفه، تو رو چه به این کارها؟! تو الان باید تو خونت نشسته باشی به آقا و بچه هات رسیدگی کنی! تو رو چه به عکس انداختن از اینور و آنور و آدمها؟! اصلاً بگذار ببینم، تو مگه صاحب نداری؟ تو مگه زندگی نداری؟ به چه حقی راه افتادی تو خیابانها از مردم عکس می گیری؟ به چه حقی رفتی از جلو زندان عکس گرفتی؟ برای چی با خانواده زندانیان ملحد صحبت کردی؟ تو مملعون با آدمهای نامحرم چه صحبتی داری؟

قاضی لحظاتی سر پایین انداخت و خاموش شد. احساس کرد دارد کمی تند می رود و این طوری نمی تواند تا پایان ادامه دهد. بنابراین سیگارش را گذاشت لب زیر سیگاری، دستهایش را به حالت دعا رو زانوهایش گذاشت، سرش را بالا برد و نالید:

- خدایا خودت این مملکت را از دست این شیاطین و ضد انقلابها حفظ بفرما! خدایا خودت دشمنان اسلام را نابود بفرما! خدایا خودت... با هر دعا و نیایش، پاسدارها سربالا برده و زیر لب “آمین” می گفتند. لحظاتی در سکوت گذشت. صدای تیک تاک ساعت دیواری، که تو سر و صدای قاضی و نیایش او گم شده بود، دوباره شنیده شد. آخوند سیگارش را خاموش کرد و

مایکرو پرولترها

بقیه از صفحه ۷

هیاتیت، ایدز و آلودگیهای انگلی هستند. شبها در اتاقهایی که شهرداری در اختیارشان قرار داده، به صورت گروهی زندگی می کنند و زنجیره ی انتقال بیماری به یکدیگر را تکمیل می کنند.

فقر در زورق مطالعه، زخم در پانسمان خیره

پژوهشهای موردی یا میدانی در این موضوع (و یا دیگر آسیبهای اجتماعی) بسیار انجام شده که تنها به بحثهای تئوریک و جدلهای آماری می پردازند و در متن و پایان خود به هزارتوی مسببهایی مانند "ناهنجاریهای خانوادگی"، "مهاجرت و حاشیه نشینی" و غیره می رسند و در کمال انصاف و بی طرفی به اصطلاح علمی که لازمه این گونه پژوهشهای توصیفی بی خاصیت است، راهکارهایی چون "آموزش"، "مشاوره"، "کنترل مهاجرت"، "پوشش مددکاری" و ... ارایه داده و در جسورانه ترین موضع گیری، تنها به کلی گویی درباره ی رفع فقر و اشتغال زایی می پردازند. این پژوهشها نه می توانند و نه حق دارند دست از نگرش تونلی و لوله تفنگی متد علمی برداشته و با نگاهی انسانی، رادیکال و تغییر جو به این پدیده کثیف رو به رشد جامعه نگاه کنند، چون در غیر این صورت با قطع بودجه روبرو شده و به غیر علمی بودن متهم می شوند.

پژوهشگرهای علوم انسانی و اجتماعی نباید پا از گلیم خود دراز تر کرده، به بررسی ریشه اصلی این پدیده که همان فقر و نابرابری، رانت خواری و فساد حکومتی است و به نوبه خود پاتولوژیهای دیگری چون اعتیاد، بزهکاری، دزدی، فحشا، قاچاق کالا، دارو و اعضای بدن را نیز شکل و رواج می دهد، بپردازند و گرنه به تحلیل جانبدارانه، سیاسی کاری و مخالف خوانی و در نهایت نوکری و جاسوسی کشورهای رقیب و دشمن متهم می شوند.

در سالهای اخیر انجمنهای خیره و مردمی متعددی برای حمایت از کودکان کار و خیابان تشکیل گردیده که عمده فعالیت آنها عضوگیری و جذب کمکهای مردم و نهادهای و هزینه کردن در زمینه های، بهداشت و تغذیه (توزیع غذای گرم)، واکسیناسیون، معاینات دوره ای، مددکاری و مشاوره و آموزش این کودکان در مقاطع مختلف تحصیلی است. تعداد جمعیت تحت پوشش این مراکز به طور میانگین چهارصد تا هزار کودک است. بسیاری از این مراکز حامیان مالی هم دارند و جالب این که بعضی از این حامیان به عنوان نمونه نمایندگان غولهای تجاری مثل "ال. جی" تا نهادهای سرمایه دار دولتی مثل شهرداری اند.

ال جی با جهانی شدن تجارت و جریان سرمایه، نیروی کار ارزان را بدون رعایت قوانین و میثاقهای بین المللی کار از گوشه

و کنار جهان به ویژه کشور های محروم و عقب نگه داشته شده جذب می کند و در پی یافتن و گسترش بازار مصرف محصولات خود، اغلب در همین کشورها است و به این ترتیب رشد خود را مدیون دامن زدن به مصرف گرایی، توسعه فقر و استثمار نیروی کار است.

شهرداری هم در سالهای اخیر با گسترش خصوصی سازی تلاش کرده تا از قافله عقب نماند و با واگذاری بسیاری از پروژه ها به رانت خوارهای سپاه و قرارگاه خاتم سرمایه گذاری در تاسیس بانک شهر و غیره، به جمع سرمایه داران بزرگ پیوسته و همزمان بسیاری از وظایف خود در امور خدماتی را به پیمانکاران خصوصی سپرده و خود را از دردسر حقوق و مستمری و بیمه ی نیروی کار، از کارکنان خدماتی گرفته تا زباله جمع کنهای خیابانی راحت کرده است.

آن وقت چنین کمپانیها و نهادهای دولتی که خود تحت سلطه سرمایه و عامل فقر و بیکاری و گسترش پدیده کارگران روزمزد یا کودکان کار و خیابان اند، لباس خیرخواهی و بشر دوستی به تن کرده و حامی و اسپانسر همین طبقات محروم می شوند. این جز پوشیدن پوست بره توسط گرگ و ماندن و دریدن هرچه بیشتر گله چه معنی دیگری می دهد؟ اندک تغذیه و واکسیناسیون و آموزش کودکان خیابان شرط بقا و باز تولید نیروی کار ارزان و ادامه برده داری و استثمار آنها است و تولید و تکثیر انسانهای گرسنه، فقیر، بی مسکن و بی سواد شرط بقای امپریالیسم جهانی و چهره های منطقه ای آن مثل ایران، عربستان، آذربایجان و امارات متحده است.

در پایان

رژیم جمهوری اسلامی امپریالیسم زاده ای است با همان ژنوتیپ اما فنوتیپی عقب مانده و بی لیاقت و ناتوان از گسترش نفوذ و سیطره بر منطقه و جهان (باوجود هزینه های سنگین تسلیحاتی و هسته ای و موش دوانیهای منطقه ای) که به جبران این بی عرضگی، درون فکنی کرده و استثمار و ستم را بر ملت خود روا داشته است و در این کار آسیب پذیر ترین گروهها و طبقات جامعه یعنی زنان، کودکان و زحمتکشان را هدف گرفته و به شیوه "آغا محمد خانی"، یعنی گرسنه و بی سواد نگه داشتن مردم در داخل و جنگ افروزی در پیرامون و خارج، سعی در ادامه حیات ننگین و نامبارک خود دارد. چه باک از چند صد هزار کودک محبوس در کارگاه یا رها در خیابان؟ این داغ، چهره ی ولایات محرومه اسلامی ایران را کریه تر از ماهیت والیان آن که نمی کند!

منابع:

- ۱- تارنمای انجمنهای حمایت از کودکان کار و خیابان
- ۲- خبر نامه ی آزادی - برابری
- ۳- هفته نامه تجارت فردا
- ۴- مجله هفته

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته ۹۹۵ حرکت اعتراضی کارگران و مزدبگیران در سال ۱۳۹۳

در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگران دبیر خانه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران منتشر می کند.

چند توضیح:

۹۹۵ حرکت اعتراضی کارگری که در بیان زیر جمع آوری شده فقط مربوط به حرکت‌های اعتراضی از قبیل تجمع، تحصن و اعتصاب است که در ۱۲ شماره نبرد خلق در سال ۱۳۹۳ به شکل مشروح تری همراه با منبع خبر منتشر شده است.

* این اخبار به نقل از رسانه‌های جمعی گوناگون است و مسلماً بسیاری از حرکت‌های کارگری که در رسانه‌های جمعی پوشش خبری نداشته در این لیست وجود ندارد. بنابراین این لیست نمی‌تواند بیان کامل حرکت‌های کارگری در سال گذشته باشد.

در این بیان حرکت‌های اعتراضی معلمان، پرستاران و کارکنان هنری، فرهنگی به جز موارد استثنایی منظور نشده است.

* در این بیان هر گاه کارگران یک واحد چند روز متوالی اقدام به حرکت اعتراضی کرده‌اند، هر روز یک حرکت به حساب آمده است.

* برای اطلاع روزانه از چالش‌ها و حرکت‌های کارگران و مزدبگیران ایران به سایت جنگ خبر در آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.jonge-khabar.com>

* نبرد خلق در هر ماه فشرده حرکت‌های اعتراضی کارگران، معلمان، پرستاران و دانشجویان را منتشر می‌کند. برای اطلاع از این اخبار به سایت ایران نبرد در آدرس زیر مراجعه کنید

<http://www.iran-nabard.com>

دبیر خانه سازمان چریکهای
فدایی خلق ایران
فروردین ۱۳۹۴

فروردین، ۳۲ حرکت اعتراضی

چهارشنبه ۶/ اعتصاب کارگران کارخانه نیرو محرکه قزوین

شنبه ۱۶/ تجمع کارگران فولاد زاگرس شنبه ۱۶/ تجمع کارگران پیمانی اداره آب و فاضلاب اهواز

شنبه ۱۶/ تجمع کارگران صندوق نسوز خرم در تهران

شنبه ۱۶/ تجمع پرسنل گروه صنعتی فلات کوهرنگ در شهر کرد

یکشنبه ۱۷/ تجمع کشاورزان منطقه شرق اصفهان (۳ روز)

یکشنبه ۱۷/ تجمع کارگران فولاد زاگرس

دوشنبه ۱۸/ تجمع کارگران اخراجی معدن طلای «زره شوران» تکاب

سه شنبه ۱۹/ تجمع کارگران پلی اکریل اصفهان

چهارشنبه ۲۰/ تجمع کارگران شرکت ذوب آهن فولاد زاگرس

چهارشنبه ۲۰/ تجمع کارگران شرکت لاستیک سازی ایران تایر در قزوین

یکشنبه ۲۴/ تجمع بازرسان سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان سراسر کشور در مقابل مجلس رژیم (۲ روز)

یکشنبه ۲۴/ تجمع تعدادی از فرهنگیان بازنشسته استان کهگیلویه و بویراحمد

یکشنبه ۲۴/ تجمع کارگران کارخانه سیمان لوشان رشت در مقابل مجلس رژیم

دوشنبه ۲۵/ تجمع تعدادی از کارکنان اداره کل حفاظت محیط زیست استان کردستان

سه شنبه ۲۶/ تجمع کارگران خدمات شهری رشت

سه شنبه ۲۶/ تجمع کارگران شهرداری شادگان

چهارشنبه ۲۷/ تجمع کارکنان رسمی صنعت نفت شاغل در پتروشیمی اصفهان در مقابل ساختمان وزارت نفت در تهران

چهارشنبه ۲۷/ اعتصاب کارگران کارخانه آجرسازی ارومیه (۵ روز)

پنجشنبه ۲۸/ تجمع مردم مهرشهر کرج شنبه ۳۰/ تجمع کارگران شرکت نگین سبز خاورمیانه

یکشنبه ۳۱/ تجمع جمعی از کارکنان سازمان صنایع و معادن در مقابل مجلس رژیم

یکشنبه ۳۱/ تجمع تعدادی از کارکنان مخابرات استان گلستان

اردیبهشت، ۶۹ حرکت اعتراضی

دوشنبه ۱/ تجمع کارگران پیمانکاری اداره آب و فاضلاب اهواز

سه شنبه ۲/ تجمع جمعی از کارگران یا سابقه شرکت مهندسی آب و خاک کشور

سه شنبه ۲/ تجمع صدها کارگر کارخانه لوله سازی اهواز

یکشنبه ۷/ تجمع کارگران و بازنشستگان در تهران

دوشنبه ۸/ تجمع کارگران مخابرات روستایی شرکت مخابرات استان خوزستان

دوشنبه ۸/ تجمع کارگران خباز سنندج

دوشنبه ۸/ تجمع کارگران کارخانه پارس قو

سه شنبه ۹/ تجمع کارگران شرکت صابون سازی خرمشهر (۲ روز)

سه شنبه ۹/ تجمع کشاورزان روستایی یادگارلو در نقده

چهارشنبه ۱۰/ تجمع برخی از کارگران اخراج شده ی سازمان منطقه آزاد اروند

پنجشنبه ۱۱/ تجمع کارگران بازنشسته ایران کف در رشت

پنجشنبه ۱۱، اول ماه مه/ تجمع پراکنده اعضای سندیکاها و فعالان کارگری در اطراف وزارت کار، تجمع و راهپیمایی کارگران کارخانه لوله سازی اهواز، راهپیمایی کارگران و فعالان کارگری در سنندج، تجمع کارگران اتحادیه کارخانجات پارچه بافی و اتحادیه نانوایان سنندج، تجمع کارگران در خرم آباد، تجمع کارگران کارخانه کاغذ سازی کاوه در ساوه، تجمع کارگری در بانه، تعطیل کردن یک روزه کارخانه فولاد گیلان در شهر صنعتی رشت توسط کارگران، تجمع کارگران کارخانه نوشابه سازی زمزم کرمانشاه (۹ حرکت)

شنبه ۱۳/ تجمع تعدادی از کارمندان و بازنشستگان شرکت لوله سازی اهواز در مقابل وزارت نفت در تهران

شنبه ۱۳/ تجمع کارگران اخراجی کارخانه سهند کاشی الوند همدان

شنبه ۱۳/ تجمع تعدادی از اعضای تعاونی ۱۴ مسکن مهر قروه

شنبه ۱۳/ تجمع کارکنان و بازنشستگان شرکت لوله سازی اهواز در مقابل وزارت نفت

یکشنبه ۱۴/ تجمع بازرسان سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان سراسر کشور در مقابل مجلس رژیم

یکشنبه ۱۴/ تجمع جمعی از کارگران بازنشسته نساجی مازندران در مقابل مجلس رژیم

یکشنبه ۱۴/ تجمع کارگران شرکت مخابرات راه دور شیراز

دوشنبه ۱۵/ تجمع کارگران کارخانه تبریز کف

سه شنبه ۱۶/ تجمع تعدادی از ناظران برنج جهاد کشاورزی گیلان

سه شنبه ۱۶/ تجمع شماری از رانندگان تاکسی در بیجار

چهارشنبه ۱۷/ تجمع کارگران و کارکنان مخابرات استانی در اردبیل

پنجشنبه ۱۸/ تجمع و اعتصاب کارگران سنگ آهن مرکزی بافق

چهارشنبه ۲۴/ تجمع کارکنان مرکز تحقیقات جهاد کشاورزی کردستان

چهارشنبه ۲۴/ تجمع و اعتصاب کارگران شات دان (اورهال) شرکت فنی مهندسی پتروشیمی واقع در عسلویه

شنبه ۲۷/ تجمع نمایندگان کارگران مخابرات روستایی چند استان کشور در مقابل مرکز مخابرات ایران در تهران

شنبه ۲۷/ تجمع تعدادی از کارکنان دفاتر خدمات فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) روستایی استان اصفهان

شنبه ۲۷/ تجمع رانندگان تاکسی در سنندج

شنبه ۲۷/ تجمع کارگران گروه صنعتی فلات کوهرنگ در فرخ شهر در چهار محال و بختاری

شنبه ۲۷/ تجمع جمعی از کارگران فصلی «مجموع کشت صنعت کارون شوشتر» در تهران (۴ روز)

یکشنبه ۲۸/ اعتصاب کارگران سنگ آهن مرکزی بافق (۴ روز)

یکشنبه ۲۸/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه ذوب آهن کردستان

دوشنبه ۲۹/ راهپیمایی و تجمع کارگران شرکت فولاد زاگرس کردستان

دوشنبه ۲۹/ اعتصاب کارگران اکیپهای اجرایی شرکت جیسون واقع در فاز ۱۲ پارس جنوبی (۲ روز)

سه شنبه ۳۰/ تجمع کارگران سهامدار بازنشسته گروه صنعتی آردل

چهارشنبه ۳۱/ کارگران کارخانه سیمان دشتستان از خوردن غذا در کارخانه خودداری کردند (۱۷ روز)

خرداد، ۸۹ حرکت اعتراضی

پنجشنبه ۱/ اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه سیمان جغتای

شنبه ۳/ اعتصاب و تجمع کارگران کارخانجات نورد پروفیل ساوه (۴ روز)

یکشنبه ۴/ تجمع کارگران کارخانه تولید مواد غذایی شهرستان خرم بید

یکشنبه ۴/ تجمع حدود ۳۰۰ پزشک متخصص زن مقابل ساختمان وزارت بهداشت

یکشنبه ۴/ تجمع کارکنان وزارت جهاد سازندگی سابق مقابل وزارت جهاد کشاورزی

یکشنبه ۴/ تجمع ده‌داران روزنامه‌ها و مجلات در اردبیل

دوشنبه ۵/ تجمع کارگران کارخانه لبنیات کوهرنگ

بقیه در صفحه ۱۰

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته

بقیه از صفحه ۹

دوشنبه ۵/ تجمع زنجیره انسانی دور تا دور باغ فرزانه شیراز
سه شنبه ۶/ ادامه اعتصاب و تجمع و تحصن کارگران معدن بافق (۳۰ روز)
سه شنبه ۶/ اعتصاب حدود ۴۵۰ تن از کارگران سد بنیر در ۵ کیلومتری روستای نگل از توابع مریوان (۶ روز)
چهارشنبه ۷/ تجمع کارگران و کارمندان شرکت ایران تایر
شنبه ۱۰/ تجمع تعدادی از کارشناسان حوزه کشاورزی و منابع طبیعی مازندران
یکشنبه ۱۱/ تجمع کارگران کارخانه ایران تایر در مقابل وزارت کار
یکشنبه ۱۱/ تجمع بیش از ۵۰ کارگر پیمانی پتروشیمی شازند اراک
یکشنبه ۱۱/ تجمع جمعی از کارمندان دانشگاه آزاد سوادکوه
یکشنبه ۱۱/ تجمع کارگران مترو اهواز وابسته به شرکت کیسون (۶ روز)
دوشنبه ۱۲/ تجمع کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل (۲ روز)
سه شنبه ۱۳/ تجمع رانندگان کامیونهای حمل سیمان بجنورد
یکشنبه ۱۸/ تجمع اعضای تعاونی مسکن کارگران برق تهران مقابل مجلس رژیم
یکشنبه ۱۸/ اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه سیمان داراب (۳ روز)
دوشنبه ۱۹/ اعتصاب مجدد کارگران نورد پروفیل ساوه
دوشنبه ۱۹/ تجمع اعتراض آمیز دوستداران طبیعت در روستای سرکلاته خرابشهر
دوشنبه ۱۹/ تجمع بیش از ۱۰۰ کارگر خباز سنندج
سه شنبه ۲۰/ تجمع مهندسان ناظر تولیدات کشاورزی آذربایجان غربی
سه شنبه ۲۰/ اعتصاب کارگران کارخانه قند تهران
چهارشنبه ۲۱/ تجمع و اعتصاب کارگران شرکت خدماتی «ایران جنوب کوشک» در شهرکرد
چهارشنبه ۲۱/ تجمع کارگران شرکت گلفام در سیرجان
شنبه ۲۴/ تجمع کارگران مخابرات روستایی از چند استان کشور مقابل مجلس
شنبه ۲۴/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه ایران تایر
یکشنبه ۲۵/ تجمع تعدادی از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
یکشنبه ۲۵/ اعتصاب کارگران پتروشیمی تبریز (۶ روز)
سه شنبه ۲۷/ تجمع ۳۰۰ تن از پرسنل شهرداری تهران
چهارشنبه ۲۸/ تجمع جمعی از کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه
چهارشنبه ۲۸/ تجمع کارکنان سابق وزارت جهاد سازندگی

چهارشنبه ۲۵/ اعتصاب ۴۵۰ تن از کارگران سد بنیر مریوان
چهارشنبه ۲۵/ تجمع جمعی از بازنشستگان فولاد مبارکه و نیز ذوب آهن اصفهان و همچنین جمعی از مال باختگان شرکت گیتی پسند اصفهان
چهارشنبه ۲۵/ تجمع کارگران کارخانه آبگینه قزوین
پنجشنبه ۲۶/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه قند ارومیه (نوشین شهر)
یکشنبه ۲۹/ تجمع جمعی از کارگران پیمانکاری شاغل در فازهای ۱ تا ۷ منطقه انرژی پارس جنوبی (۲ روز)
یکشنبه ۲۹/ تجمع کارگران یکی از شرکتهای طرف قرارداد با متروی تهران
یکشنبه ۲۹/ تجمع بازنشستگان ذوب آهن اصفهان و فولاد مبارکه
دوشنبه ۳۰/ تجمع و اعتصاب کارگران معدن ذغال سنگ البرز شرقی (واقع در منطقه طرزه استان سمنان)
سه شنبه ۳۱/ تجمع صدها راننده خودروهای سنگین برون شهری مقابل دبیرخانه فوه قضائیه
سه شنبه ۳۱/ تجمع و تحصن تعدادی از کارکنان وزارت علوم در لابی طبقه اول ساختمان این وزارتخانه

مرداد، ۵۹ حرکت اعتراضی

چهارشنبه ۱/ ادامه تجمع نزدیک به ۶۰۰ راننده خودروهای سنگین برون شهری
چهارشنبه ۱/ تجمع کارگران در منطقه ویژه پارس جنوبی (عسلویه)
چهارشنبه ۱/ تجمع کارگران شرکت فولاد آذربایجان
چهارشنبه ۱/ ادامه تجمع و تحصن بازنشستگان صنعت فولاد استان اصفهان
شنبه ۴/ اعتصاب و تجمع مجدد کارگران معدن ذغال سنگ البرز شرقی (واقع در منطقه طرزه استان سمنان)
شنبه ۴/ تجمع حدود ۴۰۰ تن از کارگران کارخانه کشتی سازی صدرا در جزیره صنعتی بوشهر همراه با بستن درب ورودی جزیره (۸ روز)
شنبه ۴/ تجمع جمعی از دانشجویان پزشکی مقابل مجلس رژیم
یکشنبه ۵/ اعتصاب کارگران ریسندگی پریس در سنندج (۶ روز)
یکشنبه ۵/ اعتصاب کارگران واحد پلیمری (LD) در مجتمع پتروشیمی بندر امام
یکشنبه ۵/ پایان تجمع کارگران شاغل در فاز ۱ تا ۷ در منطقه ویژه پارس جنوبی (عسلویه)
یکشنبه ۵/ تجمع تعدادی از ساکنان روستاهای عشق آباد و نجم آباد در شهرستان ری
دوشنبه ۶/ اعتصاب و تجمع جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه
دوشنبه ۶/ اعتصاب و تجمع کارگران شرکت سهند آذر کرمانشاه
یکشنبه ۱۲/ تجمع تعدادی از کارگران قند کامیاران
یکشنبه ۱۲/ اعتصاب و تجمع حدود ۴۵۰ کارگر معدن همکار

یکشنبه ۱۲/ تجمع کارگران کارخانه کاشی کویر یزد
دوشنبه ۱۳/ تجمع جمعی از کارگران بازنشسته شرکت ریسندگی، بافندگی و نساجی کاشان
سه شنبه ۱۴/ تجمع جمعی از پذیرفته شدگان در آزمون استخدامی سال ۱۳۹۱ که همچنان در بلا تکلیفی بسر می برند
سه شنبه ۱۴/ تجمع ساکنان مسکن مهر پارس آباد
چهارشنبه ۱۵/ تجمع رانندگان معدن چادر ملو
شنبه ۱۸/ تجمع کارگران شرکت ذوب آهن فولاد زاگرس کردستان در مقابل ساختمان خالی مجلس (۲ روز)
شنبه ۱۸/ تجمع کارگران نساجی کاشان
یکشنبه ۱۹/ تجمع پذیرفته شدگان آزمون استخدامی شرکت نفت مقابل مجلس رژیم
سه شنبه ۲۱/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه تبریز کف
چهارشنبه ۲۲/ تجمع جمعی از داوطلبان کارشناسی ارشد علوم پزشکی در تهران
چهارشنبه ۲۲/ تجمع تعدادی از نگهبانان پایانه های مسافربری غرب، جنوب و بیهقی
پنجشنبه ۲۳/ تجمع کارگران کارخانه پروفیل صفا واقع در ساوه
پنجشنبه ۲۳/ تجمع کارگران کارخانه نساجی قائم شهر
شنبه ۲۵/ تجمع کارگران پروژه در حال ساخت بیمارستان تامین اجتماعی بیرجند
دوشنبه ۲۷/ تجمع جمع کثیری از کارگران اخراج شده ذوب آهن اردبیل
سه شنبه ۲۸/ تجمع و اعتصاب حدود ۵۰۰ تن از کارگران نیشکر هفت (۱۲ روز)
سه شنبه ۲۸/ اعتصاب و تجمع حدود ۵ هزار کارگر معدن سنگ آهن بافق (۴ روز)

شهریور، ۱۲۵ حرکت اعتراضی

شنبه ۱/ تجمع و تحصن جمعی از کارگران بازنشسته نساجی قائمشهر
یکشنبه ۲/ تجمع حدود ۳۰۰ تن در اعتراض به عدم تحویل به موقع مسکن مهر پردیس در مقابل نهاد ریاست جمهوری
دوشنبه ۳/ تجمع جمعی از کارکنان کارگاههای لوله سازی تهران
دوشنبه ۳/ اعتصاب کارکنان اداره برق کرج
دوشنبه ۳/ تجمع کارگران اخراجی گروه صنعتی فلات کوهرنگ
سه شنبه ۴/ تجمع کارگران ایران برک در رشت.
سه شنبه ۴/ اعتصاب و تجمع کارگران پروفیل ساوه (۲ روز)
چهارشنبه ۵/ اعتصاب و تجمع کارگران سد گلورد نکا
پنج شنبه ۶/ تجمع اعتراضی حامیان محیط زیست در اصفهان
بقیه در صفحه ۱۱

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته

بقیه از صفحه ۱۱

شنبه ۸ شهریور/ تجمع معترضان به آزمون استخدامی وزارت نفت در مقابل وزارت نفت (۳ روز)
یکشنبه ۹/ تجمع بیش از ۱۵۰ تن از کارگران اجرایی فولاد مبارکه در اصفهان
دوشنبه ۱۰/ تجمع کارگران مرکز مخابرات فجر یاسوج
دوشنبه ۱۰/ اعتصاب و تجمع کارگران پتروشیمی فجر
سه شنبه ۱۱/ اعتصاب کارگران و کارکنان کارخانه واگن پارس (۱۱ روز)
سه شنبه ۱۱/ تجمع و تحصن تعدادی از کارگران شهرداری زابل (۲ روز)
چهارشنبه ۱۲/ اعتصاب، تحصن و تجمع کارگران معدن سنگ آهن بافق همراه با خانواده های شان (۱۲ روز)
چهارشنبه ۱۲/ تجمع کارگران کارخانه ماشین لنت سمنان
پنجشنبه ۱۳/ تجمع اعتراضی و تشکیل زنجیره انسانی از فعالان محیط زیست در اهواز
شنبه ۱۵/ اعتصاب بالغ بر ۷۰ تن از کارگران کارخانه نکا سفال (۲ روز)
شنبه ۱۵/ تجمع کارگران نگین سبز خاورمیانه در مقابل اداره کل بنادر و کشتیرانی اهواز
شنبه ۱۵/ تجمع کارگران کارخانه سامان کاشی بروجرد
شنبه ۱۵/ تجمع تعدادی از اعضای تعاونی مسکن صنایع و معدن تهران
شنبه ۱۵/ تجمع گروهی از حامیان محیط زیست در استان گلستان
یکشنبه ۱۶/ تجمع کارگران معدن زغال سنگ البرز غربی
یکشنبه ۱۶/ تجمع کارگران مخابرات راه دور شیراز
یکشنبه ۱۶/ تجمع جمعی از پذیرفته شدگان آزمون استخدامی نفت در اتوبان آزادگان اهواز
دوشنبه ۱۷/ تجمع جمعی از کارگران ساوه
سه شنبه ۱۸/ تجمع تعدادی از کارگران باسابقه ایران برک رشت
سه شنبه ۱۸/ تجمع کارگران کارخانه قند کارون در شهر کرد
چهارشنبه ۱۹/ اعتصاب کارگران واگن پارس در اراک (۱۹ روز)
شنبه ۲۲/ اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه پروفیل ساوه (۴ روز)
شنبه ۲۲/ تجمع کارگران کارخانه تولید زغال واقع در شهرک صنعتی جعفرآباد کاشان
شنبه ۲۲/ تجمع کارگران کارخانه تولید لوازم آشپزخانه صنعتی واقع در قزل حصار کرج
شنبه ۲۲/ اعتصاب کارکنان و کارگران شهرداری سوسنگرد (۶ روز)
شنبه ۲۲/ اعتصاب کارگران نساجی قزوین
شنبه ۲۲/ اعتصاب جمعی از کارگران شرکت خلیج فارس تهران در اسلامشهر

یکشنبه ۳۰/ تجمع کارگران بخش خدمات و وسایل نقلیه شهرداری زابل
یکشنبه ۳۰/ تجمع کارگران شرکت نیلی گستر در شهر کرد
دوشنبه ۳۱/ تجمع کارگران معدن البرز غربی (سنگرود)
دوشنبه ۳۱/ تجمع جمعی از کارگران پیمانی قطار شهری اهواز
دوشنبه ۳۱/ تجمع اعتراضی کارگران اجرایی دانشگاه ایلام (۲ روز)
دوشنبه ۳۱/ تجمع و اعتصاب کارگران کارخانه کاشی «گیلانا» (۵ روز)

مهر، ۸۶ حرکت اعتراضی

سه شنبه ۱/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه های تهران مقابل مجلس
چهارشنبه ۲/ اعتصاب کارگران شاغل در شرکت «سانا» در سد داریان شهرستان پاوه (۲ روز)
جمعه ۴/ تجمع کارگران شرکت پیمانکاری «مروارید درخشان» پیمانکار شهرداری منطقه یک اهواز
شنبه ۵/ اعتصاب و تجمع ۹۰۰ کارگر پیمانی قطار شهری اهواز (۴ روز)
یکشنبه ۶/ تجمع جمعی از پذیرفته شدگان آزمون استخدامی وزارت نفت مقابل مجلس رژیم
چهارشنبه ۹/ اعتصاب و تجمع کارگران معدن زغال سنگ سنگرود (البرز غربی) در سنگرود و تهران (۱۰ روز)
چهارشنبه ۹/ تجمع کارگران سازمان پایانه ها و پارک سوارهای غرب تهران
چهارشنبه ۹/ اعتصاب و تجمع بیش از ۵۰۰ کارگر صنعتی کشت و صنعت نیشکر هفت تپه (۳ روز)
دوشنبه ۱۴/ اعتصاب حدود ۹۰۰ کارگر واگن پارس اراک (۷ روز)
دو شنبه ۱۴/ تجمع کارگران نیروگاه گازی گناوه در استان بوشهر
دو شنبه ۱۴/ تجمع جمعی از کارگران اجرایی پتروشیمی ایلام مقابل مجلس
سه شنبه ۱۵/ تجمع کارگران ذوب آهن اردبیل
سه شنبه ۱۵/ تجمع جمعی از کارگران پیمانکاری اداره آب و فاضلاب اهواز
سه شنبه ۱۵/ تجمع ۱۲۰ تن از کارگران خدماتی شهرداری منطقه ۲ اهواز
سه شنبه ۱۵/ تجمع تعدادی از رانندگان تاکسی در یزد (۲ روز)
سه شنبه ۱۵/ تجمع کارگران کارخانه رنگین نخ سمنان (۲ روز)
شنبه ۱۹/ اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه صنایع کم مصرف ایرانیان در قزوین
یکشنبه ۲۰/ تجمع و راهپیمایی کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل (۲ روز)
سه شنبه ۲۲/ اعتصاب و تجمع ۳۵۰ تن از کارگران فاز ۱۷ و ۱۸ عسکویه
پنجشنبه ۲۵/ اعتصاب کارگران کارخانه بسته بندی پارس قزوین (۲ روز)
یکشنبه ۲۷/ تجمع کارگران شرکت مخابرات استان چهار محال و بختیاری

یکشنبه ۲۷/ تجمع تعدادی از متقاضیان و ساکنان مسکن مهر شهرستان اسلام آباد غرب
یکشنبه ۲۷/ تجمع کارکنان اجرایی شرکت مهندسی و توسعه نفت
دوشنبه ۲۸/ تجمع کارگران پیمانکاری فازهای ۱۷ و ۱۸ عسکویه
سه شنبه ۲۹/ اعتصاب کارگران لوله و نورد صفا (۵ روز)
سه شنبه ۲۹/ تجمع کارگران مخابرات روستایی مقابل مجلس
سه شنبه ۲۹/ تجمع جمعی از کارگران شاغل و بازنشسته نساجی مازندران (۲ روز)

چهارشنبه ۳۰/ تجمع کارگران معدن آسمینون
چهارشنبه ۳۰/ اعتصاب کارگران کارخانه کاشی گیلانا (۲۸ روز)

آبان، ۷۷ حرکت اعتراضی

پنج شنبه ۱/ ادامه تجمع کارگران و بازنشستگان نساجی مازندران
پنج شنبه ۱/ تجمع بسیاری از متقاضیان مسکن مهر استان کرمانشا
شنبه ۳/ تجمع کارگران کارخانه ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی تبریز
یکشنبه ۴/ خودداری از خوردن غذا در رستوران کارخانه توسط کارگران شرکت «پیشگامان فن اندیش تهران»، پیمانکار تعدادی از واحدهای «پتروشیمی رازی»
یکشنبه ۴/ تجمع جمعی از کارمندان سازمان محیط زیست استان ایلام مقابل مجلس
دوشنبه ۵/ تجمع چند صد تن از کارگران کارخانه یک و یک دشت مرغاب واقع در استان فارس
دوشنبه ۵/ تجمع تعدادی از کارگران آبفای آبادان
سه شنبه ۶/ تجمع کارگران معدن زغال سنگ جو در شهر زرنند در استان کرمان (۳ روز)
سه شنبه ۶/ تجمع شماری از کارگران کارخانه شیشه آبگینه قزوین
سه شنبه ۶/ تجمع جمعی از کارکنان رسمی مجتمع پتروشیمی بوعلی (۲ روز)
چهارشنبه ۷/ تجمع حدود هزار تن از کارگران شرکت مخابرات روستایی مقابل مجلس (۲ روز)
چهارشنبه ۷/ تجمع جمعی از کارگران پیمانکاری شاغل در پروژه های در دست احداث منطقه پارس جنوبی
شنبه ۱۷/ پایان اعتصاب ۲۰ روزه کارگران نورد لوله صفا (۱۵ روز در آبان)
یکشنبه ۱۸/ تجمع کارگران کارخانه روغن نباتی قو (۲ روز)
یکشنبه ۱۸/ اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری شادگان (۲ روز)
چهارشنبه ۲۱/ تجمع کارگران کارخانه سیمان لوشان
سه شنبه ۲۰/ اعتصاب جمعی از کارگران کارخانه تولید نخ بهریس واقع در شهرک صنعتی راوند کاشان (۲ روز)
یکشنبه ۲۵/ تجمع کارگران پتروشیمی ایلام مقابل مجلس
بقیه در صفحه ۱۲

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته

بقیه از صفحه ۱۱

یکشنبه ۲۵ / تجمع هزار کارگر ساختمانی مقابل مجلس
دوشنبه ۲۶ / تجمع شماری از کارگران پتروشیمی ایلام
دوشنبه ۲۶ / تجمع کارکنان تعاونی مسکن وزارت جهاد کشاورزی
دوشنبه ۲۶ / تجمع ساکنان مسکن مهر ضیا آباد اسلامشهر
سه شنبه ۲۷ / تجمع روستائینان «گردو کنگگ تنگ سرخ بویراحمد» در استان کهگیلویه و بویراحمد
پنجشنبه ۲۹ / متوقف کردن اتوبوسهای کارخانه در میانه راه و راهپیمایی تا محل کارخانه توسط کارگران قراردادی کارخانه «آلومینای جاجم» واقع در استان خراسان شمالی (۳ روز)
پنجشنبه ۲۹ / ادامه اعتصاب کارگران کارخانه کاشی گیلانا (۲۹ روز در آبان)

آذر، ۹۹ حرکت اعتراضی

شنبه ۱ / اعتصاب جمعی از کارگران پیمانکاری پتروشیمی فجر در منطقه ویژه بندر ماهشهر (۲ روز)
شنبه ۱ / تجمع جمعی از کارگران کارخانه راک سرامیک شهرضا
دوشنبه ۳ / تجمع جمعی از کارگران شرکت واحد
سه شنبه ۴ / تجمع جمعی از کارگران بازنشسته و شاغل صنایع تهران مقابل مجلس رژیم
سه شنبه ۴ / اعتصاب کارگران شهرداری بهبهان
چهارشنبه ۵ / تجمع جمعی از صاحبان مسکن مهر پردیس مقابل
شنبه ۸ / تجمع تعداد زیادی از کارگران مقابل مجلس
دوشنبه ۱۰ / اعتصاب و تجمع بیش از ۱۴۰۰ کارگر معادن البرز شرقی به همراه رانندگان اتوبوس این معادن و رانندگان کامیون زغالکش و پیمانکاران جزئی
دوشنبه ۱۰ / تجمع کارگران اخراجی راک سرامیک در شهرضا (۲ روز)
دوشنبه ۱۰ / تجمع مردم منطقه کوت عبدالله اهواز
دوشنبه ۱۰ / اعتصاب کارگران معدن طرزه یکی از سه واحد شرکت معادن زغال سنگ البرز شرقی
سه شنبه ۱۱ / تجمع کارگران اخراجی کارخانه آجر شیل سنندج
سه شنبه ۱۱ / اعتصاب و تجمع کارگران معدن زغال سنگ تخت مینودشت
سه شنبه ۱۱ / تجمع تعدادی از اعضای کانون بازنشستگان شهر رستم کلا در استان مازندران
چهارشنبه ۱۲ / اعتصاب دو ساعته کارگران روز کار خط مونتاز یک ایران خودرو
پنج شنبه ۱۳ / تجمع کارگران بازنشسته نساجی مازندران

شنبه ۶ / تجمع جمعی از کارگران معدن «طلای آق دره» در استان آذربایجان غربی
یکشنبه ۷ / تجمع جمعی از کارگران کارخانه پارسیلون خرم آباد
یکشنبه ۷ / تجمع ۵۰ تن از کارگران فصلی کارخانه قند فسا (۳ روز)
دوشنبه ۸ / تجمع کارگران اخراجی فولاد آذربایجان (۳ روز)
سه شنبه ۹ / تحریم خوردن غذا در رستوران کارخانه توسط کارگران کارخانه پارس خودرو
سه شنبه ۹ / تجمع و تحصن نزدیک به ۲۵۰ تن از کارگران سایت صنعتی معدن چادرملو
سه شنبه ۹ / تجمع ۱۲۰۰ تن از کارگران معادن زغال سنگ البرز مرکزی (۴ روز)
چهارشنبه ۱۰ / تجمع جمعی از کشاورزان روستای زیارت مولا در میناب
یکشنبه ۱۴ / تجمع جمعی از صاحبان مسکن مهر پردیس و پرند مقابل مجلس
یکشنبه ۱۴ / اعتصاب بیش از ۶۰۰ تن از کارگران شرکت سایبر که در پروژه سدسازی نیروگاه چم شیر گچساران
دوشنبه ۱۵ / اعتصاب، تجمع و راهپیمایی نزدیک به ۹۰۰ کارگر واگن پارس اراک (۱۱ روز)
سه شنبه ۱۶ / تجمع بیش از ۴۰۰ تن از رانندگان شرکت واحد در تهران
سه شنبه ۱۶ / تجمع تعدادی از کارگران شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی در استان خراسان شمالی
سه شنبه ۱۶ / تجمع کارگران کارخانه سها سرام
چهارشنبه ۱۷ / اعتصاب و تحصن بیش از ۱۰۰ تن از کارگران بخشهای مختلف معدن زغال سنگ سنگرود (البرز غربی)
چهارشنبه ۱۷ / تجمع کارگران ایران تأیر مقابل مجلس
چهارشنبه ۱۷ / تجمع ۵۰۰ تن از کارگران برق منطقه ای مقابل مجلس
پنجشنبه ۱۸ / اعتصاب کارگران سرامیکهای صنعتی اردکان
شنبه ۲۰ / تجمع کارگران لوله صفا
دوشنبه ۲۲ / تجمع تعدادی از کارگران پیمانی سیمان سپاهان در اصفهان (۲ روز)
دوشنبه ۲۲ / تجمع جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه پارس متال
سه شنبه ۲۳ / تجمع کارگران شرکت ارفع سازان کرمان
چهارشنبه ۲۴ / اعتصاب کارگران نورد لوله صفا
چهارشنبه ۲۴ / تحریم و عدم پذیرش غذای کارخانه توسط کارگران ایران خودرو (۸ روز)
چهارشنبه ۲۴ / تجمع شماری از کارگران شرکتیهای اقماری ذوب مس خاتون شهر بابک
پنجشنبه ۲۵ / تجمع جمعی از همسران کارگران معدن زغال سنگ زمستان بورت و تونل ۱۰ در آزادشهر

شنبه ۱۵ / تجمع کارگران کارخانه ورمل، تنها تولید کننده کیسه های خون گیری در ایران
شنبه ۱۵ / تجمع کارگران راک سرامیک در شهرضا
شنبه ۱۵ / تجمع کارگران کارخانه صنایع بهداشتی یاس خرمشهر، زیرمجموعه شرکت داروگر (۳ روز)
یکشنبه ۱۶ / تجمع شماری از کارگران کارخانه «شیشه آبگینه» قزوین
یکشنبه ۱۶ / تجمع جمعی از کارگران نگهبانی پستهای برق وزارت نیرو
دوشنبه ۱۷ / تجمع تعدادی از رانندگان کامیون در مقابل اداره حمل و نقل و پایانه مرز بازرگان
سه شنبه ۱۸ / تجمع جمعی از کارگران شرکت برق منطقه ای تهران مقابل مجلس رژیم
سه شنبه ۱۸ / تجمع شماری از کارگران بازنشسته کارخانه نخ پارسیلون خرم آباد
سه شنبه ۱۸ / تجمع کارگران پتروشیمی کارون (۲ روز)
سه شنبه ۱۸ / ادامه متوقف کردن اتوبوسهای کارخانه در میانه راه و راهپیمایی تا محل کارخانه توسط کارگران قراردادی کارخانه «آلومینای جاجم» واقع در استان خراسان شمالی (۱۹ روز)
پنجشنبه ۲۰ / تجمع کارگران شرکت رنگین فام سنندج
پنجشنبه ۲۰ / اعتصاب ۲۵۰ تن از کارگران معدن کوشک بافق (۴ روز)
یکشنبه ۲۳ / تجمع جمعی از بازنشستگان کارخانه «نخ پارسیلون» خرم آباد
یکشنبه ۲۳ / تجمع جمعی از کارگران شرکتیهای چهارگانه سرمایه گذاری سب یکشنبه ۲۳ / تجمع کارگران شرکت معدنی چادرملو
یکشنبه ۲۳ / تجمع جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه «نساجی مازندران»
دوشنبه ۲۴ / تجمع تعدادی از کارگران قراردادی اداره آب و فاضلاب روستایی شهرستان دشتستان
سه شنبه ۲۵ / تجمع کارگران کارخانه یاس خرمشهر (۱۰ روز غیر متوالی)
سه شنبه ۲۵ / تجمع کارگران سهامدار کارخانه شمع نور (بوش) واقع در قزوین
شنبه ۲۹ / تجمع شماری از صیادان خارگ
یکشنبه ۳۰ / ادامه اعتصاب کارگران کارخانه کاشی گیلانا (۲۸ روز در آذر)

دی، ۶۷ حرکت اعتراضی

چهارشنبه ۳ / تجمع جمعی از کارگران کارخانه قند قهستان به همراه خانواده های خود
پنجشنبه ۴ / تجمع کارگران معدن کوشک در بافق
شنبه ۶ / پایان اعتصاب ۹۵ روزه کارگران کاشی گیلانا (۵ روز در دی)

پنجشنبه ۲۵ / تجمع تعدادی از کارکنان رسمی و شرکتی مخابرات کهگیلویه و بویراحمد
شنبه ۲۷ / تجمع جمعی از کارگران معدن کوشک بافق در تهران
شنبه ۲۷ / اعتصاب بیش از یک هزار کارگر کارخانه نورد و لوله صفا
شنبه ۲۷ / تجمع کارگران بازنشسته کارخانه پارسیلون خرم آباد
یکشنبه ۲۸ / تجمع کارگران اقماری شرکت ذوب خاتون آباد
دوشنبه ۲۹ / تجمع ۳۰ کارگر که تحت قانون بازنشستگی پیش از موعد بازنشسته شده اند در سقز
دوشنبه ۲۹ / تجمع تعدادی از کارگران اخراجی و شاغل در کارخانه ماشین لنت در سمنان
دوشنبه ۲۹ / تجمع کارگران اخراجی فولاد آذربایجان
سه شنبه ۳۰ / تجمع کارگران کارخانه ذوب آهن آلیازی در ملایر

بهمن، ۱۳۲ حرکت اعتراضی

چهارشنبه ۱ / تجمع کارگران زحمت کش بخش خدمات شهرداری شبیان
چهارشنبه ۱ / تجمع کارکنان شرکت بیمه توسعه
چهارشنبه ۱ / تجمع تعدادی متقاضیان مسکن مهر پرند در تهران
جمعه ۳ / تجمع کارگران کارخانه کمپرسور سازی تبریز
شنبه ۴ / تجمع نزدیک به ۱۵۰ کارگر نانو در سنندج
شنبه ۴ / تجمع جمعی از کارگران کارخانه فولاد و چدن دورود
یکشنبه ۵ / تجمع ۴۰ کارگر اخراجی کارخانه نورد نوشهر
دوشنبه ۶ / اعتصاب و تجمع کارگران معدن طرزه، از معادن زغال سنگ البرز شرقی
دوشنبه ۶ / اعتصاب جمعی از کارگران کارخانه اروند آران (تولید فرش ماشینی) در کاشان
دوشنبه ۶ / اعتصاب کارگران شرکت صنایع غذایی درنا
سه شنبه ۷ / تجمع جمعی از کارگران اخراجی شرکت دربال در مازندران
سه شنبه ۷ / تجمع جمعی از کارگران پیمانکاری اداره آب و فاضلاب اهواز
سه شنبه ۷ / تجمع جمعی از صاحبان مسکن مهر پرند مقابل مجلس
سه شنبه ۷ / اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه سیمان تجارت مهریز (۲ روز)
چهارشنبه ۸ / تجمع نزدیک به ۲۰۰ کارگر کارخانه قند ورامین
چهارشنبه ۸ / تجمع تعدادی از کارگران اخراجی معدن سنگ آهن انومالی شمالی در بافق
چهارشنبه ۸ / تجمع تعدادی از کارگران بازنشسته کارخانه نخ پارسیلون واقع در خرم آباد
چهارشنبه ۸ / تجمع رانندگان کامیونهای حمل سیمان در کیاسر
بقیه در صفحه ۱۳

جنبش پرتوان کارگری در سال گذشته

چهارشنبه ۲۲/ تجمع نزدیک به هزار راننده شرکت واحد اتوبوسرانی اصفهان و حومه

شنبه ۲۵/ تجمع تعدادی از کارگران پدیده در شاندریز

شنبه ۲۵/ تجمع کارگران معادن زغال سنگ قشلاق (البرز شمال شرق) در استان گلستان

شنبه ۲۵/ تجمع کارگران کارخانه قند ورامین

یکشنبه ۲۶/ تجمع شماری از کارگران کارخانه کیان تاپر

یکشنبه ۲۶/ پایان اعتصاب کارگران نورد لوله صفا (۱۴ روز)

دوشنبه ۲۷/ اعتصاب و تجمع ۱۲۰۰ کارگر کارخانه «لوله سازی اهواز» (۱۳ روز)

دوشنبه ۲۷/ تجمع و تحص گروهی از کارگران کارخانه فولاد آذربایجان

دوشنبه ۲۷/ تجمع تعدادی از کارگران کارخانه کاشی و سرامیک «سها سرام» در اردکان

دوشنبه ۲۷/ تجمع غرفه داران بازار دستفروشان در پارس آباد

سه شنبه ۲۸/ تجمع جمعی از صاحبان مسکن مهر پرند مقابل مجلس

چهارشنبه ۲۹/ تجمع شماری از کارگران کارخانه تبریز کف (۲ روز)

پنجشنبه ۳۰/ اعتصاب کارگران شرکت پیمانکاری «استیم» در کارخانه پتروشیمی ایلام (۳ روز)

شنبه ۲/ تجمع گروهی از کارگران یکی از شرکتهای پیمانکاری فاز ۱۳ عسلویه

یکشنبه ۳/ تجمع حدود ۷۰۰ کارگر معدن زغال سنگ «زمستان یورت» (شمال غرب) در استان گلستان

یکشنبه ۳/ تجمع کارگران کارخانه پوشش در رشت

یکشنبه ۳/ اعتصاب و تجمع کارگران پلی اکریل اصفهان (۲ روز)

یکشنبه ۳/ تجمع جمعی از اساتید دانشگاه شهید چمران اهواز

دوشنبه ۴/ تجمع تعدادی از کارگران پیمانکاری اداره آب و فاضلاب (آبفای) اهواز

دوشنبه ۵/ تجمع کارگران برخی مراکز کارگری تهران مقابل مجلس

سه شنبه ۵/ تجمع جمعی از بازنشستگان فولاد کشور در مقابل مجلس (۲ روز)

سه شنبه ۵/ تجمع جمعی از کارگران شرکت مهندسی ساخت و تاسیسات دریایی خرمشهر (۵ روز)

سه شنبه ۵/ تجمع کارگران کارخانه شیشه آبگینه واقع در شهرک صنعتی البرز در استان قزوین

سه شنبه ۵/ تجمع کارکنان بیمه توسعه

سه شنبه ۵/ تجمع ۵۰ کارگر کارخانه کرمانیت کرمان

چهارشنبه ۶/ اعتصاب جمعی از کارگران پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه (۴ روز)

چهارشنبه ۶/ تجمع جمعی از کارکنان شرکت پالایش و پخش خون

شنبه ۹/ اعتصاب و تجمع کارگران معدن طزره، از معادن زغال سنگ البرز شرقی

یکشنبه ۱۰/ تجمع جمعی از بازنشستگان صندوق فولاد اصفهان (۲ روز)

یکشنبه ۱۰/ اعتصاب و تجمع کارگران معدن کوشک بافق (۸ روز)

دوشنبه ۱۱/ اعتصاب و تجمع کارگران شرکتهای پیمانکاری مجتمع پتروشیمی بندر امام در ماهشهر (۲ روز)

دوشنبه ۱۱/ تجمع جمعی از متقاضیان مسکن مهر در قزوین

دوشنبه ۱۱/ تجمع کارگران کارخانه صبا روی زنجان

سه شنبه ۱۲/ تجمع جمعی از کارکنان شرکت برق منطقه ای تهران مقابل مجلس

سه شنبه ۱۲/ تجمع جمعی از کارگران پیمانی منطقه عملیاتی پارسین در شهرستان لامرد استان فارس

سه شنبه ۱۲/ تجمع تعدادی از کارگران شهرداری کمالشهر

سه شنبه ۱۲/ تجمع متقاضیان مسکن مهر شهر جدید پردیس

سه شنبه ۱۲/ اعتصاب و تجمع کارگران ایرانخودرو

سه شنبه ۱۲/ اعتصاب کارگران نورد لوله صفا

چهارشنبه ۱۳/ اعتصاب کارگران شرکت پایدار سازه در پروژه مسکن ۸۰۰ واحدی نیروی انتظامی در شهر کرمانشاه

چهارشنبه ۱۳/ اعتصاب کارگران نی بر در هفت تپه (۴ روز)

چهارشنبه ۱۳/ تجمع کارگران کارخانه کاشی کویر یزد

پنجشنبه ۱۴/ اعتصاب کارگران شرکت کشتی سازی صنایع دریایی ایران صدرا دریای مازندران

پنجشنبه ۱۴/ اعتصاب و تجمع ۸۲۰ کارگر دو کارخانه کنتور سازی ایران و صنایع کم مصرف ایرانیان در قزوین با همراهی خانواده های خود (۳ روز)

شنبه ۱۶/ اعتصاب کارگران پایانه و مخازن عسلویه (۳ روز)

شنبه ۱۶/ تجمع شماری از کارگران کارخانه تبریز کف

شنبه ۱۶/ تجمع جمعی از کارکنان بازنشسته پتروشیمی آبادان

شنبه ۱۶/ تجمع صدها کارگر و پرسنل کارخانه تبریز کف شهرستان مرند

شنبه ۱۶/ تجمع تعدادی از کارکنان شرکت «عرف ایران» در تهران

شنبه ۱۶/ تجمع کارگران شرکت ساریه شمال (ساریت) شرق مازندران

یکشنبه ۱۷/ اعتصاب کارگران شرکتهای پیمانکاری مجتمع پتروشیمی بندر امام (۲ روز)

یکشنبه ۱۷/ اعتصاب و تجمع کارگران معدن زمستان یورت در استان گلستان (۴ روز)

یکشنبه ۱۷/ تجمع تعدادی از کارگران طرف قرارداد شرکتهای پیمانکاری وابسته به شرکت زغال سنگ البرز شرقی در شاهرود

دوشنبه ۱۸/ تجمع رانندگان و کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

دوشنبه ۱۸/ تجمع جمعی از کارگران معدن سنگرود (البرز غربی) در تهران

دوشنبه ۱۸/ اعتصاب و تجمع ۶۰ تن از کارگران سد بنیر از توابع شهر مریوان

دوشنبه ۱۸/ تجمع کارگران پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه (۲ روز)

سه شنبه ۱۹/ تجمع جمعی از کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل

سه شنبه ۱۹/ تجمع شماری از کارگران کارخانه کاغذ سازی کارون در شوشتر

سه شنبه ۱۹/ تجمع گروهی از کارگران پیمانکاری پتروشیمی جم

سه شنبه ۱۹/ اعتصاب بیش از ۵۰۰ تن از کارگران سد داربان از توابع شهرستان پاوه در استان کرمانشاه (۵ روز)

چهارشنبه ۲۰/ اعتصاب و تجمع شماری از کارگران پیمانی منطقه عملیاتی پارسین

چهارشنبه ۲۰/ اعتصاب و تجمع تعدادی از کارگران کارخانه فولاد البرز (۲ روز)

چهارشنبه ۲۰/ تجمع شماری از کارکنان شرکت مخابرات امل

چهارشنبه ۲۰/ اعتصاب کارگران نورد لوله صفا (۳ روز)

پنجشنبه ۲۱/ تجمع کارگران کارخانه قند کامیاب

پنجشنبه ۲۱/ تجمع و تحصن تعدادی از کارکنان و کادر پزشکی بیمارستان امام حسین شهرستان هشتگرد

روز شنبه ۲۳/ تجمع کارگران کارخانه تبریز کف

شنبه ۲۳/ تجمع تعدادی از کارگران پیمانکاری اداره آب و فاضلاب اهواز

یکشنبه ۲۴/ تجمع شماری از کارگران شرکت آبگینه قزوین

شنبه ۲۳/ اعتصاب کارگران شرکت زاگرس جنوبی در منطقه عملیاتی نار و کنگان (۲ روز)

یکشنبه ۲۴/ تجمع اعضای تعاونی مسکن تامین اجتماعی در قزوین

دوشنبه ۲۵/ تجمع کارگران کارخانه نساجی کاشان

دوشنبه ۲۵/ تجمع برخی از ساکنان روستای شמוש واقع در دو کیلومتری اهواز در جاده خرمشهر

سه شنبه ۲۶/ اعتصاب و تجمع کارگران بخش SRU پالایشگاه آبادان (۳ روز)

سه شنبه ۲۶/ تجمع جمعی از کارگران خدماتی شهرداری ایذه

سه شنبه ۲۶/ تجمع کارگران کارخانه تبریز کف

سه شنبه ۲۶/ تجمع کارگران انومالی شمالی در بافق

چهارشنبه ۲۷/ تجمع کارگران بازنشسته شرکت واگن پارس اراک

بقیه از صفحه ۱۲

پنجشنبه ۹/ اعتصاب تمامی کارگران شرکتهای پیمانکاری ساخت بخش فرآیند پالایشگاه فاز های ۱۷ و ۱۸

پارس جنوبی

شنبه ۱۱/ اعتصاب جمعی از کارگران «نی بر» مجتمع کشت و صنعت کارون شوشتر

شنبه ۱۱/ تجمع تعدادی از کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در روز شنبه ۱۱ بهمن در اعتراض به تعویق ۸ ماه

حقوق و نامشخص بودن وضعیت شغلی

شنبه ۱۱/ تجمع کارگران اقماری شرکت ذوب خاتون آباد به همراه خانواده های شان (۴ روز)

شنبه ۱۱/ تجمع جمعی از کارگران شرکتهای برق استانهای تهران، البرز و قم مقابل مجلس

شنبه ۱۱/ تجمع کارگران اخراجی کارخانه سیمان آباده

یکشنبه ۱۲/ تحریم رفتن به رستوران توسط کارگران کارخانه گندله سازی اردکان (۲ روز)

یکشنبه ۱۲/ اعتصاب کارگران کارخانه پتروشیمی مهاباد (۷ روز)

یکشنبه ۱۲/ تجمع تعدادی از کارگران اخراجی شرکت شهداد به همراه خانواده های خود در معدن چغارت (شرکت سنگ آهن مرکزی بافق)

دوشنبه ۱۳/ تجمع کارگران ذوب آهن اردبیل (۲ روز)

دوشنبه ۱۳/ تجمع کارگران بیکار شده کارخانه ظروف چینی همگام در استان چهارمحال و بختیاری

دوشنبه ۱۳/ تجمع کارگران اخراجی انومالی شمالی به همراه خانواده های شان در بافق

سه شنبه ۱۴/ پایان اعتصاب کارگران کارخانه تکاب نیرو در جاده قدیم کرج (۷ روز)

چهارشنبه ۱۵/ اعتصاب کارگران کارخانه کاشی ارچین میبد یزد (۱۵ روز)

چهارشنبه ۱۵/ تجمع کارگران کارخانه تعطیل شده قند ورامین (۴ روز)

چهارشنبه ۱۵/ تجمع جمعی از کشاورزان شهرستان شوش (۲ روز)

چهارشنبه ۱۵/ تجمع کارگران مجتمع صنعتی اسفراپین

پنجشنبه ۱۶/ تجمع و تحصن بیش از ۵۰۰ تن از رانندگان پایانه های کارخانه سیمان ارومیه (۳ روز)

شنبه ۱۸/ تجمع نزدیک به ۶۰ کارگر کارخانه فولاد البرز در تاکستان

یکشنبه ۱۹/ تجمع و تحصن کارگران شرکت آبگینه در قزوین

یکشنبه ۱۹/ اعتصاب کارگران یکی از پیمانکاران نیروی انسانی کارخانه لوله سازی اهواز (۵ روز)

چالشهای معلمان در فروردین ماه

فرنگیس بایقره

گزارش شده که تجمعات مشابهی در سایر شهرهای استان بوشهر نظیر برازجان و تنگستان برگزار شده است.

معلمان ناراضی در سراسر ایران در دو ماه گذشته در اعتراض به وضعیت معیشتی خود بارها مقابل ادارات آموزش و پرورش، استانداریها و مجلس تجمع کردند.

صدها معلم در اهواز، اندیمشک و الوار گرمسیری تجمع کردند

حقوق معلم و کارگر/اینها، ۲۳ فروردین - با وجود همه تهدیدها و اربابها که در چند روز گذشته به اوج خود رسیده بود و احضار و بازجویی چند ساعته دو تن از اعضای کانون صنفی و تماسهای تهدید آمیز به بهانه نا امن بودن استان خوزستان، صدها معلم در اهواز صبح روز یکشنبه ۲۳ فروردین مقابل اداره آموزش و پرورش استان خوزستان تجمع کردند.

معلمان معترض خواستار افزایش دستمزد و بهبود وضعیت معیشتی خود هستند. همزمان با این تجمع صدها معلم معترض دیگر مقابل ادارات آموزش و پرورش اندیمشک و الوار گرمسیری تجمع کردند. الوار گرمسیری یکی از بخشهای تابعه شهرستان اندیمشک در استان خوزستان است.

تجمعات امروز در استان خوزستان در ادامه اعتراضات صنفی معلمان که از زمستان سال گذشته شدت گرفته است ارزیابی می شود.

معلمان ناراضی در سراسر ایران در دو ماه گذشته در اعتراض به وضعیت معیشتی خود بارها مقابل ادارات آموزش و پرورش، استانداریها و مجلس تجمع کردند.

تجمع سراسری معلمان

خبرگزاری آنا، پنجشنبه ۲۷ فروردین - هزاران تن از معلمان در اعتراض به وضعیت معیشتی شان روز پنجشنبه ۲۷ فروردین مقابل اداره کل آموزش و پرورش استانهای مختلف تجمع کردند.

در تهران معلمان مقابل اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران تجمع کردند. معلمان کننده مقابل اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران با در دست داشتن پلاکاردهایی تحت عنوان «ایا نمایندگان مجلس نیز رتبه بندی می شوند؟»، «معیشت همراه با منزلت»، «بهبود سطح معیشت معلمان حق مسلم است»، «معلم بیدار است از تبعیض بیزار است»، «درد ما فقر نیست، فرق است»، نسبت به وضعیت معیشتی خود اعتراض کردند.

همچنین معلمان در کرمانشاه، اصفهان، کرج، ساوه، همدان، سنجند، میوان، شیراز، خرم آباد، زنجان، یزد، الیگودرز، خدابنده، جاجرم، شاهرود، دلیجان، قروه کردستان، قزوین، دهدشت، زرین دشت، اردبیل، بجنورد، بروجرد، ارومیه، داراب، قم، خوی، زاهدان، خدابنده، مشهد، ابر، کرمان، اراک، پاوه، رشت، شهر قدس، هرمزگان، بندر عباس، بندر امام، کامیاران، ایوان، کاشان شهر کرد، ایلام، فامنین، خمین، نهاوند،

بقیه در صفحه ۱۵

دست از سرم بردار،

رویای آزادی!

کودکان این وطن

به پیکار ما دل بسته اند،

پس مرا در بر بگیر

تو ای دیوار زندان!

تا گل اندیشه در ایران زمین

یخ بسته است،

نمی خواهم تو را

رویای آزادی!

مرا در بر بگیر

تو ای

دیوار زندان!

رسول بدایق، 25 اسفند ۱۳۹۳، زندان گوهردشت

فانی: یک سوم مدارس کشور غیر استاندارد است

خبرگزاری فارس، ۲۱ فروردین - وزیر آموزش و پرورش با تاکید بر لزوم استانداردسازی مدارس، یک سوم مدارس کشور را غیر استاندارد ذکر کرد.

علی اصغر فانی پنجشنبه شب در جلسه شورای آموزش و پرورش شهرستان آران و بیدگل در محل فرمانداری این شهرستان با اشاره به وجود ۲ هزار و ۶۰۰ پروژه آموزشی نیمه کاره در کشور، افزود: "تمام تلاش ما این است که بتوانیم این پروژه ها را با همیاری خیرین به اتمام برسانیم و حتی آنها می توانند این پروژه ها را به نام خود به ثبت برسانند." فانی گفت: "متأسفانه هم اکنون یک سوم مدارس کشور غیر استاندارد هستند و حتی این نسبت در برخی مناطق به ۶۰ درصد نیز می رسد."

به گفته وی، با توجه به غیراستاندارد بودن برخی فضاهای آموزشی، اگر در کشور زلزله ای در روز و ساعتی که دانش آموزان در سر کلاسها هستند اتفاق بیفتد، بدون شک فاجعه ای بزرگ و جبران ناپذیر روی می دهد.

معلمان در بوشهر برای سومین روز متوالی تجمع کردند

اینها، ۲۲ فروردین - بیش از ۲۰۰ معلم در بوشهر صبح روز دوشنبه ۲۴ فروردین مقابل اداره آموزش و پرورش این استان تجمع کردند.

معلمان معترض خواستار افزایش دستمزد و بهبود وضعیت معیشتی خود هستند. یک معلم در بوشهر در تشریح مطالبات معلمان حاضر در تجمع گفت: "معلمان خواستار هماهنگ شدن حقوق خود و سایر کارمندان دولت هستند."

فتح الله قاسمی تصریح کرد: "معلمان می خواهند همانند سایر کارمندان دولت به آنها بها داده شود. آقای رییس جمهور یا وزیر آموزش و پرورش فیش حقوقی معلمان و کارمندان را کنار هم بگذارند و خود از نزدیک ببینند فرهنگیان در چه شرایطی به سر می برند."

گفتنی است، معلمان معترض در دو روز گذشته نیز مقابل اداره آموزش و پرورش استان بوشهر تجمع کرده بودند.

من آزادی نمی خواهم

حقوق معلم و کارگر، ۱ فروردین - معلم زندانی، رسول بدایق، با تشکر از همکاران و فعالانی که برای آزادی او تلاش می کنند، شعری در باره آزادی که او آرزو می کند، از زندان گوهردشت ارسال کرده است. این شعر به همراه متن کوتاه همراه آن را در زیر می خوانید:

"تقدیم به همکاران و سروران ارجمندم که هرگز من و خانواده ام را در دوران زندان از یاد نبرده اند و خواستار آزادی من شده اند:"

"من آزادی نمی خواهم"

تا سیاست بازان بی اخلاق از برای لقمه ای نان آبروها را گروگان برده اند، من آزادی نمی خواهم.

اندیشه تا از ترس شلاق در مغزها زندانی است، من آزادی نمی خواهم.

تا آن نگاه حسرت آمیز که بر کنج دل رنجبران سرزمینم مانده است، من آزادی نمی خواهم.

تا کودکان این وطن

از زخم سیمای پدر

اندوه نان

رمز گشایی می کنند،

من آزادی نمی خواهم.

تا خنده بر سیمای مردم بشکفتد،

مرا در بر بگیر

تو ای دیوار زندان

واپسین نگاه کودکی هستم

که بر پیچ کوچه مانده است،

تا بازگشت پدر

از سمت زندان

من آزادی نمی خواهم.

آن عکس یادگاری تلخم

کز فرو خوردن بغضی

در نگاه اشک مادر

در خاطرات کودکی

جا مانده است.

چالشهای معلمان در فروردین ماه

به دعوت کانون صنفی معلمان ایران برگزار شد. کانونهای صنفی پس از برگزاری این تجمع تحت فشار قرار گرفتند و این تصور وجود داشت که اعتراضات معلمان توسط کانونهای صنفی سازماندهی می شود اما تجمع سراسری دیروز نشان داد که کانونهای صنفی فقط از اعتراضات حمایت می کنند".

لغو برنامه مناظره تلویزیونی با موضوع معلمان

ایرنا، ۲۹ فروردین - برنامه مناظره این هفته شبکه یک سیما که به نظام رتبه بندی معلمان اختصاص داشت روی آنتن نرفت.

بر اساس اعلام روابط عمومی سازمان صدا و سیما قرار بود در شصت و هشتمین برنامه مناظره که نخستین برنامه در سال ۹۴ است به این موضوع پرداخته شود اما به دلایل نامعلومی این برنامه پخش نشد.

تلاش خبرنگار ایرنا برای گفت و گو با عوامل و دست اندرکاران این برنامه در خصوص کسب اطلاع از دلایل پخش نشدن این برنامه بی نتیجه ماند.

بقیه در صفحه

کندی و اختلال جدی در "وایبر"

ایسنا، ۲۹ فروردین - کاربران نرم افزار ارتباطی "وایبر" طی روزهای گذشته با کاهش شدید سرعت این نرم افزار و اختلالات متعدد آن مواجه شدند.

طی روزهای پایانی هفته گذشته کاربران برخی شبکه های اجتماعی موبایل یا کندی نسبی مواجه شدند، اما این اختلالات در نرم افزاری مانند وایبر به نقطه اوج خود رسیده و در نهایت شرایط به گونه ای پیش رفت که بسیاری از کاربران این شبکه نه تنها در ارسال فایل های تصویری خود ناکام ماندند، بلکه برای انتشار متن های خود نیز به سختی افتاده و در موارد متعدد پس از تلاشهای چند باره و با ساعتها وقفه موفق به انجام این کار شدند.

البته کندی و اختلال شبکه های ارتباطی موبایل موضوع جدیدی نیست، اما می توان گفت حجم این اختلالات و دایره فراگیری آنها به شدت تعطیلات هفته گذشت نبوده است.

پیش از این از سوی مسوولان وزارت ارتباطات معمولاً اینگونه اعلام می شد که این کندیها برعهده خود شرکت ارائه کننده خدمات است و دولت در این موضوع نقشی نداشته است. اما بررسی سایت رسمی وایبر نشان داد که طی روزهای گذشته این نرم افزار اختلالی نداشته است.

همکاران روبرو شد. بعد از او یکی از همکاران اظهار نمود، اجرای طرح رتبه بندی یکی دیگر از تبعیضهای ناروایی خواهد بود که باعث انشقاق همکاران خواهد شد.

در پایان قطعنامه ای خوانده شد و طوماری که دارای چهارده بند بود به امضای همکاران رسید که برخی بندهای آن از این قرار است:

- ترمیم و اصلاح حقوق و دستمزدها هماهنگ با سایر کارکنان دولت از ابتدای سال ۹۴

- نظارت بیشتر و حسابرسی دقیق تر بر صندوق ذخیره فرهنگیان و هدایت بخشی از سرمایه فرهنگیان عضو این صندوق در پروژه هایی به سود معلمان

- دخالت تشکلهای مستقل معلمان در تدوین کتاب درسی

- اعطای مجوز فعالیت به کانونهای صنفی فرهنگیان - لغو هر نوع محکومیت فعالان صنفی فرهنگیان اعم از زنان، انفصال از خدمت، تبعید و... که تنها به سبب فعالیت صنفی صادر شده است و جبران خسارت وارد شده بر این عزیزان

- برخورداری از آموزش برابر، رایگان و با کیفیت حق همه است. با خصوصی سازی و واگذاری مدارس، این موهبت را از کودکان فقیر نگیرید

- ارایه لایحه بهبود سطح معیشت فرهنگیان در اسرع وقت، چرا که نظام رتبه بندی نظامی تکمیل است و به هیچ وجه سطح معیشت فرهنگیان را متناسب با خط فقر و دریافت های دیگر ارگانها افزایش نمی دهد

معلمان در پیگیری مطالبات صنفی از تشکلهای

جلو زده اند/ نقش وایبر و تلگرام

معلمان، ۲۹ فروردین - اسماعیل عبدی، دبیرکل "کانون صنفی معلمان ایران"، با اشاره به تشدید اعتراضات صنفی معلمان در دو ماه اخیر گفت: "انباشت مطالبات فرهنگیان مربوط به سالهای ۹۲، ۹۳ یا ۹۴ نیست. آموزش و پرورش از ۲ دهه پیش تاکنون مشکلات بسیار زیادی داشته است و این انباشت مطالبات آنقدر تاثیر گذار بوده که معلمان در پیگیری امور صنفی از تشکلهای شان جلو زده اند."

وی در این باره توضیح داد: "در روزهای ۲۹ بهمن و ۳ اسفند سال گذشته اعتراضاتی در کشور شکل گرفت که منشا آن تشکلهای صنفی معلمان نبودند. البته در ابتدا گمان می رفت گروههای تندرو در مجلس یا دیگر نهادها برای تسویه حساب با دولت این جریان را راه انداختند، اما بعدها مشخص شد معلمان با بحث و تبادل نظر در تعدادی از شبکه های اجتماعی نظیر "وایبر" و "تلگرام" تصمیم گرفته اند نسبت به وضع معیشتی خود اعتراض کنند."

این فعال صنفی معلمان با اشاره به تجمع سراسری معلمان در تاریخ ۱۰ اسفند پارسال، گفت: "این تجمع از مدنی ترین اعتراضات صنفی پس از انقلاب بود که

بقیه از صفحه ۱۴
بوشهر، شهرضا، آذر شهر، کرمان، دشتستان، نورآباد، دلفان، یاسوج جوانرود، تبریز، سردشت، ملایر و ده ها شهر دیگر با خواسته های مشابه تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، ماموران نیروی انتظامی در رشت با معلمانی که مقابل اداره آموزش و پرورش استان گیلان تجمع کرده بودند با خشونت برخورد کردند.

تجمع اعتراضی بیش از سه هزار معلم در سنندج

حقوق معلم و کارگر، - ۲۷ فروردین - روز پنجشنبه ۲۷ فروردین از ساعت نه و نیم صبح گروه گروه معلمان و رنج دیدگان آموزش و پرورش در حیاط اداره کل آموزش و پرورش استان کردستان (شهر سنندج) جمع شدند و هر لحظه به تعداد آنها افزوده می شد.

بعد از گذشت یک ساعت تعداد معلمان به ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ تن رسید. این تعداد تقریباً برابر با نصف معلمان ناحیه ۲۱ سنندج است که در قیاس با تجمعی که گذشته بی نظیر بود. اغلب معلمان شاغل درسه مقطع ابتدایی و راهنمایی و دبیرستان آمده بودند. حضور بازنشسته های عزیز چشم گیر بود که خود نشان از تعلق خاطر این عزیزان به پیشرفت و ترقی آموزش و پرورش دارد. حضور خانمهای معلم که تعداد آنها به ۵۰۰ تا ۷۰۰ تن می رسید، این تجمع را طور دیگری معنا می کرد. حضور همکاران دانشجو از دانشگاه فرهنگیان در این تجمع و خواندن بیانیه از طرف دانشجویان به طرفداری از خواسته های به حق معلمان خود و به خصوص آینده خود، تجمع را رنگ و بوی خاصی داده بود و به نوعی اوج بحران را در آموزش و پرورش نشان می داد.

تجمع، تجمع سکوت بود و اما دست نوشته های روی کاغذهای A4 و رنگی نوشته شده همه یک دنیا فریاد بود که اگر همه آنها را در یک جمله خلاصه کنیم از "اجرای عدالت و رفع تفریق و تبعیض" سخن می گفت.

در این تجمع، یکی از دوستان "انجمن صنفی معلمان استان کردستان" با اشاره ای کوتاه به تاریخچه فعالیت صنفی معلمان، از همکاران خواست تا محقق شدن خواسته های به حق شان از پا نشینند و حضوری فعال داشته باشند. البته لازم به ذکر است که مدیر کل آموزش و پرورش استان کردستان، آقای قربانی، هم در جمع حاضر شد و گفت: "همکاران عزیز، من هم با شما همدردم و حقوق بنده نیز در حد یک مدیر مدرسه می باشد و اگر کار به بنده درست می شد، هم اینجا نه با یک امضا بلکه با ۵۰ امضا مشکل شما را حل می کردم."

ایشان با اظهار اینکه رتبه بندی معلمان در شرف اجرا است، طوری می گفتند که گویا با اجرای رتبه بندی مشکلات معلمان حل خواهد شد، که با اعتراض

دانشگاه در ماهی که گذشت

اعتراض دانشجویان علوم اقتصادی به ادغام دانشگاه

تنی چند از دانشجویان دانشگاه علوم اقتصادی با تجمع در مقابل دانشکده علوم مالی نسبت به ادغام این دانشگاه با دانشگاه خوارزمی اعتراض کردند. دانشجویان و اساتید و کارکنان پس از پایان تعطیلات نوروز، به محض ورود به دانشگاه با تغییر تابلو سردر دانشگاه متوجه ادغام این دانشگاه با دانشگاه خوارزمی شدند. یکی از دانشجویان دانشگاه علوم اقتصادی در این باره گفت: "در ایام عید مطلع شدیم که سردر دانشگاه تعویض شده است و پس از پیگیری متوجه شدیم این موضوع در ۲۴ اسفند به تصویب شورای گسترش آموزش عالی رسیده است."

وی افزود: "زمانی که از وزارت علوم پیگیری کردیم، پاسخ وزارتخانه این بود که روند تبدیل دانشکده به دانشگاه علوم اقتصادی قانونی نبوده است. سوال اینجاست که تقصیر دانشجویان چیست؟ و آیا مسوولانی که از این موضوع مطلع بودند، نباید جلوی پذیرش دانشجو را می گرفتند؟" وی با عنوان اینکه ادغام مزبور بدون در نظر گرفتن حقوق دانشجویان انجام شده، به عنوان مثال به موضوع دانشنامه دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه اشاره و گفت: "دانشجویان در حالی مدرک دانشگاه علوم اقتصادی را می گیرند که مدرک این دانشگاه ۱۰ سال دیگر معتبر نخواهد بود."

فهرادی، وزیر علوم، در مورد روند ادغام این دانشگاه می گوید: "این مساله دست ما نبوده و مصوبه ۴ - ۵ سال پیش شورای عالی انقلاب فرهنگی و مصوبه ۱۰ سال پیش شورای عالی اداری است." اما شورای انقلاب فرهنگی در پاسخ در اطلاعیه ای تاکید کرد: "این شورا مصوبه ای در این خصوص ندارد و ادعای مطروحه در این زمینه تکذیب می شود." (ایسنا، ۱۶ فروردین)

اعتراض فعالان دانشجویی علم و صنعت به

ادامه شرایط امنیتی در این دانشگاه

جمعی از فعالان دانشجویی دانشگاه علم و صنعت در نامه ای خطاب به وزیر علوم از عملکرد مدیریت این دانشگاه به شدت انتقاد کردند.

فعالان دانشجویی در بخشی از نامه خود نوشتند: "علی رغم وعده های ریاست در خصوص تغییر فضای امنیتی دانشگاه، بعضی مدیران و مسوولان موثر و مرتبط با حوزه امنیتی نه تنها در پستهای خود باقی مانده اند، بلکه به ادامه رویکردهای گذشته اصرار می ورزند و این مساله چون گذشته به امنیتی شدن فضای علمی دانشگاه دامن می زند."

فعالان دانشجویی علم و صنعت از مدیریت فرهنگی دانشگاه نیز به شدت انتقاد کرده اند: "قفل کانون موسیقی همچنان باز نشده است، مشکل رویه های غیرعلمی و غیر فرهنگی نظیر تفکیک جنسیتی نیز همچنان حل نشده باقی مانده است، نشریات منتقد دانشگاه برای انتشار با موانع جدی روبه رو بوده و به بهانه های واهی توقیف می شوند، کمیته ناظر بر نشریات به طور کامل در سیطره یک جریان سیاسی خاص قرار دارد و در این مدت از اجرای هیچ اقدامی در جهت تضييع حقوق نشریات منتقد فروگذار نکرده است."

دانشجویان می افزایند: "به این سیاهه اضافه کنید تصمیم معاونت فرهنگی جدید را در خصوص تشکیل کمیته ای برای حجاب و عفاف که یادآور برخوردهای سلیبی و دون شان دانشجویان در دوره مدیریت قبلی است."

بقیه در صفحه ۱۷

کامران عالمی نژاد

احمد شاهرزائی، آرش محمدی و مصطفی نیلی نیز در سال گذشته با اتمام دوران حبس از زندان آزاد شدند. (دانشجویوز، ۱ فروردین)

استعفای دسته جمعی اعضای شورای صنفی دانشگاه ارومیه

اعضای شورای صنفی دانشجویان دانشگاه ارومیه با انتشار بیانیه ای ضمن اعتراض نسبت به آنچه "سیاسی کاری مسوولان دانشگاه" می دانند، استعفا دادند.

در بخشهایی از بیانیه شورای صنفی دانشجویان آمده است: "شورای صنفی مستقل از هر جریان سیاسی، هدفی جز حل مشکلات صنفی و رفاهی در دانشگاه ارومیه را بر عهده ندارد. وقتی که مسوولان هیچ نوع اهمیتی برای این تشکل قایل نیستند، یعنی هیچ ارزشی برای دانشجویان قایل نمی باشند. دغدغه مسوولان، مشکلات دانشجویان نیست، بلکه کسب قدرت در آینده و به فکر ابقا در سمت و آینده شغلی خود می باشند. جانبداری مسوولان از تشکلهای سیاسی و تامین هزینه و بستر فعالیت برای آنان نشانگر وابستگی به جریانهای سیاسی کشور که هدفی جز کسب قدرت در جامعه را ندارد، می باشد. ما با تمام توان آنچه در توان داشتیم برای رسیدن به آسایش صنفی - رفاهی دانشجویان انجام دادیم که به سرانجام نرسید. بدین وسیله تمام اعضا شورا از سمت خود استعفا داده و امیدواریم شورای صنفی دوره های بعدی بتواند بهتر در خدمت دانشجویان باشد." (خبرنامه دانشجویان ایران، ۱۵ فروردین)

تجمع اعتراضی برای آزادی حمید بابایی

در مراسمی در شهر "لیژ"، بلژیک، دانشجویان و مسوولان دانشگاه این شهر همراه دست اندرکاران سازمان عفو بین الملل خواستار آزادی حمید بابایی دانشجویی زندانی در ایران شدند. در این مراسم همچنین شهردار شهر لیژ در حمایت از آزادی حمید بابایی سخنرانی کرد. این تجمع با نصب برنهایی از تصویر این دانشجو در سر در دانشگاه، سر در دانشکده و ورودی هتل بزرگ شهر لیژ همراه بود.

یکی از دانشجویان حاضر در تجمع گفت: "ما دانشکده ای که حمید درس می خواند و اتاقش را با عکسها و نوشته های اعتراضی پر کردیم تا در این فضای علمی همه متوجه باشند که در ایران نقض حقوق بشر وجود دارد. قرار است این پوسترها تا زمان بازگشت حمید به دانشگاه باقی بماند."

حمید بابایی، دانشجوی بورسیه دانشگاه لیژ، که روز ۵ مرداد ۱۳۹۲ به همراه همسر خود برای دیدار از خانواده وارد تهران شده بود، اندکی پس از ورود به ایران در ۲۲ مرداد ماه به وزارت اطلاعات احضار شد و مورد بازجویی قرار گرفت.

در جریان بازجویی از او درخواست همکاری با وزارت اطلاعات و جاسوسی از دانشجویان ایرانی مقیم بلژیک می شود. حمید بابایی پس از رد این پیشنهاد، بازداشت و به سلول انفرادی منتقل شد. او سپس در ۳۰ آذر ۱۳۹۲ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی، به اتهام جاسوسی و ارتباط با دول متخاصم به ۱۰ سال حبس (۶ سال تعزیری و ۴ سال تعلیقی) محکوم شد.

(دانشجویوز، ۱۵ فروردین)

احتمال عفو امید کوبی دانشجوی دانشگاه تگزاس

دبیر ستاد حقوق بشر قوه قضاییه ایران گفته است، این ستاد در مورد پرونده امید کوبی با مسوولان امنیتی و قضایی صحبت‌های مختلفی داشته که امیدوار است منجر به عفو او شود.

محمدجواد لاریجانی ضمن اعلام این خبر، همچنین به "خبرگزاری ایسنا" گفته است: "سیستم قضایی ایران تسامحات خوبی با دانشجویان و اهل علم دارد." همزمان، "جامعه دانشمندان نگران"، نهادی غیرانتفاعی در ایالات متحده که از حقوق دانشمندان در سراسر جهان دفاع می کند، با انتشار نامه ای به محمدجواد لاریجانی خواستار آزادی امید کوبی شده است.

امید کوبی، دانشجوی دکترای فیزیک در دانشگاه آستین تگزاس، بهمن ماه ۱۳۸۹ هنگام خروج از ایران در فرودگاه دستگیر شد.

وی بعد از چند ماه بازجویی و بازداشت موقت، در نهایت به اتهام آنچه که "ارتباط با دولت متخاصم و کسب مال نامشروع" عنوان شد، به ۱۰ سال زندان محکوم شد.

امید کوبی این اتهامات را رد کرده است.

(دانشجویوز، ۱ فروردین)

حداقل ۲۲ دانشجوی زندانی، نوروز را در

زندان جشن گرفتند فهرست دانشجویانی زندانی:

ردیف	نام	نام خانوادگی	محل زندان	تاریخ بازداشت
۱	محمد	اصافی	۱- تهران	۹- مهر
۲	حسین	احمدی زاده امانی	۱- تهران	۸- مرداد ۸۸
۳	وحید	امیری	۱۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۴	مصطفی	باغلی	۱- تهران	۸- مرداد ۸۸
۵	یوسف	بهره گوی زاده	۷- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۶	محمد	بولانی	۱- تهران	۸- مرداد ۸۸
۷	یاقوب	حسینی جعفری	۹- تهران	۹- آذر ۸۸
۸	مهدی	خداهی	۷- تهران	۱۲- اسفند ۸۸
۹	یاسر	زادگان	۱۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۰	سیدمحمد	رحمانی	۱- تهران	۲- آذر ۸۸
۱۱	محمّد	رسول پور	۱۱- تهران	۱۲- اسفند ۸۸
۱۲	محمد	دانشجو	۱۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۳	میرزا	شامش پور	۷- تهران	۲۲- مرداد ۸۸
۱۴	انسان	شهبازی	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۵	جعفر	فغانزاده	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۶	امید	کویانی	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۷	حمید	نظیری	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۸	علی	نسب آبادی	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۱۹	سید	نوروزی	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۲۰	سید	فغانزاده	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۲۱	محمد	زادگان	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸
۲۲	مصطفی	زادگان	۱- تهران	۲۲- آذر ۸۸

سال جدید در حالی فرا رسید که شمار زیادی از دانشجویان مراسم نوروز را در زندان جشن گرفتند.

بنا بر گزارش دانشجویوز، هم اکنون حداقل ۲۲ تن از دانشجویان کشور در حال گذراندن احکام طولانی مدت حبس در زندان هستند. به طور میانگین این دانشجویان به ۷ سال زندان محکوم شده اند. حداقل ۱۴ تن از آنها به دلیل فعالیتهای دوران دانشجویی مورد محاکمه قرار گرفته اند.

بهاره هدایت، مجید توکلی، ضیا نبوی و مهدی خدایی از جمله این دانشجویان هستند که از سال ۸۸ در زندان سال جدید را آغاز کرده اند.

امیر امیرقلی، علی بدرخوانی، زهرا خندان، فرشته طوسی، ربیوار کامرانی پور، سها مرتضایی، پرستو بیرانوند، معصومه قلی زاده، مهدیه گلرو، سبحان رحیمی، وحید رنجبر، جهانگیر سلیمی، بهروز عبداللهی، فرزین فرزاد و وحید فرودی نیز از جمله فعالین دانشجویی بودند که در سال گذشته توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند.

از سوی دیگر جواد ابوعلی، محسن برزگر، سروش ثابت، مجید دری، امین روغنی، مصطفی ریسمان باف،

دانشگاه در ماهی که گذشت

بقیه از صفحه ۱۶

فعالان دانشجویی همچنین یادآور شده اند: "در مورد دانشجویان ستاره دار و اساتید به ناحق اخراج شده، علی رغم وعده صریح ریاست جدید مبنی بر "عین عدالت و قانون بودن" بازگشت ایشان به دانشگاه، تلاش چندانی صورت نگرفته و اتفاق مثبتی رخ نداده است. این در حالی است که ماشینهای تبلیغاتی دولت بر بازگرداندن همه دانشجویان ستاره دار به دانشگاه تاکید می کنند ولی متأسفانه ملاحظه می کنیم جز بازگشت کسری از آنان، در این زمینه اتفاق درخوری رخ نداده است."

(دانشجو نیوز، ۲۲ فروردین)

نصب بنر تبریک در دانشگاه پلی تکنیک تهران

دانشجویان دانشکده مهندسی شیمی دانشگاه پلی تکنیک تهران، بعد از برکناری رییس این دانشکده بنری نصب کرده و بین دانشجویان شیرینی پخش کردند.

روی بنر نوشته بود: "برکناری آقای دکتر اروجعلیان از سمت ریاست دانشکده مهندسی شیمی و پایان دوره ۴ ساله بی کفایتی ایشان را به عموم دانشجویان پلی تکنیک تبریک عرض می نمایم."

(دانشجو نیوز، ۲۳ فروردین)

اساتید دانشگاه کرج مجبورند دو شغله کار کنند

دانشجو آنلاین، ۳۰ فروردین - بنا به گزارش دریافتی از یک فعال حقوق اساتید دانشگاه، حقوق پایه اساتادان دانشگاه دو میلیون تومان است که به همین دلیل تقریباً همه اساتادان دانشگاه مجبورند برای کفاف معیشت در کارهای صنعتی نیز به کار دوم اشتغال پیدا کنند.

یکی از اساتادان دانشگاه در مورد پایین بودن پایه حقوق اساتید دانشگاه می گوید: "من حق تدریسی تدریس می کنم، ولی زیاد روی پول اش حساب نمی کنم. من در شرکتی که کار می کنم، حقوقم بیش از چهار میلیون تومان است، اما دیدم اگر بروم دانشگاه تدریس کنم، اسمم استاد دانشگاه می شود ولی حقوقم نصف می شود. واقعا با دو میلیون تومان خیلی مشکل است. الان اکثر اساتادانی که می بینم، مجبورند که در بخش صنعت هم کار کنند. می آیند پروژه های صنعتی می گیرند و عملاً روی درآمد شرکتیهای صنعتی حساب می کنند تا درآمد تدریس در دانشگاه. این موضوع خیلی جالب نیست، چون آنها باید بیشتر به کار تحقیق بپردازند، ولی وقت شان را بیشتر برای کار صنعتی می گذارند. آنهایی که بازنشسته نشدن و هنوز به کار اشتغال دارند، علاوه بر تدریس در دانشگاه، می آیند در بخش صنعت و پروژه به دست می گیرند که بیشتر به خاطر مسایل مالی است و یک جورهایی دو شغله هستند.

شاید این استاد دانشگاه بودن برایم خیلی افتخاری نباشد، ولی همین که می روم به دانشجویان تدریس می کنم، این بنظرم خوب است. علمی را که بلدیم را به دیگران یاد بدهیم. خانه ای هم که دارم از طرف دانشگاه یا شرکتی که کار می کنم نخریدم، بلکه از جهت خانوادگی از قبل داشته ام."

کارورزان سلامت

امید برهانی

کمترین حقوق را کارگران و پرستاران می گیرند. میانگین حقوق کارگران در سال ۹۲ یک میلیون تومان و پرستاران یک و نیم میلیون تومان بوده است. پس از آنها، مهندس ماهر با میانگین حقوق ۴ میلیون تومان و اساتید دانشگاه نیز با درآمد ۴ میلیون تومان در ردیف بعدی قرار می گیرند.

به این ترتیب متوسط حقوق تمام وقت پزشکان مربوط به ۱۷۶ ساعت کاری در بیمارستان دولتی یا بخش عمومی (اگر بشود آنها را در این ساعات در محل کار پیدا کرد) برای متخصص اورولوژی ماهانه ۲۶ میلیون تومان، متخصص جراح چشم ۳۰ میلیون تومان، متخصص زنان و زایمان ۳۱ میلیون تومان، متخصص گوش و حلق و بینی ۳۲ میلیون تومان، جراح قلب ۳۸ میلیون تومان، متخصص ارتوپدی ۴۹ میلیون تومان و جراح مغز و اعصاب ۶۵ میلیون تومان است.

به وضوح مشاهده می شود اساتید دانشگاه و مهندسی ماهر که همانند پزشکان تحصیل کرده اند، درآمد این چینی ندارند.

لازم به ذکر است که این درآمد بخش دولتی است و در بخش خصوصی مبلغ حقوق پزشکان ۵ برابر می شود! یعنی یک پزشک جراح مغز و اعصاب مبلغی حدود ۳۰۰ میلیون تومان در ماه درآمد دارد. البته یک پزشک خصوصی در بخش خصوصی با تعرفه های قانونی.

جالب است که بدانید ما ۳۰۰ پزشک با درآمد یک میلیارد تومان در ماه داریم که اغلب شان مالیات هم نمی دهند و حدود ۲ هزار پزشک که درآمدشان ماهیانه بالای ۵۰۰ میلیون تومان است، وجود دارد. در این میان وضع درآمدی پزشکان عمومی که عمده ی بار تشخیص و درمان و ارجاع بر عهده آنهاست، به دلیل تعداد زیادشان، حق ویزیت پایین و اشکال تراشی سازمانهای بیمه گر و هزینه های بالای مطبهای خصوصی رضایت بخش نیست.

هیچ خدمت پرستاری در کتاب تعرفه

گذاری گنجانده نشده است

خبرگزاری میزان، ۱۷ فروردین - دبیرکل "خانه پرستار" با بیان این مطلب که هیچ خدمت پرستاری در کتاب تعرفه گذاری گنجانده نشده ، گفت: "حرفهای مسوولان در این حوزه تنها در حد وعده است."

محمدمشرفی مقدم با بیان این مطلب که تنها خواسته این قشر اجرای قانون تعرفه خدمات گذاری است، گفت: "اجرای طرح تحول سلامت نشان دهنده بارز بی عدالتی در این حوزه است و با بزرگ جلوه دادن پزشکان و کارانه های هنگفت سبب شده این تفاوت سطح طبقاتی در حوزه درمان به وجود آید، این در حالی است که حجم عظیم کار برعهده پرستاران است."

گفتنی است، وزارت بهداشت اعلام کرده بود که به کتاب ارزشهای نسبی طرح تحول نظام سلامت، ۱۹۰ خدمت مستقل و ۶۰ خدمت مشترک بین پزشک و پرستار و ۳۵۰ خدمت پرستاری اضافه می شود و قول داده بود که چنین کاری را انجام می دهد در حالی که براساس شنیده ها آن را از دستور کار خارج کردند.

بقیه در صفحه ۱۸

"حاشیه" ای که مرکز جنجال شد

فردانیوز/ایسنا، ۱۱ فروردین - گاهی اتفاق می افتد که رفع خطر از جان انسانها از سوی پزشکان به نوعی تجارت تبدیل می شود. فساد سیستم بهداشت و درمان، نگاه کالایی به انسانها و نگاه ابزاری به سلامت، مهران مدیری را به طنز کشیدن وضعیت درمان و ساختن سریال طنز با نام "اتاق عمل" واداشت که از همان بدو رونمایی از موضوع، مورد انتقاد جدی جامعه پزشکی و وزارت بهداشت و درمان قرار گرفت تا جایی که او را مجبور به تغییر نام سریال به "در حاشیه" کردند.

دی ماه ۹۳ پیش از برنامه ریزی برای پخش سریال طنز "در حاشیه"، علیرضا زالی، رییس نظام پزشکی، در نامه ای به معاون سیما ضمن ابراز نگرانی از مضامین مطرح شده در این سریال گفت: "بدون شک نظام سلامت و جامعه پزشکی ایران یکی از موفق ترین نظامهای سلامت در منطقه و حتی جهان است."

همچنین در تاریخ ۲۴ اسفند ۹۳، سیدحسن هاشمی، وزیر بهداشت و درمان، با انتشار نامه ای خطاب به ریاست صدا و سیما جمهوری اسلامی با همان ادبیات و واژه های رییس نظام پزشکی به پخش سریال "در حاشیه" اعتراض کرد.

در خلاصه داستان "در حاشیه" آمده است: "هومن صحرایی مامور می شود یک مرکز درمانی تعطیل شده را راه اندازی کند. اما در این مسیر با سهراب کاشف و بهروز عشقی که سابقه کلاهبرداری و شیادی دارند، همراه می شود. وی که فردی متعهد و آرمانگرا است، به زودی به اهداف سودجویانه آنها آگاهی پیدا می کند و از دکتر کی مرام که از اساتادان معتبر دانشگاه و حوزه درمان است کمک می خواهد تا یک مرکز درمانی استاندارد و کارآمد راه اندازی کنند."

در ابتدا اعتراض اصلی پزشکان و دغدغه آنان، تاثیرگذاری بر رابطه مردم با پزشکان بود، اما به مرور هرچه سریال به پیش رفت و شخصیتها بیشتر در نقشهای شان جا افتادند، مسیر اعتراضها هم عوض شد. برخی از پزشکان طی نامه های اعتراضی خود، این تفکر را القا کردند که کسی نه تنها حق توهین بلکه حق انتقاد هم از این جامعه را ندارد.

مقایسه میزان درآمد پزشکان و سایر

مشاغل

فردانیوز، ۱۱ فروردین - تشکیل چند جلسه پی در پی طی آخرین روزهای سال ۹۳ در "سازمان نظام پزشکی" و به دنبال آن "شورایالی بیمه" منجر به تصویب افزایش ۱۵ درصدی تعرفه های پزشکی در سال ۱۳۹۴ شد تا باز هم همه چیز به نفع پزشکان باشد و به ضرر بیماران.

طبق بررسیهای انجام شده در راستای مقایسه درآمد پزشکان با درآمد دیگر شغلها در سال ۹۲، ملاحظه می شود که درآمد پزشکان کم نبوده، بلکه درآمد روزانه اغلب آنها از درآمد ماهیانه سایر شغلها بیشتر است. برای محاسبه میانگین حقوق مشاغل در سال ۹۲، دو برابر حداقل حقوق را به عنوان میانگین حقوق در نظر گرفته ایم.

سرمایه داری حقوق زنان در چین را به

عقب می راند

شکاف مزدی افزایش یافته و تبعیض

جنسیتی در محیط کار موج می زند

وینستو کولو - وبگاه اخبار کارگران چین
برگردان بابک

پرتو می افکند: وضعیت اجتماعی زنان رو به وخامت گذاشته، زیرا در چین یک ضد انقلاب اجتماعی به گونه گسترده در جریان است. در این مسیر، سرمایه داری جایگزین برنامه ریزی دولتی می شود و به یک نابرابری بین فقیر و غنی، شهر و روستا، مناطق غربی و شرقی دامن می زند.

شکاف درآمد عمیق تر می شود

"زانگ لیجیا" (Zhang Lijia)، نویسنده فمینیست و روزنامه نگار می گوید: "اقتصاد بازار از دهه ۹۰، به نابرابری فزاینده ای بین جنسیتها راه برده است."

این امر خود را در شکاف مزدی رو به زرفش بین زنان و مردان به نمایش می گذارد؛ تحولی که با گرایش جهانی در این زمینه ناهمخوان است. از نظر جهانی به طور عام، حقوق زنان و مردان در حال نزدیک شدن به یکدیگر است، اگر چه زنان همچنان نادیده گرفته می شوند. اگر به آمارها نگاه شود، در سال ۲۰۱۰ دستمزد زنان در شهرهای چین به طور متوسط ۶۷.۳ درصد مردان بوده است. در سال ۱۹۹۰ این رقم ۷۸ درصد بود. در روستا، درصد شکاف مزبور رقم ۵۶ درصد را در بر می گیرد.

کارمندان زن با سبلی از کژ رفتارهای جنسیتی و تبعیض آشکار روبرو هستند. حتی "نیویورک تایمز" تاکید کرد: "برابری عهد سوسیالیسم در اداره ها جای خود را به تبعیض جنسیتی داده است که در بعضی موارد توسط قوانین هم تقویت می شود." این روزنامه به نقل از فمینیست چینی، "فنگ یوان" (Feng Yuan)، می نویسد: "موقعیت زنان نه تنها بهبود نیافته، بلکه در برخی بخشها رو به عقب گذاشته است."

چند فاکت در باره روند منفی تحولات

- یک نظرسنجی در سال ۲۰۱۰ نشان داد که ۶۹ درصد کارفرمایان در استخدامهای جدید شرط جنسیت قابل می شوند، باوجود آنکه این امر به طور قانونی ممنوع است. در آگهیهای استخدام جملاتی از این قبیل عادی هستند: "لطفاً فقط مردها بقیه در صفحه ۱۹

گفته می شود جشن سال نو قمری که از بزرگترین شبکه تلویزیونی چین، "تلویزیون مرکزی چین" (CCTV)، پخش می شود، پر بیننده ترین برنامه تلویزیونی جهان است. این برنامه به طور زنده از ۱۸۹ کانال دولتی پخش می شود و با وجودی که شمار بینندگان آن رو به کاهش گذاشته، این تعداد به بیش از ۶۰۰ میلیون نفر می رسد. گذشته از این، این برنامه چهار و نیم ساعته به گونه بی شرمانه ای جنسی زده است. در سال جاری، برنامه مزبور در ۱۸ فوریه پخش شد و به نظر فعالان حقوق زنان و نیز بسیاری دیگر که در شبکه های اجتماعی به شدت کنترل شده چین ابراز نظر کردند، مرز تازه ای از ابتدال را درنوردید.

"جشن سال نو، زنان را به بی شرمانه ترین صورت مورد تبعیض قرار می دهد و آنان را به تمسخر می گیرد. آیا سازندگان این برنامه می خواهند ما را به دوران استعمار بازگردانند، دوره ای که زنان مجبور به نوارپیچی و بستن پای خود بودند؟" این یکی از هزاران نوشته های خشمگینانه ای است که در "ویبو" (Weibo)، نسخه چینی "تویتر" (Twitter)، بعد از پخش برنامه جشن سال نو دیده می شود. یک طومار اندکی فمینیستی، نمایش مزبور را "سم پراکن" خطاب کرد و از ۴۴ لطفه زن ستیزانه در خلال آن خبر داد. از زنان سرپرست خانواده به عنوان "ترشیده" و از کارمندان زن زیر نام "پلاجو" که برای ارتقای شغلی همیشه آماده همخوابی با رووسای خود هستند، یاد شد.

این اعتراضها تازه ترین سند از شکل گیری نسل جدیدی از کوشندگان حقوق زنان است که علیه خشونت خانگی و تبعیض جنسیتی در محیط کار به مبارزه برمی خیزند. فعالان در چندین شهر دست به حرکت اعتراضی زدند و ورودیهای دستشوییهای مردانه را با هدف نشان دادن تاسیسات ناکافی بهداشتی برای زنان و صفهای طولانی آنها مسدود کردند. این حرکت - باید یادآور شد - تحت دیکتاتوری سخت سرانی انجام گرفت که به شدت علیه هر حرکت اعتراضی وارد عمل می شوند.

هیاهوی بر پا شده گرد جشن سالانه تلویزیونی، بر یک مشکل اساسی تر

کارورزان سلامت

بقیه از صفحه ۱۷

سوال نماینده اصولگرا از وزیر

بهداشت

خانه پرستار، ۱۹ فروردین - عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس با اشاره به صحبتهای اخیر وزیر بهداشت گفت: "وزیر بهداشت در یکی از سخنرانیهای خود بیان کرد که به منتقدان خود در وزارت بهداشت توجه نمی کند. این صحبت در حالی مطرح شده که منتقدان جمع کثیری از را در وزارت بهداشت تشکیل می دهند و به این ترتیب قاضی زاده می خواهد با این حرفش به اکثر افرادی که در زیر مجموعه های وزارت کار فعالیت می کند، توجه نکند."

کوچکی نژاد خطاب به وزیر بهداشت گفت: "وزیر بهداشت بهتر است از عناوین غیرعاقلانه همچون عناوینی که رییس دولت در برخورد با منتقدان از آنها بهره می گیرد، استفاده نکند."

وی در خصوص سوال خود از وزیر بهداشت گفت: "از وزیر بهداشت سوال دارم چرا تاکنون خدمات تعرفه پرستاران را اجرایی نکرده است و اگر وزیر بهداشت در کمیسیون به سوال من پاسخ قانع کننده ندهد، سوالم را ملی اعلام و در صحن علنی مطرح خواهم کرد."

کوچکی نژاد گفت: "متأسفانه سازمان نظام پرستاری امروزه به آفتی دچار شده است که نمی داند رییس نظام پرستاری است و یا معاون رییس جمهور. اگر رییس نظام پرستاری می خواهد راه معاونتی وزیر بهداشتی خود را ادامه دهد، بهتر است که از سمتش در سازمان نظام پرستاری استعفا دهد و معاون وزیر بهداشت شود."

عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس در خاتمه گفت: "رییس سازمان نظام پرستاری با رای پرستاران به این سمت دست یافته است و بهتر است به جای اینکه از افراد رده بالای وزارت بهداشت دفاع کند، از پرستارانی که به وی رای داده اند و امروز منتقد اقداماتش هستند دفاع کند."

ابهام در آیین نامه انتخابات نظام

پرستاری/ حذف ۳ سال سابقه عضویت

خبرگزاری مهر، ۱۹ فروردین - عضو شورای عالی نظام پرستاری، گفت: "بر اساس رای دیوان عدالت اداری، موضوع ۳ سال سابقه عضویت در نظام پرستاری به منظور کاندیدا شدن در انتخابات نظام پرستاری باطل شده است."

محمد شریفی مقدم به موضوع شکایت یک فرد به دیوان عدالت اداری اشاره کرد و افزود: "۳ سال قبل و به هنگام

برگزاری سومین دوره انتخابات نظام پرستاری، فردی نسبت به یک بند از آیین نامه اجرایی این انتخابات شاکی شده و به دیوان عدالت شکایت کرد."

به گفته وی، بر اساس آیین نامه اجرایی قانون انتخابات نظام پرستاری که به تصویب وزیر بهداشت رسیده، موضوع ۳ سال سابقه عضویت در سازمان نظام پرستاری برای کاندیدا شدن در انتخابات نظام پرستاری لحاظ شده بود که با شکایت آن فرد به دیوان عدالت، رای به ابطال این بند از آیین نامه داده شد.

دبیرکل خانه پرستار تاکید کرد: "با توجه به اینکه متشاکلی در این موضوع وزارت بهداشت است، لذا می بایست نسبت به اصلاح این بند از آیین نامه اجرایی قانون انتخابات نظام پرستاری در اسرع وقت اقدام و موضوع به هیاتهای نظارت و اجرایی انتخابات نظام پرستاری در استانها و شهرستانها ابلاغ شود." شریفی مقدم افزود: "رای دیوان عدالت اداری نافذ است و بر همین اساس، آیین نامه اجرایی انتخابات نظام پرستاری باید اصلاح شود."

تشکلهای دولتی علیه اعتراضهای

پرستاران

پرستاران ایران، ۲۸ فروردین - در یک سال اخیر مملتان و پرستاران از جهت اعتراض به سیاستهای دولت در صنف خود اعتراضاتی داشته اند و دارند. قبل از تجمعات پرستاران که اتفاقا مسبب اصلی اینها عدم کارآمدی "نظام پرستاری" و عدم پیگیری مطالبات پرستاران از کانالهای قانونی بود، در دو نوبت نظام پرستاری روز قبل از تجمع با ارسال پیامک از پرستاران خواست که در تجمعات شرکت نکنند.

قبل از تجمعات، اعضای "شورای عالی نظام پرستاری" شروع به تهدید و ارباب پرستاران کردند و از طرق مختلف و از جمله مدیران پرستاری مراکز درمانی و ... تلاشی گسترده در جلوگیری از این اعتراضات کردند. این در حالی بود که هیچ توجیهی هم برای صبر کردن نداشتند. یکی از مهمترین دستاوردهای اعتراضات پرستاران، مشخص شدن عیار سردمداران تشکلهای پرستاری بود. جز "خانه پرستار" که همراه بود و جز "نظام پرستاری" که مقابل این اعتراضات قد کشید، تشکلهای دیگر ساحل امن برگزیدند و به کسب و کار خود ادامه دادند.

بعد از تجمعات نیز سردمداران نظام پرستاری با روشهای مختلف اقدام به توهین به پرستاران معترض کرده و دستاوردهای اعتراضات و تجمعات را زیر سوال بردند. گو اینکه عدم اعتراض و سازش خودشان هم در هفت سال گذشته نتایج نداشت و در نهایت هم وزارت بهداشت اثبات کرد که قابل اعتماد نیست و فقط منافع یک تیم خاص را محافظت می کند و سایر کارکنان درمان در عمل اهمیتی برایشان ندارد.

سرمایه داری

حقوق زنان در چین را به عقب می راند

شکاف مزدی افزایش یافته و تبعیض جنسیتی در محیط کار موج می زند

بقیه از صفحه ۱۸

مقاضی شوند" یا "فقط خانمهای جذاب".

- در مقایسه با استانداردهای جهانی، سهم زنان در بازار کار در چین بالا است. اما سهم زنان شهری در رقم کل شاغلان از بیش از ۷۷ درصد در بیست سال پیش، اکنون به ۶۱ درصد کاهش یافته است.

- زمینهای کشاورزی به طور غالب در مالکیت مردان است و زنان کمتر از یک پنجم اسناد مالکیت زمین را در اختیار دارند. در صورت جدایی، زنان اغلب بدون هر گونه درآمدی بر جا می مانند. - میلیونها زن چینی تن به جراحی زیبایی می دهند. در پکن ۸۰ درصد مراجعه کنندگان به کلینیکهای جراحی پلاستیک دختران دبیرستانی و دانشجوی هستند؛ واقیعی که بی تردید با فشار بی اندازه در بازار کار رابطه دارد. در این پهنه، آگهیهای استخدام اغلب دربرگیرنده شرایط ویژه ای پیرامون وضعیت ظاهری مقاضی هستند.

اکنون در بازار کار، تبعیض علیه زنان به یک پدیده عادی بدل شده و در موارد بسیاری روی می دهد، باوجود آنکه به طور رسمی غیرقانونی است. کارفرمایان هیچ هراسی از انتشار آگهیهای آشکارا جنسیت زده ندارند، زیرا اینگونه رفتارهای ارتجاعی اینک پذیرش اجتماعی دارد.

یک بررسی که در سالهای گذشته توسط "دانشگاه خلق پکن" انجام شده، این نتیجه را در بر داشت: اگر یک جمع مقاضی کار که افراد آن به طور تصادفی انتخاب شده اند و شرایط برابر اما جنسیتهای مختلفی دارند به آژانسهای کاریابی فرستاده شوند، شانس فارغ التحصیلان مرد برای دعوت شدن به مصاحبه ۳۹.۲ درصد بیشتر از زنان فارغ التحصیل است. این رقم در مورد دارندگان مدارج عالی حتی بیش از ۵۳ درصد است.

همچون دیگر جوامع، سرچشمه این الگوهای رفتاری که برخورد با جنسیتها را تعیین می کند، در بالا و قشر حاکم و غالب است. براین واقعیت نمایش تلویزیونی سالانه به مناسبت سال نو قمری در CCTV مهر تایید می نهد. حتی روزنامه "مردم روزانه" زیر تیتیر "صحنه های زیبا"، سلسله عکسهایی از مهمانداران زنی که در سال ۲۰۱۲ در هجدهمین کنگره "حزب کمونیست چین" (KPC) به کار اشتغال داشتند، منتشر کرد. پیام بدون سووتفاهم این است که زنان دکوراسیون هستند، در حالی که مردان تصمیم گیرانند.

داشته باشد و به تبعیض جنسیتی بیشتری در محیط کار منجر شود. آزار جنسی در کارخانه ها آشکارتر از دفاتر و اداره ها و در بین شاغلان با جایگاه کارمند ظاهر می شود. در یک نظرسنجی در سال ۲۰۱۳ که توسط "مرکز زنان کارگر آفتابگردان" صورت گرفته، هفتاد درصد کارگران زن در بزرگ شهر "گوانگژو" (Guangzhou) آزار جنسی را تجربه کرده اند. ۳۲ درصد آنها قربانی تماس بدنی ناخواسته شده اند و ۲۵ درصد با مزاحمت تلفنی یا پستی روبرو شده اند.

و با این حال اعتصابهایی که در ده سال اخیر روی داده، نشان می دهد که کارگران زن کارخانه ها برخلاف تمایل کارفرمایان هر چیزی جز خدمتکاران فرودست هستند.

نه فقط در کشمکشهای بزرگ کارگری در یو یوون (Yue Yuen) در سال گذشته، بلکه در بسیاری از درگیریهای کوچک که توجهات کمی را به خود جلب کرد نیز زنان در صف مقدم قرار داشتند.

مبارزه کارگری در یو یوون بزرگترین اعتصاب کارگری در چین طی دهه های گذشته بود و کارگران زن در بخش تولید کفش، هفتاد درصد

آنگونه که حزب کمونیست چین مدعی بود، حرفی در میان نمی توانست باشد. با این حال و علیرغم دیکتاتوری مانو - امری که در نقطه مقابل سوسیالیسم قرار داشت - وجود تعیین کننده یک اقتصاد در مالکیت دولت و برنامه ریزی شده، درهای مهمی را به روی رهایی زنان گشود. این درب از سوی ضدانقلاب سرمایه داری که در ادامه این پروسه شکل گرفت، بسته شد.

در تولید و در کارخانه ها پدیده تبعیض جنسیتی اغلب به گونه قوی تری از دفاتر و اداره ها رواج دارد. یک بررسی از بیش از یک میلیون آگهی استخدام در اینترنت نشان داد که در مجموع بیش از ده درصد این آگهیها آشکارا تذکر می دادند که مردان تقدم دارند. در آگهیهای استخدام برای مشاغلی که به مدارج بالای تحصیلی نیازی ندارد، این میزان حتی بیش از ۲۳ درصد بود.

زن شاغل

هم در مشاغل دفتری و هم در کارخانه ها، زنان به گونه غیرقانونی تحت فشار قرار می گیرند تا در قرارداد، بندهای "حامله نشدن"، آزمایش حاملگی و حتی نداشتن قصد ازدواج را امضا کنند. اگر زنی حامله شود، اغلب کارفرما به او

"وانگ لینیو" (Wang Linyu)، بلاگر سوسیالیست، معتقد است سرمایه داری از ایده "زنان ترشیده" نفع می برد و در نگرانی و فشار به وجود آمده در خانواده زمانی که یک زن همسری نمی یابد، سود خود را می جوید. در این میان در چین صد بورس همسرایی وجود دارد و به نوشته "بلومبرگ بیزنس ویک" Bloomberg Businessweek، فقط در سه ماهه اول سال ۲۰۱۴، ارزش این بازار ۴۹۰ میلیون یوان (۷۸ میلیون دلار) بوده است.

"وانگ" می گوید: "آنها تلاش می کنند به زنان به اصطلاح "ترشیده" داغ بزنند و آنها را به حاشیه برانند تا بتوانند پول بیشتری از آنها در بیآورند. علت رشد بی سابقه "مدارس هنرهای زنانه" در این گرایش ریشه دارد. در این مدارس اخلاق فئودالی آموزش داده می شود تا بدینگونه زنان برای خدمت به جامعه سرمایه داری امروز تربیت شوند."

انقلاب و ضد انقلاب

در دوران مانو، هنگامی که برنامه ریزی دولتی غالب بود، تبعیضی این چنین فاحش از جانب دولت صورت نمی گرفت زیرا - با وجود آثار منفی

بوروکراسی متورم - همه محلهای کار را توزیع می کرد و از این رو برای کاهش شکاف بین کار زنان و مردان از نظر مزد و جایگاه اجتماعی دست به عمل می زد. گذشته از واقعیت مالکیت و تنظیم دولتی، از جانب زنان نیز فشار فوق العاده ای به عمل می آمد، امری که در شکل گیری یک فمینیستی بین چینهای چین و جامعه رادیکالیزه

شده بازتاب می یافت که خواستار کنار گذاشتن ساختار کهنه فئودالی - پدرسالاری بود. در سال ۱۹۵۰ دولت مانو ازدواج قراردادی و سیستم معشوقه داری را ممنوع کرد و طلاق برای هر دو جنسیت ساده شد. این یکی از سخت ترین تصمیمهایی بود که تاکنون گرفته شده بود، با آثار عمیقی بر مناسبات مادی.

این دگرگونیها البته به تساوی حقوق زنان راه نبردند، از "سوسیالیسم" هم

اعتصاب کنندگان را تشکیل می دادند. این واقعیت، پیش داوریهایی دروغ در باره عزم کمتر کارگران زن نسبت به همکاران مردشان را به کنار می زند. تحولات مزبور موجبی برای امید به آن

است که جنبش بالغ شده زنان در چین توانایی پیوستن به مبارزه طبقه کارگر و ایجاد نیرویی برای غلبه بر سیستم موجود و نابودی ریشه های سرکوب زنان یک بار برای همیشه را دارد.

وظایف نامطلوب و سختی را محول می سازد یا ساعات کار بیشتری را به وی تحمیل می کند. به این شیوه تلاش می شود فشار افزایش یابد تا کارگر زن به طور داوطلبانه کار را ترک کند.

افزون براین، گفته می شود مدره کردن "سیاست تک فرزندی" از سوی دولت که طی آن به خانواده های شهری قرار است اجازه داشتن فرزند دوم داده شود، می تواند در انتها آثار منفی برای زنان

زنان در مسیر رهایی

اسد طاهری

تشکیل می دادند. از مدتها قبل ما شاهد فعالیتهای مختلفی برای لغو ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاهها در ایران بودیم. این بازی هم فرصتی بود تا این خواسته در سطح وسیع تری مطرح شود و در سطح رسانه ها و افکار عمومی و نهادهای رسمی اداری و ورزشی بین المللی بازگو گردد تا جمهوری اسلامی بیش از پیش تحت فشار قرار بگیرد.

ما فعالان، اعضا و دوستانداران "انقلاب زنانه" در کنار خیل وسیعی از فعالان جنبش رهایی زن و مخالفان مردسالاری، به درستی تم "لغو ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاهها در ایران" را انتخاب کردیم و از طریق شبکه های اجتماعی با ارتباط گیری با مردم و در ادامه با ارتباط گیری با رسانه های فارسی زبان و سوئدی و انگلیسی زبان توانستیم فضای اصلی مربوط به بازی را بر سر بی حقوقی زنان در ایران متمرکز کنیم. از یکپهفته مانده به بازی تقریباً در شبکه های اجتماعی و اکثریت رسانه های فارسی زبان در استکلم توجه و تمرکزشان به روی دو مساله بود:

۱. بی حقوقی زنان در ایران
۲. اجازه عرض اندام ندادن به جمهوری اسلامی به بهانه این بازی

به جرات می شود گفت که فعالان حقوق زنان، اپوزیسیون سرنگونی طلب و رسانه های زیادی در حرکتی مشترک این دو امر را برآورده کردند. تقریباً همه رسانه های فارسی زبان در سوئد و همه رسانه های مهم سوئدی از تلویزیون تا رادیو تا وبسایتها و روزنامه های این کشور و نیز بازیکنان تیم فوتبال سوئد روی محور بی حقوقی زنان در ایران صحبت کردند و پای گفتگوی فعالان حقوق زن از ایران آمده نشستند و خواسته و فعالیتهای آنان را منعکس کردند. این یک پیروزی و گام مهم است که ما آنرا عملی کردیم و این بستری ست برای پیشرویهای بیشتر.

"بوکوحرام" ۲ هزار زن و دختر را ربوده اند
ایرنا، ۲۵ فروردین - سازمان عفو بین الملل امروز (سه شنبه) اعلام کرد که از آغاز سال ۲۰۱۴ تاکنون دستکم ۲ هزار زن و دختر توسط تروریستهای اسلامگرای "بوکوحرام" در نیجریه ربوده شده اند.

به گزارش خبرگزاری رویترز، این نهاد بین المللی در گزارشی ۹۰ صفحه ای که با استناد به اظهارات ده ها شاهد و اسرای فراری طی یک سال گذشته نوشته شده، تصریح می کند که تروریستهای بوکوحرام، افراد ربوده شده را به استعمار خود درآورده و کسانی را که از آنها سرپیچی کرده اند را کشته است.

این گزارش به مناسبت نخستین سالگرد ربوده شدن بیش از دویست دختر دانش آموز از مدرسه ای در بقیه در صفحه ۲۱

اعتراض زندانیان سیاسی زن و همچنین همبندیان سابق و مجامع بین المللی و حقوق بشری شد. حکیمه شگری بارها نسبت به انتقالش به زندان قرچک و وضعیت نامناسب این زندان و نگهداری زنان زندانی در شرایط فاجعه بار اعتراض کرده بود. وی از بیماری چشمی رنج می برد و با این حال در زندان قرچک از درمان ابتدایی همچون کمپرس آب گرم نیز محروم بوده است. این زندانی سیاسی که سه روز پیش تهدید کرده بود در صورت رعایت نشدن قانون برای وی، اعتصاب غذا و اعتصاب ملاقات خواهد کرد، سرانجام امروز به زندان اوین منتقل شد.

گزارشهای موجود از زندان قرچک، از وضعیت اسف بار و شرایط نامناسب نگهداری زندانیان در این زندان حکایت دارد.

بازی تبلیغاتی با مساله حضور زنان در ورزشگاهها

وب سایت برنامه نود، ۱۸ فروردین - دیروز از قول معاون فرهنگی وزارت ورزش مصاحبه ای منتشر شد مبنی بر آنکه حضور خانواده ها در ورزشگاه آزاد است. اما همین دیروز خبر حضور بانوان در ورزشگاهها تکذیب شد.

عبدالحامید احمدی گفته بود که طرح حضور بانوان در برخی ورزشگاهها سال گذشته از سوی وزارت ورزش و جوانان به شورای امنیت کشور ارایه شده و مورد تأیید اولیه قرار گرفته است.

این خبر که روی خبرگزاری دولت یعنی "ایرنا" قرار گرفته و شهیندخت مولاوردی، معاون حسن روحانی در امور زنان و خانواده هم لینک خبر یادشده را روی صفحه توئیتر و فیسبوک خود منتشر کرده بود، بازتاب زیادی در رسانه های داخلی و خارجی داشت و حتی امروز صبح، تیتراژ بسیاری از روزنامه های سیاسی هم شده بود، اما دیشب و حوالی ساعت ۲۱:۳۰ که صفحه یک اکثر روزنامه ها بسته شده بود، خبر توسط خود انتشاردهنده اش تکذیب شد.

در ادامه شورای امنیت کشور هم اعلام کرد که در خصوص حضور بانوان در سالنهای ورزشی مصوبه ای نداشته است تا ماجرا به کل تکذیب شود.

اعتراض فعالان زنان در بازی فوتبال ایران و سوئد

انقلاب زنانه، ۲۰ فروردین - روز سه شنبه (۱۱ فروردین - ۳۱ مارس) بازی فوتبال تیمهای ایران و سوئد در استکلم انجام گرفت. نزدیک به سی و پنج هزار نفر بیننده این بازی بودند. بیش از دو سوم تماشاچیان را ایرانیان مقیم سوئد و کشورهای همجوار

برای نخستین بار یک زن سردبیر گاردین شد

رادیو زمانه، ۱ فروردین - "کترین واینر"، سردبیر بخش اینترنتی "گاردین" در آمریکا، روز جمعه ۲۰ مارس، به عنوان سردبیر جدید این روزنامه بریتانیایی برگزیده شد. او نخستین زنی است که در تاریخ انتشار این روزنامه به سردبیری آن انتخاب می شود. به گزارش خبرگزاری فرانسه، کترین واینر جایگزین

"الن راسبریجر" شده است. راسبریجر در ماه دسامبر گذشته اعلام کرده بود که پس از ۲۰ سال هدایت روزنامه گاردین، تابستان آینده از مقام خود کناره گیری خواهد کرد.

روزنامه گاردین در سال ۱۸۲۱ در منچستر بنیاد گذاشته شد. گاردین و روزنامه "نیویورک تایمز" در سال ۲۰۱۴ بخاطر انتشار اسناد محرمانه ای که "ادوارد اسنودن"، کارمند سابق سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، افشا کرده بود، برنده جایزه "پولیتزر" شدند.

کترین واینر که دوازدهمین سردبیر گاردین در این ۱۹۴ سال است، انتخاب خود به عنوان سردبیر را "امتیاز و مسوولیت بزرگ" توصیف کرده است.

او از سال ۱۹۹۷ وارد گاردین شد و تاکنون در سمتهای معاون سردبیر، سردبیر نسخه شنبه، معاون سردبیر در موضوعات مربوط به زنان، سردبیر ویژه نامه "جی ۲" و "مجله آخر هفته" فعالیت کرده است.

حکیمه شگری به زندان اوین بازگردانده شد

کلمه، ۱۱ فروردین - حکیمه شگری، از زندانیان سیاسی که آذر ماه سال گذشته بدون هیچ توجیه قانونی به زندان قرچک منتقل شده بود، به زندان اوین بازگردانده شد.

این عضو گروه "مادران پارک لاله" که از آبان ماه ۹۱ جهت تحمل محکومیت حبس سه ساله خود در زندان اوین به سر می برد، آذر ماه سال گذشته درحالی که تنها شش ماه به اتمام حکم اش باقی مانده بود، به

زندان قرچک ورامین منتقل شد. مسوولان زندان اوین خانم شگری را بدون هیچ گونه وسیله شخصی به زندان قرچک ورامین که محل نگهداری زندانیان زن با جرایم عادی است، منتقل کرده بودند؛ برخوردی خلاف قانون که منجر به

زنان در مسیر رهایی

بقیه از صفحه ۲۰

روستای "چیپوک" واقع در شمال شرقی نیجریه منتشر شد. این اقدام بنیادگرایان اسلامی بوکوحرام خشم جامعه بین المللی را برانگیخت.

گزارش عفو بین الملل همچنین می افزاید که بوکوحرام پس از اشغال شهرها و روستاها، زنان و دختران ساکن آنجا را به اسارت می برد.

"دانیل ایر"، نویسنده این گزارش در مصاحبه ای گفت: "اقدامهای فجیع، خشونت جنسی و استفاده از کودکان به عنوان جنگجو مصادیق جنایات جنگی علیه بشریت است و مقامهای نیجریه ای باید در این خصوص اقدام لازم را انجام دهند."

"محمد بوهراری"، رئیس جمهوری جدید نیجریه که دو هفته قبل در انتخابات این کشور پیروز شد، امروز وعده داد که دولتش در تلاش برای مبارزه با گروه تروریستی بوکوحرام و یافتن زنان و دختران ربوده شده از هیچ تلاشی فروگذار نخواهد کرد.

وی در عین حال تصریح کرد که نمی توان با اطمینان گفت که این تلاش ها به نتیجه خواهد رسید.

دولت "گودلاک جانانان"، رئیس جمهوری قبلی نیجریه، به خاطر ضعف عملکرد و واکنش کند در رابطه با آدم ربایی بوکوحرام مورد انتقاد شدید قرار دارد.

محرومیت زنان از فرصتهای استخدامی در

سازمانهای دولتی

فمینیسم روزمره/ آنا، ۲۳ فروردین - روز ۹ فروردین ۱۳۹۴ سازمان سنجش آموزش کشور دفترچه راهنمای آزمون استخدامی متمرکز دستگاههای اجرایی کشور (خرداد ماه سال ۱۳۹۴) را منتشر کرد که جداول استخدامی آن حذف بی سابقه زنان از امکان استخدام در اکثر مشاغل معرفی شده را نشان می داد. در میان سازمانهای دولتی، سازمان امور مالیاتی کشور با اختصاص ظرفیت ۲۱۱۰ برای مردان و ۴۸ ظرفیت برای زن و مرد، رکورد دار تبعیض در استخدام زنان است. شنیده ها حاکی از آن است که بخشنامه ای نیز مبنی بر جذب حداقلی و بنا بر ضرورت زنان در سازمان های دولتی ابلاغ شده است.

در همین حال، معاون رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده گفت: "اخیرا شاهد بودیم در اطلاعیه آزمون استخدامی ۱۳ دستگاه، تبعیضهای جنسیتی صورت گرفته که این مطابق با وعده های رئیس جمهوری نیست."

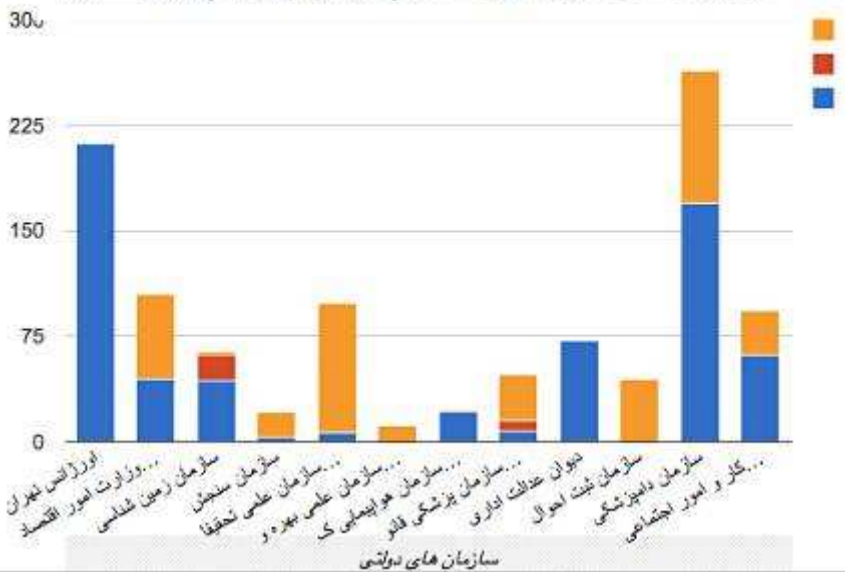
شهیندخت مولاردی افزود: "در این اطلاعیه از دو هزار و ۸۰۰ فرصت شغلی، حدود ۱۶ فرصت برای زنان و ۵۰۰ شغل بدون ذکر جنسیت عنوان شده بود." وی ادامه داد: "دو هزار و ۴۰۰ فرصت شغلی در اختیار آقایان قرار داده شده که این مطابق با وعده های رئیس جمهوری نیست."

وی افزود: "باید به این مساله به عنوان یک فرصت نه یک هزینه پرداخته شود و در صورتی که زنان پاسخ درست را دریافت نکنند، این مساله منجر به سرخوردگی آنها خواهد شد."

نرخ بیکاری زنان دو برابر مردان

ایسنا، ۲۲ فروردین - وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه نرخ بیکاری زنان دو برابر مردان شده است گفت: "وزارت کار در تلاش است با سیاست گذاریهای مناسب جایگاه مجموعه زنان را ارتقا بدهد." علی ربیعی زنانه شدن آسیبهای اجتماعی را یکی از چالشهای موجود ذکر کرد و گفت: "سن زنان سرپرست خانوار پایین آمده و نرخ بیکاری زنان دو

نمودار استخدام کشوری آبی-فقط مرد | نارنجی-زن/مرد | قرمز-فقط زن

سیاست در دوره رئیس جمهور کنونی، حسن روحانی، هم ادامه یافته است.

عربستان سعودی مستخدم اندونزیایی را گردن زد

بی بی سی، ۲۶ فروردین - خبرگزاری رسمی عربستان سعودی گفته است که "سیتی زینب دوری روپا"، یک تبعه اندونزی، روز سه شنبه در شهر مدینه اعدام شده است.

وزارت امور خارجه اندونزی گفته است مقامهای سفارت اندونزی و خانواده این زن پس از اعدام، از این امر باخبر شده اند.

این شهروند اندونزی در سال ۱۹۹۹ به دلیل حمله با چاقو به کارفرمای خود و کشتنش در دادگاه محکوم شده بود. گروههای حقوق بشری از اجرای حکم اعدام برای خانم زینب انتقاد کرده و گفتند که او برای دفاع از خود دست به قتل زده و شاید دچار بیماری روانی نیز بوده است. خانم زینب پیش از بازداشتش گفته بود که کارفرما و پسرش نسبت به او بیرحم و ظالم بوده اند.

برابر مردان شده که این امر ضرورت برنامه ریزی شایسته در این زمینه را می طلبد."

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به عدم استقبال کارفرمایان از زنان متاهل و گرایش به استخدام زنان مجرد اظهار کرد: "متأسفانه امروز کار زنان به سمت فصلی شدن رفته و اشتغال زنان در بخشهای خدماتی افزایش یافته است. از این رو درصدد هستیم تا سیاستهایی شایسته و تاثیرگذار در جهت بالا بردن جایگاه زنان ایرانی اتخاذ کنیم."

ادامه تبعیض علیه زنان در بازار کار ایران

دوپیچه وله، ۲۷ فروردین - به گفته یک مقام مسوول دولت ایران، ۶۴ درصد فارغ التحصیلان دانشگاههای ایران زنان هستند، اما سهم زنان ایرانی در نرخ بیکاری ۴۲ درصد است.

به گزارش خبرگزاری ایلنا، سهیلا جلودارزاده، مشاور وزیر صنعت، معدن و تجارت در امور بانوان و خانواده، در همایشی به مناسبت روز زن در مشهد گفت که زنان ۶۴ درصد فارغ التحصیلان در سراسر ایران را تشکیل می دهند، اما تنها درصد ناچیزی از آنان مشغول به کار می شوند.

شنبه گذشته (۲۲ فروردین) نیز علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اعلام کرده بود که نرخ بیکاری زنان دو برابر مردان است. آمار رسمی بهمن ماه گذشته نرخ بیکاری زنان ایران را بیش از دو برابر و نیم نرخ بیکاری مردان اعلام کرده بود.

وزیر کار به چند معضل اشتغال زنان اشاره کرده بود. او گفته بود کارفرمایان ترجیح می دهند زنان مجرد را استخدام کنند. به گفته ربیعی، همچنین کار زنان به سمت فصلی شدن رفته و اشتغال زنان در بخشهای خدماتی افزایش یافته است.

گزارش مرکز آمار ایران در اواخر سال ۹۳ نشان می داد که نرخ بیکاری در میان زنان جوانی کار از ۳۲/۶ درصد در سال ۱۳۸۴ به ۴۳/۴ درصد در بهار سال ۱۳۹۳ رسیده است. سالانه بیش از صد هزار زن از بازار کار ایران خارج شده اند. بیشترین عرصه اشتغال زنان در سالهای یاد شده در مشاغل پرستاری، آموزشی و ارایه خدمات درمانی بود.

فعالان اقتصادی و فعالان زن ایران گفته اند که سیاست گذاریهای دولت هشت ساله رئیس جمهور سابق، احمدی نژاد، موجب دو برابر شدن نرخ بیکاری زنان شد. در عین حال ناظران مسایل ایران می گویند که محدود کردن حضور زنان در عرصه های کار و

طبق قوانین عربستان، مقامات این کشور باید منتظر می ماندند تا فرزندان زن به قتل رسیده به سن قانونی برسند تا مشخص کنند آیا خواهان اعدام زن اندونزیایی هستند یا نه. آنها می توانستند خواهان پرداخت دیه شده و یا این زن را ببخشند.

در سال ۲۰۱۱ در پی اعدام یک مستخدم زن در عربستان سعودی، دولت اندونزی اعلام کرد که دیگر مستخدمی به این کشور برای کار نخواهد فرستاد.

کارگران خارجی مقیم در کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس می گویند از حقوق ابتدایی محروم هستند.

برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و مزدبگیران در فروردین ۱۳۹۴ گردآوری و تنظیم: زینت میرهاشمی

۶۲ جرکت اعتراضی

بیش از ۵۰۰ کارگر پتروشیمی تبریز روز چهارشنبه ۵ فروردین در اعتراض به ممانعت کارفرما از ورودشان به کارخانه در اداره کار این شهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا، مدیرعامل پتروشیمی تبریز از ابتدای سال ۹۴ تا این تاریخ از ورود صدها کارگر قرارداد مستقیم به کارخانه جلوگیری کرده است. ممنوعیت ورود این کارگران به کارخانه که همگی در بخش تعمیرات و نگهداری مشغول به کارند خودداری شان از امضای قرارداد موقت جدید است. بر اساس گزارشها، کارگران در چهار روز ابتدای سال مقابل درب ورودی کارخانه تحصن کردند و با آغاز به کار ادارات دولتی در روز ۵ فروردین بعد از تحصن مقابل درب ورودی کارخانه به اداره کار مراجعه کردند.

روز یکشنبه ۹ فروردین، مدیرکل اداره کار آذربایجان شرقی دستورالعملی ۸ بندی را به مدیرعامل این کارخانه ابلاغ کرد. این دستورالعمل ۸ بندی نه تنها بر تغییر تعدادی از بندهای قرارداد کار کارگران قرارداد مستقیم پتروشیمی تبریز تاکید دارد که خواستار بازبینی طرح طبقه بندی مشاغل در این کارخانه شده است.

روز شنبه ۸ فروردین جمعی از رانندگان تاکسی در ایلام در اعتراض به سطح پائین کرایه در مقابل شورای شهر در این شهر تجمع کردند و خواستار رسیدگی به مشکلات شان شدند. به گزارش چشم انداز کارگری، در پی این تجمع که در اعتراض به عدم افزایش کرایه و همچنین بالا بودن قیمت قطعات خودرو صورت گرفت، ماموران نیروی انتظامی رژیم با یورش به معترضان، سه تن از آنان را بازداشت کردند.

به گزارش روز دوشنبه ۱۰ فروردین اشتراک، کارگران بیکار شده کارخانه فولاد آذربایجان در ایام نوروز هر روز برای روشن شدن وضعیت شان جهت بازگشت به کار و دریافت حقوق و مطالبات معوقه خود، در کارخانه تجمع کردند.

به گزارش ماف نیوز، یکشنبه ۹ فروردین دهها کارگر بازارچه مرزی بانسماق مریوان به دلیل عدم واریز کامل ماهیانه بیمه خود و همچنین عدم افزایش سه ساله حقوق، دست از کار کشیده و اعتصاب کردند.

روز دوشنبه ۱۰ فروردین جمعی از اهالی روستای روشک قاین با تجمع در جلوی فرمانداری قاین خواستار حل مشکل آب رسانی به روستا شدند. به گزارش نسیم قائن، روستای روشک

در ۲۰ کیلومتری قاین با ۴۰ خانوار فاقه لوله کشی و آب آشامیدنی است.

روز شنبه ۱۵ فروردین کارگران پتروشیمی هگمتانه در اولین روز کاری اقدام به تجمع اعتراضی کردند. به گزارش ایلنا، نیروهای انتظامات در اولین روز کاری مانع ورود کارگرتن به محل کارشان شد. کارگرانی که بین ۵ تا ۱۰ سال است در این شرکت کار می‌کنند هنوز سنوات خود را دریافت نکرده‌اند.

این شرکت با مشارکت ۵۷ درصدی بخش خصوصی، ۳۳ درصدی شرکت ملی پتروشیمی ایران و ۱۰ درصدی یک شرکت ایتالیایی ساخته شده اما به دلایل متعددی هنوز به مرحله بهره برداری نرسیده است.

روز یکشنبه ۱۶ فروردین، کارگران کشتارگاه صنعتی «مرغ کیسم» در استان گیلان پس از تعطیلات رسمی نوروز در اعتراض به تعویق بیش از چهار ماه حقوق شان در محوطه کارخانه، اداره کار یا مقابل فرمانداری آستانه اشرفیه برای دهمین روز متوالی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران که سابقه کار ۸ تا ۱۲ ساله در کشتارگاه صنعتی مرغ کیسم را دارند به دلیل آنچه از سوی کارفرما مشکلات مالی عنوان می‌شود، از آذر ماه سال گذشته تا کنون حقوق نگرفته‌اند. عیدی پایان سال و سنوات خدمت این کارگران نیز هنوز پرداخت نشده است. کارگران در واکنش به این موضوع بعد از تعطیلات رسمی نوروز هر روز در محوطه کارخانه و مقابل ساختمان اداره کار و فرمانداری شهرستان آستانه اشرفیه تجمع اعتراضی بر پا کردند.

روز دوشنبه ۱۷ فروردین حدود ۴۰ تن از کارگران معدن منگنز بافت به همراه خانواده های خود در فرمانداری این شهرستان در اعتراض به تعطیلی معدن و عدم پرداخت ۶ ماه حقوق و مطالبات شان دست به تجمع زدند. به گزارش ایرنا، معدن منگنز شهرستان بافت با بیش از ۳۰ سال سابقه فعالیت اکنون بیش از ۵۰ کارگر دایمی را زیر پوشش دارد و دو ماه است به دلیل معوقات مالی و عدم پرداخت حقوق و مزایای کارگران بالاتکلیف و تعطیل است. معدن منگنز بافت در روستای گذر سبز منطقه کوشک واقع در ۷۰ کیلومتری جنوب غربی از مرکز شهر بافت واقع شده است.

۱۶ تن از کارگران این معدن در سال ۹۰ به علت واژگونی کامیون حامل کارگران از کوه مشرف به معدن مصدوم و روانه بیمارستان شدند. تا به امروز هزینه های درمان این کارگران توسط کارفرما پرداخت نشده است.

*کارگران نورد و لوله صفا از روز شنبه ۱۵ فروردین دست از کار کشیدند و خواهان پرداخت مطالبات شان شدند. به گزارش ایلنا، کارگران نورد و لوله صفا در آخرین روزهای اسفند سال ۹۳ با اعتصاب خود توانستند یک ماه حقوق از مطالبات انباشته ی خود را دریافت کنند کارخانه لوله و نورد صفا بعد از دو روز اعتصاب کارگران تعطیل شد.

*کارگران کارخانه روغن نباتی جهان که روز دوشنبه ۱۷ فروردین در اعتراض به وضعیت حقوقی و قانونی کار در این واحد صنعتی مقابل کارخانه تجمع کردند. به گزارش ایرنا ایم کارگران روز سه شنبه ۱۸ فروردین دست به تجمع مقابل استانداری زنجان زدند. اعتراض اصلی کارگران حاضر در این تجمعات به عملکرد غیر قانونی مدیریت مجموعه روغن نباتی جهان است.

کارخانه روغن نباتی جهان در سه راهی طارم در شرق شهر زنجان قرار گرفته است.

*شماری از کارگران کارخانه فولاد سازان فرآیند در اعتراض به بالاتکلیفی در وضعیت شغلی شان صبح روز چهارشنبه ۱۹ فروردین با سفر به تهران در مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارفرمای این کارخانه برای رهایی از کارگران رسمی کارخانه و پرداخت نکردن مطالبات معوقه شان، در روز ۲۵ فروردین ماه سال گذشته درهای کارخانه را به روی کارگران رسمی و قرار دادی بست.

*صبح روز پنجشنبه ۲۰ فروردین، صدها تن از کارگران و کارکنان فولاد آذربایجان در راستای پرداخت نشدن حقوق و مطالبات شان در مقابل دفتر محمدعلی مددی یکی از نمایندگان مجلس تجمع کردند. به گزارش میانا، کارخانه گیربکس سازی میانرو توانایی تولید ۴۰۰ گیربکس در روز را دارد که با تولید وانت جدید ایران خودرو به جای وانت پیکان به علت پایین بودن میزان این خودرو (۳۰ عدد در روز) خط تولید کارخانه عملاً دچار رکود شده است.

*کارگران کارخانه فولاد سازان فرآیند در اعتراض به ادامه یافتن بالاتکلیفی و بی‌توجهی کارفرما به مطالباتشان، روز شنبه ۲۲ فروردین برای دومین بار در چهار روز گذشته در مقابل ساختمان وزارت کار در تهران تجمع کردند. به گزارش ایلنا، ۸۰ تن از کارگران دائمی کارخانه «فولاد سازان فرآیند» واقع در شهرستان ملارد در اقدامی ناگهانی توسط کارفرما در روز ۲۵ فروردین ماه سال ۹۳ اخراج شدند. پس از اخراج کارگران برای بازگشت به کار به اداره

کار شهرستان ملارد شکایت کردند. کارگران با وجود دریافت حکم بازگشت به کار و توقیف اموال کارخانه، تا به امروز حدود یکسال است بالاتکلیف بوده و تا کنون نتوانسته‌اند به مطالبات قانونی خود دست یابند.

*تعدادی از کارگران «نی بُر» مجتمع کارون شوستر که ابان ماه سال ۹۳ تحت قانون بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور بازنشسته شده بودند، در اعتراض به میزان مستمری شان و همچنین درج نشدن نیمی از سوابق کاری شان به عنوان سخت و زیان آور با سفر به تهران صبح روز شنبه ۲۲ فروردین مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران خواستار رسیدگی مسئولان وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی به مشکلات شان شدند.

*شماری از کارگران کارخانه نساجی قائمشهر (کارخانه شماره یک) صبح روز یکشنبه ۲۳ فروردین در اعتراض به خصوصی سازی این واحد تولیدی مقابل ساختمان فرمانداری شهرستان قائمشهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این واحد تولید کننده انواع پارچه که با مدیریت بخش دولتی (سازمان گسترش نوسازی) فعالیت دارد هم اکنون به دلیل نبود سرمایه در گردش و مواد اولیه تولید با مشکلات زیادی روبرو است.

*صبح روز یکشنبه ۲۳ فروردین، تعدادی از کارگران بیکار شده کارخانه سامان کاشی، در اعتراض به تعویق ۵ ماهه در پرداخت مطالبات مزدی و تعطیلی مجدد این کارخانه در مقابل فرمانداری بروجرد تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران که با وجود بارش شدید باران خود را به محل تجمع رسانده بودند می‌گویند: طی دو سال گذشته این واحد تولید کننده انواع کاشی در شهرستان بروجرد تقریباً پنج بار توسط کارفرما تعطیل اعلام شده و مجدداً بازگشایی شده است.

*حدود ۱۰۰ تن از رانندگان خودروهای باربری روز یکشنبه ۲۳ فروردین مقابل استانداری بوشهر تجمع صنفی برپا کردند. به گزارش ایرنا، تجمع کنندگان گفتند؛ برای جابه جایی بار از بندر بوشهر به سایر نقاط کشور مجموعه ای برای نوبت دهی براساس زمان ورود کامیون ها وجود ندارد درحالی که نوبت دهی در همه استانهای کشور حتی بندر گناوه از توابع استان بوشهر در راستای اجرای عدالت بین کامیون داران وجود دارد اما در بوشهر چنین مجموعه ای وجود ندارد.

*کارکنان بازنشسته استانداری کهگیلویه و بویراحمد برای پرداخت مطالبات خود صبح روز دوشنبه ۲۴ فروردین مقابل استانداری تجمع کردند.

برخی از حرکت‌های اعتراضی....

بقیه از صفحه ۲۲
به گزارش تسنیم، مطالبات بازنشستگان از سالهای ۸۶ تا ۸۸ پرداخت نشده است.

* جمعی از بازنشستگان استان کرمانشاه در اعتراض به پرداخت قسطی مطالبات ۳۰ ساله بازنشستگی خود در روز سه شنبه ۲۵ فروردین مقابل استانداری این استان تجمع کردند. به گزارش مرصاد، نمایندگان این کارکنان بازنشسته با مسئولان استانداری در خصوص عدم دریافت مطالبات بازنشستگی خود گفتگو کردند.

* جمعی از مالباختگان تعاونی مسکن سیف آباد کرج روز سه شنبه ۲۵ فروردین مقابل مجلس تجمع کردند. به گزارش ایرنا، یکی از این تجمع کنندگان در اعتراض به ۹ سال بلا تکلیفی خود گفت: ۲ هزار و ۴۰۰ تن از اعضای تعاونی مسکن سیف آباد کرج حدود ۹ سال است که از سوی مسئولان این تعاونی مال باخته شده و بلا تکلیف هستند.

* صبح روز پنجشنبه ۲۷ فروردین، نزدیک به ۲۰۰ تن از کارگران بخش استخراج معدن جو در طبس، در اعتراض به شرایط سخت به وجود آمده در بخش استخراج و بی توجهی کارفرما نسبت به سختی کار، برای دومین روز متوالی اعتصاب کردند.

به گزارش ایلنا، یکی از دلایل اصلی این اعتصاب، دستور کارفرما از ابتدای امسال درباره افزایش ساعت کار به ۶ ساعت در روز، افزایش متره استخراج زغال از ۵ متر به ۶ متر بوده است.

* نزدیک به ۱۰۰ تن از کارگران کارخانه فارسیت دورود صبح روز پنجشنبه ۲۷ فروردین برای سومین روز متوالی در مقابل ساختمان وزارت کار در تهران تجمع کردند. به گزارش ایلنا، تعطیلی کارخانه فارسیت دورود و بیکاری بیش از ۲۶۰ کارگر دلیل اعتراض و تجمع کارگران است. روز پنجشنبه ۲۷ فروردین کارگران اخراجی با وعده وزارت کار تهران را ترک کردند.

* ظهر روز شنبه ۲۹ فروردین کارگران کارخانه قند شهرستان ورامین به دلیل عدم شروع فعالیت مجدد این کارخانه و نامشخص بودن وضعیت شان، با حضور مقابل فرمانداری ورامین خواستار مشخص شدن وضعیت شان شدند. به گزارش مهر، مسئولان کارخانه قند ورامین اعلام کرده اند کسانی که استخدام این کارخانه هستند به سر کار بازمی گردند اما کسانی که قراردادی بوده و حتی بیش از ده سال سابقه

فعالیت در کارخانه را دارند باید زیر نظر بیمه بیکاری بروند.

* صبح روز پنجشنبه ۲۷ فروردین، نزدیک به ۲۰۰ تن از کارگران بخش استخراج معدن جو در طبس، در اعتراض به شرایط سخت به وجود آمده در بخش استخراج و بی توجهی کارفرما نسبت به سختی کار، برای دومین روز متوالی اعتصاب کردند. به گزارش ایلنا، یکی از دلایل اصلی این اعتصاب، دستور کارفرما از ابتدای امسال درباره افزایش ساعت کار به ۶ ساعت در روز، افزایش متره استخراج زغال از ۵ متر به ۶ متر بوده است. روز شنبه ۲۹ فروردین، کارگران بخش استخراج شرکت معدن جو در پی موافقت کارفرما با خواسته های کارگران معترض به اعتصاب خود پایان دادند.

* روز یکشنبه ۳۰ فروردین کارگران نورد لوله صفا در اعتراض به عدم تحقق وعده های مدیریت در پرداخت مطالبات شان برای دومین روز پیاپی دست به اعتصاب زدند. به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، مدیریت کارخانه با منوط کردن پرداخت مطالبات کارگران به میزان تولید میینی از لوله، از آنان خواست بر سر کارهای شان باز گردند اما کارگران اعتصابی با تاکید بر پرداخت فوری مطالبات خود حاضر به از سرگیری تولید نشدند.

* حدود ۶۰۰ تن از نیروی کار برق منطقه ای کشور صبح روز یکشنبه ۳۰ فروردین، با سفر به تهران در مقابل ساختمان نهاد ریاست جمهوری تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران که اپراتورهای پستهای فشار قوی، انتقال و فوق توزیع برق منطقه ای کشور هستند، از شهرهای تهران، اصفهان، اهواز، کهگیلویه و بویراحمد و چند شهر دیگر برای این تجمع به تهران آمدند.

* تعدادی از کارگران نیروگاه تبریز صبح روز یکشنبه ۳۰ فروردین مقابل ساختمان برق منطقه ای این شهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران نیروگاه تبریز به خاطر این مقابل ساختمان برق منطقه ای تجمع کردند که باخبر شدند قرار است قرارداد واگذاری بیش از ۶۰ درصد از سهام این مجتمع صنعتی روز یکشنبه ۳۰ فروردین در این ساختمان امضاء شود. شرکت آتیه صبا وابسته به صندوق بازنشستگی کشوری خریدار نیروگاه تبریز است.

* روز یکشنبه ۳۰ فروردین، کارگران ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی مقابل استانداری آذربایجان شرقی تجمع کردند. به گزارش هم نوا، شرکت ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی از سال ۸۶ به بخش خصوصی واگذار شده و حدود ۹ ماه است که مالیات از حقوق کارگران کسر

می شود و در این مدت حقوق کارگران پرداخت نشده و همچنین بیمه و تمام امکانات رفاهی نیز قطع شده است. به گزارش ایسا جمع کثیری از این کارگران با نشستن بر روی آسفالت خیابان روبروی استانداری موجب بسته شدن خیابان شدند.

* جمعی از کارگران شرکت پتروشیمی استان اصفهان صبح روز یکشنبه ۳۰ فروردین در اعتراض به واگذاری این شرکت و معلق شدن قرار دادکاری شان مقابل مجلس تجمع کردند. به گزارش ایلنا، با وجود این که کارگران شرکت پتروشیمی استان اصفهان استخدام رسمی این شرکت هستند، اما با واگذاری آن در شرایط معلق قرار گرفته اند.

* کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان روز یکشنبه ۳۰ فروردین برای دومین روز متوالی در اعتراض به عدم پرداخت ۸ ماه حقوق، عیدی ۲ سال گذشته، حق بیمه و... مقابل استانداری، فرمانداری، اداره کار و اداره صنعت و معدن استان خوزستان تجمع کردند. به گزارش ایلنا، به دنبال تجمع دو روزه کارگران، مسئولان اداری استان وعده دادند تا از طریق کمیسیون کارگری استانداری و فرمانداری به خواسته های آنها رسیدگی کنند.

* روز یکشنبه ۳۰ فروردین، کارگران شرکت پیمانکاری جهان پارس به نشانه اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی خود برای دومین روز پیاپی از کمپهای اقامت خارج نشدند. به گزارش ایلنا، بیش از سیصد کارگر از طریق شرکت جهان پارس در پروژه های در دست ساخت فازهای ۲۰ و ۲۱ منطقه عسلویه شاغل هستند که هنوز بابت سه ماه معوقات مزدی با آنها تسویه حساب نشده است.

* صبح روز دوشنبه ۳۱ فروردین، کارگران شرکت راه سازی اویول در مقابل کارگاه تجمع کردند و خواستار پرداخت حقوق عقب مانده، عیدی و سنوات خود شدند. به گزارش سوادکوه آنلاین، محور سوادکوه یکی از مهم ترین و پرترددترین جاده های کشور است که پروژه ۴ بانده این محور بنا به وعده مسئولان قرار بود تا پایان ۹۳ تکمیل و به بهره برداری رسد که تاکنون به اتمام نرسیده است.

* نزدیک به ۱۵۰ کارگر پارس قو در اعتراض به تعویق حقوق و بیمه صبح روز دوشنبه ۳۱ فروردین مقابل درب ورودی این کارخانه جنب پایانه مسافری جنوب تهران تجمع کردند. به گزارش ایلنا، تجمع کنندگان کارگرانی هستند که بیمه تامین اجتماعی آنان از شهریور ماه سال گذشته (۹۳) پرداخت شده است.

سرکوب، آزار، پرونده سازی، دستگیری، شکنجه و محاکمه فعالان کارگری در ایران را به شدت محکوم می کنیم.

نبرد خلق ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

سردبیر: زینت میرهاشمی

هیات دبیران: منصور امان

لیلا جدیدی،

زینت میرهاشمی

هیات تحریریه: لیلا جدیدی،

منصور امان، زینت

میرهاشمی، جعفر پویه

مهدی سامع

چاپ: انجمن فرهنگی نبرد

نبردخلق ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران و بیان کننده نظرات این سازمان است. اما بدیهی است که از چاپ مقالات و مطالب فعالین سازمان و جنبش مقاومت و صاحب نظران و نیز ترجمه مطالبی که حجم نشریه اجازه می دهد و اطلاع از آن مفید است، خودداری نمی کند. مطالبی که با امضای افراد در نبردخلق چاپ می شود، بیان کننده نظرات خود آنان است که ممکن است با نظرات سازمان منطبق، همسو یا اختلاف داشته باشد. سرمقاله نبردخلق (با نام و یا بدون نام) بیان کننده نظر سازمان است.

برای اشتراک نبرد خلق با آدرسهای نبرد خلق تماس بگیرید بهای اشتراک سالانه

فرانسه ۲۴ یورو
اروپا معادل ۳۵ یورو
امریکا و کانادا ۴۰

یورو
استرالیا ۴۰ یورو
تک شماره ۱ یورو

اخبار و گزارشهای جنبش کارگران، مزدگیران و کارکنان ایران، اخبار تحولات ایران، عراق و مسائل بین المللی مربوط به آن، اخبار و دیدگاههای جنبش زنان را هر روز در سایت ایران نبرد بخوانید.

آدرس سازمان در شبکه جهانی اینترنت

نشریه نبرد خلق، اخبار رویدادهای روز ایران و جهان، تحلیل مسائل روز، دیدگاهها بخش شنیداری (راديو پيشگام)
www.iran-nabard.com
www.jonghe-khabar.com
www.radiopishqam.com
www.fadaian.org

NABARD - E - KHALGH

No : 358 21 April 2015 / Price: \$ 1 - 1 euros

Organ of the Organization of Iranian People's Fedayee Guerrillas

Executive Editor: Zinat Mirhashemi

Fax: Italia / 39 - 085 802 53 56

NABARD / B.P. 20 / 91350 Grigny / Cedex / FRANCE

NABARD / P.O Box , 1361 / Paramus.NJ / 07653 U.S.A

NABARD / Casella Postale 307 / 65100 Pescara / ITALIA

www.iran-nabard.com

E.Mail: nabard@iran-nabard.com

Published by : NABARD CULTURAL ASSOCIATION

شهدای فدایی در اردیبهشت ماه

رفقای فدایی: محمد کاظم سعادت، خلیل سلمانی نژاد، علی اکبر (فریدون) جعفری، مرضیه احمدی اسکویی، حبیب الله مومنی، محمود نمازی، منصور فرشیدی، هادی فرجاد پزشک، لادن آل آقا، مهوش حاتمی، محمدرضا و احمدرضا قنبرپور، فرزاد دادگر، عزت غروی، ارژنگ و ناصر شایگان شام اسبی، فرهاد صدیقی پاشاکی، تورج اشتری بیگوند (تلخستانی)، قربانعلی رزگار، جهانگیر باقرپور، بهروز ارمانی، اسماعیل عابدی، زهره مدیرشانه چی، حسین فاطمی، محمود خرم آبادی، مصطفی حسن پور اصیل شیرجو پشت، فریده غروی، میترا بلبل صفت، عبدالله پنجه شاهی، علیرضا باصری، نسرين پنجه شاهی، هوشنگ اعظمی لرستانی، منوچهر حامدی، کمال کیانفر، امان الله ایمانی دارستانی، غلام عباس باقری، جهانگیر باقری پور، علی رضا (ناصر) بامری، محسن رفعتی، احسان الله ایمانی، غلامحسین خاکباز، هیبت الله بهرامی سامانی، محسن بهکیش، ناصر بهرامی، رویا علی پناه فرد، مقصود بیرام زاده، موسی مکاری، مهشید متعصد، رضا نعمتی، کبرا حیدریان، مهدی حاتمی، مسعود دانیالی، فرشته گل انبریان و... از سال ۵۰ تاکنون، به دست رژیمهای شاه و خمینی به شهادت رسیدند.

نکته دارای اهمیت در حاشیه این تحصن این بود که معلمان با حمل پلاکاردهایی که بیشتر بر تحول وضعیت نظام آموزشی، آزادی معلمان زندانی و نهادینه شدن تشکلهای صنفی تاکید داشت، معیشت را در اولویت چهارم خواسته های خویش قرار دادند. در این میان معلمان با بالا نگه داشتن پلاکارد "رسانه میلی، جات خالیه خیلی" به بدرقه عدم حضور صدا و سیما پرداخته و تا دقایقی با کف به تکرار این شعار پرداختند.

چالشهای معلمان

بقیه از صفحه ۱۵

تجمع چهار هزار معلم در مشهد

حقوق معلم و کارگر، ۲۸ فروردین - حضور چهار هزار تن از معلمان مشهد در تجمع روز ۲۷ فروردین، بسیاری از فعالان سیاسی و صنفی و مسوولان استان خراسان که جدیت چنین اعتراضی را به هیچ می انگاشتند، تحت تاثیر قرار داد.

بعد از اجتماع چشمگیر و سرتاسری معلمان در روز ۱۰ اسفند و عدم توجه مدیران ارشد نظام جمهوری اسلامی به خواسته های این قشر زحمتکش و اندیشمند، موجهای خودجوش دیگری فراهم شد تا عظمت خود را در روز ۲۷ فروردین طی حرکتی آرام و دموکراتیک به رخ مسوولان ناشنوا بکشاند.

این تجمع که در ساعت هشت و نیم صبح روز پنج شنبه با حضور آقای هاشم خواستار، مسوول "کانون صنفی معلمان مشهد" و آقای "جواد لعل محمدی"، از اعضای "کانون صنفی معلمان ایران"، آغاز شد، در ساعت ده و نیم صبح به اوج خود رسید و سعی و تلاش معاون و مدیر روابط عمومی اداره کل آموزش و پرورش خراسان رضوی برای کشاندن معلمان به داخل اداره ناکام و با مخالفت شدید مواجه گشت.

معلمان در عوض توانستند آقای حسینی، مدیرکل، را از اداره بیرون بکشند. وی بعد از حضور اجباری در جمع معلمان، بر سکوی وعظ رفت و نسبت به تذکر مکرر مشکلات ایراد سخن کرد و سپس راهی دفتر خویش شد.

"سرزمین بی آواز"

م. وحیدی (م. صبح)

در سرزمین بی آواز
چراغها
آرام آرام
محو می شوند

تاریکی
در شریانهای سرد فاصله
آبشارهای هستی را

می بلعد

پنجره ها به خواب می روند و
کوچه ها

در غبار سُرُخ غروب
تبخیر می

شوند

سردم است

سردم است و

اجاقهای قصه ها

گرم نمی کنند

در حیاط

درخت توت قدیمی

تنهاست

و شیپورهای سپید

در حسرت یک حادثه

چله نشین بادهای

بهراری

اند

کجاست ناجی؟

لحظه ها

آسیان سَر کِشند

و عشق

از برکه تنگ و کوچک

آب نمی خورد

نورها

سوار بر شیشه باد

می آیند

امشب

ماه

به اندازه یک اسطوره

تماشا دارد

در سوگ درگذشت مادر آل آقا

با تائر و تاسف بسیار مادر آل آقا، مادر فدائیان شهید لادن و نسترن آل آقا در روز شنبه ۱۵ فروردین ۱۳۹۴ (۴ آوریل ۲۰۱۵) به علت بیماری درگذشت. زنده یاد مادر آل آقا زنی فداکار و مقاوم بود که در دوران مبارزه علیه دیکتاتوری شاه در صف خانواده های شهدا و زندانیان سیاسی نقش ارزنده ای در افشای رژیم شاه و در مبارزه برای آزادی و عدالت داشت.

پیکر مادر آل آقا امروز دوشنبه ۱۷ فروردین به خاک سپرده شد و قرار است چند روز دیگر مراسمی در گرامیداشت یاد و خاطره مادر آل آقا در تهران برگزار شود.

فقدان این مادر مقاوم را از جانب خود و از جانب رفقایم در سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، به خانواده مادر آل آقا، به خانواده شهدا و زندانیان سیاسی و به همه آزادیخواهان تسلیم می گویم.

مهدی سامح

دوشنبه ۱۷ فروردین ۱۳۹۴ - ۶

آوریل ۲۰۱۵